

KNJIGA
S R C A
OVITEGA
S KAČO
S KOMENTARJI

ALEISTER CROWLEY

KNJIGA SRCA
OVITEGA S KAČO
(S KOMENTARJI)

© *Copyright originalnih tekstov:*

Ordo Templi Orientis

International Headquarters; JAF Box 7666

New York, NY 10116 USA

<http://www.oto.org/>

Kontaktni naslov v Sloveniji:

<http://www.oto.si/>

© *Copyright prevoda*

ZALOŽBA IBIS & PREVAJALEC

Naslov originala:

THE EQUINOX VOL. IV. NO. I »COMMENTARIES ON THE HOLY
BOOKS AND OTHER PAPERS«, SAMUEL WEISER, INC, USA, 1996
(STR 85-220), LIBER VIII (STR. 79-84)

Avtor:

ALEISTER CROVLEY

Odgovorni urednik:

JANEZ TROBENTAR

Prevedel in uredil:

JANEZ TROBENTAR

Poslednji bralci:

ERIK SVETLIČIČ, JERNEJ PIRIH,
BERNARDA DAJČMAN & OLIVER HADDO

Oblikovanje in prelom:

MATJAŽ ŽABJEK

Edicija:

ΘΕΛΗΜΑ

Izdaja:

I/A

Izdajatelj:

ZALOŽBA IBIS

<http://www.telema.si/>

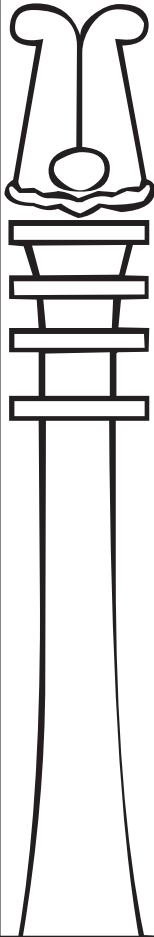
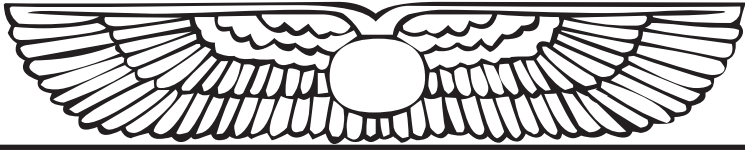
ANNO IVXX

2012 E.V.

MARIBOR

VSEBINA

KNJIGA SRCA OVITEGA S KAČO (S KOMENTARJI)	7
(LIBER CORDIS CINCTI SERPENTE)	
PREDHODNA OPAZKA	9
<i>PRVO POGLAVJE</i> - Zemlja (▽)	11
<i>DRUGO POGLAVJE</i> - Zrak (△)	23
<i>TRETJE POGLAVJE</i> -- Voda (▽)	41
<i>ČETRTO POGLAVJE</i> - Ogenj (△)	57
<i>PETO POGLAVJE</i> - Duh (⊗)	99
LIBER VIII - RITUAL PRIMEREN ZA INVOKACIJO	137
AUGOEIDEJA (TJ. SVETLOBNEGA BITJA, ANGELA, ADONAJA GOSPODA, LVX, ETC., ETC.)	
DODATEK A - KORESPONDENCE	143

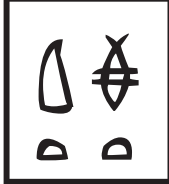
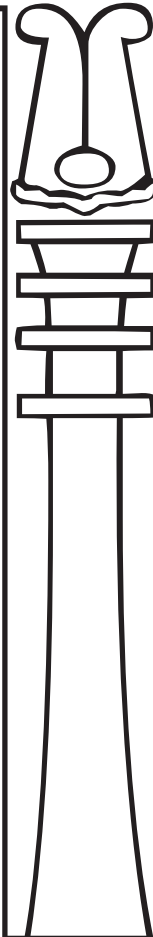
LIBER
LXV

LIBER
CORDIS
CINCTI
SERPENTE
SVB FIGVRÂ

אדרני

S KOMENTARJI

666

PREDHODNA OPAZKA

LIBER CORDIS CINCTI SERPENTE (prev. *Knjiga Srca, Ovitega s Kačo*; op.p.) je poročilo o odnosu Aspiranta z njegovim Svetim Angelom Varuhom. Ta knjiga se daje Stažistom (Probationerjem; op.p.), ker je dosežek Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha Krona Zunanjega Kolegija. Podobno se daje Novicem (Neophites; op.p.) »Liber VII«, ker je stopnja Magistra Templja naslednje počivališče, in *Liber CCXX* Zelatorjem, ker jih ta privede do najvišje od vseh možnih stopenj. »Liber XXVII« se daje Praktikom, ker je ta knjiga skrajni temelj najvišje teoretične Kabale, in »Liber DCCCXIII« Filozofom, ker je to temelj najvišje praktične Kabale.

LXV je število ADoNaJa. (A-1 + D-4 + N-50 + I-10 = 65; op.p.)

PRVO POGlavJE

Pet poglavij se nanaša na pet Elementov. 1 – Zemlja, 2 – Zrak, 3 – Voda, 4 – Ogenj, 5 – Duh. Vsako prikaže svoj Element v luči odnosa med Adeptom Minorjem in njegovim Angelom Varuhom.

Tako je v Prvem Poglavju materialni ali čutni aspekt Narave prikazan kot zgolj simbolna podoba nečesa povsem drugega.

*

- Jaz sem Srce; in Kača se ovija**
Okoli nevidne srčike uma.
Vstani, O moja kača! Zdaj je čas pravi
Za sveti in zagrnjeni cvet neizrekljivi.
Vstani, O moja kača, in v sijaj se razpri
Na truplu Ozirida, ki v grobu lebdi!
O srce moje matere, moje sestre, moje lastno,
Ki Nilu in grozoti Tifona bilo si predano!
Gorje mi! Toda slava besneče nevihte
Te zavila in odela je v besnilo oblike.
Miruj, O moja duša! Da se čari lahko razpršijo
Ob vstajenju palic, ter eoni zavrtijo.
Glej, kako v moji krasoti Si radostna,
O Kača, ki objemaš krono srca mojega!
Glej, midva sva eno, in vihar let zatone
V mrak, potem pa Hrošč pojavi se.
O Hrošč, naj zven tvojega napeva trpkega
Bo vedno zanos tega grla vibrirajočega!
Čakam na prebujenje! Na klic od zgoraj
Od Gospoda Adonaja, od Gospoda Adonaja!*

Verz 1. Invokacija kundalini.

Adept »umre« za naravni svet in vzcvete kakor Lotus. Nato zastane: in vstopi v polnočno tišino, kjer obožuje Kefro. Tako čaka na prihod svojega Gospoda.

2. *Adonaj spregovori V.V.V.V.-ju: V besedi mora vedno obstajati razdeljenost.*
3. *Kajti barv je mnogo, a svetloba je ena.*
4. *Zatorej ti pišeš to, kar je iz smaragdne matice, in iz lazurca in tirkiza in aleksandrita.*
5. *Nekdo drug piše besede topaza, in temnega ametista, in sivega safirja, pa temnega safirja z odtenkom krvavo rdeče barve.*
6. *Zatorej se nimate kaj za razburjati vsled tega.*
7. *Ne zanašajte se na podobo.*
8. *Jaz, ki sem Podoba podobe, to pravim.*
9. *Ne razpravljajte o podobi, rekoč Onstran! Onstran!
Do Krone prispemo preko meseca in preko Sonca, in preko strelice, in preko Temelja ter preko temnega doma zvezd - s črne zemlje.*
10. *Na noben drug način ne morete doseči Gladke Točke.*
11. *Niti ni za čevljarja primerno, da blebeta o Kraljevskih zadevah. O čevljar! Zakrpaj mi ta čevelj, da bom lahko hodil. O kralj! Bivši tvoj sin, se pomeniva o Poslanici tvojemu Bratu Kralju.*

Verzi 2 – 11. Angel reče: Vsakdo vidi Naravo na svoj poseben način. Kar vidi, je zgolj neka podoba. Vse podobe je treba ignorirati; Adept mora pošteno stremeti h Gladki Točki. O tem se ne da razpravljati v običajnem jeziku; kralj mora govoriti o kraljevskih zadevah na kraljevski način.

12. *Nato je nastala tišina. Zadosti je bilo govora za nekaj časa.
Obstaja svetloba, ki je tako nedojemljiva, da se je ne zazna kot svetlobe.*

Verz 12. Tišina. Adept poroča o svojih vtisih. Najvišja stopnja

katerekoli vrste energije prekaša zaznavne moči opazovalca. Tako je videti kot bi pripadala nekemu drugemu redu.

13. Volčji čekani niso tako ostri kot jeklo; a predrejo telo subtilneje.

Verz 13. Finejša je oblika energije, močnejša je, vendar jo je težje opazovati.

14. Kakor tudi zli poljubi spridijo kri, tako moje besede požirajo človekov duh.

Verz 14. Resnica uniči razum.

15. Ko dahnem, se v duha naseli neskončna bolest.

Verz 15. Življenje poruši spokoj zadovoljnosti uma ob sprejemanju mrtvih simbolov za stvarnost.

16. Kakor se kislina zajeda v železo, kakor rak, ki povsem spridi telo; tak sem jaz napram duha človekovega.

Verz 16. Poznavanje in Občevanje Svetega Angela Varuha ponuja neko novo in višjo obliko energije, ki uniči surovejše vrste bivanja.

17. Ne bom odnehal, dokler ga vsega ne razkrojim.

Verz 17. Ta proces se nadaljuje do izpolnitve.

18. Enako je s svetlobo, ki se jo vsrka. Če jo vsrkamo malo, nas imajo za bele in sijajne; če vsrkamo vse, nas imajo za črne.

Verz 18. Fenomeni so posledica upiranja »ljubezni«. Popolna združitev je tiha.

19. Zatorej, O dragi moj, si ti črn.

20. O lepi moj, ti si mi kakor črn nubijski suženj, deček melanholičnega pogleda.

**21. O umazanec! Pes! kričijo nate.
Ker si moj ljubi.**

Verzi 19 – 21. V. V. V. V. V. bivši popoln Adeptus Minor izgleda zal.

22. Srečni so oni, ki te cenijo; gledajo te namreč z Mojimi očmi.

Verz 22. Oni, ki dojemajo vse to Delo, cenijo V. V. V. V. V.-ja.

23. Ne bodo te glasno hvalili; temveč se ti bo kdo čuječ ponoči prikradel blizu in te zgrabil s skrivnim prijemom; nekdo drug te bo v samoti ovenčal z vencem vijolic; tretji se bo opogumil in pritisnil svoje nore ustnice na tvoje.

24. Da! Noč pa bo prekrila vse, noč bo prekrila vse.

Verza 23 – 24. Oni to storijo na skrivne načine.

25. Dolgo si Me iskal; tako hitro si dirjal naprej, da te nisem mogel dohajati.

O ti ljubi norec! S kakšnimi grenkotami si si kronal svoje dneve!

Verz 25. Perdurabo je zavrl svoj lasten uspeh s preveliko vnemo.

26. A zdaj sem s teboj; nikoli ne bom zapustil tvojega bitja.

27. Kajti jaz se rahlo vijugavo ovijam okrog tebe, zlato srce!

Verza 26 – 27. Združitev, ko je enkrat dosežena, je trajna.

28. Mojo glavo krasi dvanajst zvezd; Moje telo je belo kakor zvezdno mleko; blešči se od modrine brezna nevidnih zvezd.

Verz 28. Angela krona Zodiak. Njegovo telo je telo Nuite.

29. Našel sem nekaj, kar je nemogoče najti; našel sem posodo iz živega srebra.

Verz 29. Stabilnost je bila zadobljena na bazi nenehnega spreminjanja.

30. Poučil si svojega slugo o njegovih poteh, pogosto boš govoril z njim.

Verz 30. To je nemara odredba Svetemu Angelu Varuhu, da naj bo v tesnem stiku z Adeptom.

31. (Pisar pogleda gor in zakliče) Amen! Spregovoril si, Gospod Bog!

Verz 31. Adept sprejme to kot dokončno obljubo.

32. Še je Adonai spregovoril V.V.V.V.-ju, rekoč:

33. Dajmo, radujmo se v množtvu ljudi!

Izoblikujmo si iz njih čoln iz biserne matice, da bomo lahko pojezdili po reki Amrit!

Verza 32 – 33. Predlog za pogled na pojave z novega gledišča.

34. Vidiš tisti cvetni list amaranta, ki ga je veter odpihnil z ljubkega nizkega Hatorinega čela?

35. (Magister ga je videl in se razveselil v njegovi lepoti.) Prislubni!

36. (Iz nekega sveta je zavela neskončna žalost.)

Padajoči cvetni list se je majhnim zdel kakor val, ki objema njihovo celino.

Verzi 34 – 36. Dva različna vidika: kakor dekliški nasmeh vključuje smrt mnogih celic v njenem telesu.

37. Tako bodo pristopili tvojemu slugi, govoreč: Kdo te je določil, da nas odrešiš?

Verz 37. Gornje besede razložijo, zakaj se ljudje zgražajo nad svojim odrešiteljem. Njegova dejanja pač napačno dojemajo kot uničujoča.

38. On bo zato zelo užaloščen.

Verz 38. V svojem človeškem umu je on potr t vsled tega.

39. Nihče izmed njih ne razume, da sva ti in jaz izdelala čoln iz biserne matice. Zaplula bova dol po reki Amrit tja do tisinih gajev Jame, kjer se bova lahko do skrajnosti radovala.

40. Radost ljudi bo najin srebrn sijaj, njihovo gorje pa najin plav sijaj – vse v biserni matici.

Verza 39 – 40. Toda celoten odnos je prividen. V resnici sta se Angel in Adept preprosto namenila, da zaplujeta skozi večnost skupaj; Adeptovo Delo odreševanja Človeštva je zgolj neka podoba ob njegovem oblikovanju njegove biserne matice.

41. (Pisar je bil ob tem zgrožen. Rekel je:

O Adonai in Učitelj moj, držal sem to črnilo in pero brez plačila, da bi lahko raziskoval reko Amrit in jadral po njej kakor eden izmed vas. To zahtevam za plačilo, da bi bil lahko deležen odmeva tvojih poljubov.)

42. (In takoj mu je bilo to podarjeno.)

Verza 41 – 42. Človeški um zahteva osvoboditev od svoje žalosti z uvidom Narave v tej luči na podlagi dejstva, da je služil tajnim Učiteljem z nesebično predanostjo.

43. (Ne; s tem vendar ni bil zadovoljen. Stremel je k neskončnemu ponižanju in zasramovanju. Nato se pojavi glas:)

Verz 43. Um zahteva popolno odrešitev.

44. Ti vseskozi stremiš; še celo v svojem ustvarjanju stremiš za ustvarjanjem – in glej! vendar ne ustvarjaš.

45. Odidi v najoddaljenejše prostore in si podredi vse.

46. Podredi si svoj strah in svoj gnus. Potem – ustvarjaj!

Verzi 44 – 46. Metoda. Spoznaj vse možno, postani brezbrizen do vsega. Ko boš to dosegel, postani povsem pasiven.

47. Med žitom je blodila mladenka in jokala; nato se je rodilo nekaj novega, narcisa, in v njej je pozabila na svojo žalost in svojo samoto.

48. Tedaj jo naskoči Hades in jo ugrabi.

Verza 47 – 48. Perzefona, na zemljo vezana duša. Žito = materialna hrana; ta povzroči žalost. Narcisa = seksualni instinkt, cvetoč kot Lepota.

Nenadoma duša pozabi »žito« in si zaželi cveta, nakar pride Hades in jo odvede. Hades je gospodar »Pekla«, tj. temna in tajna, toda božanska Duša v vsakem moškem in vsaki ženski. Posilstvo tako pomeni, da poželenje po Lepoti obudi Nezavedni Jaz, ki nato zapolni Dušo ter jo ustoliči, dopuščajoč ji povratek na zemljo (Poznavanje materialnega sveta) zgolj za določeno sezono, da bi skrbela za blagostanje človeštva.

49. (Potem je pisar spoznal narcisa v svojem srcu; toda ker ta ni prispel na njegove ustnice, ga je bilo sram in je umolknil.)

Verz 49. Prevezel me je impulz, da bi častil Lepoto, in sem se počutil osramočenega ob svoji nezmožnosti, da bi takoj napisal pesem, ki bi bila vredna svojega predmeta.

Verzi 50 – 58. Izdelana Prispodoba v obliki dialoga.

50. Adonai znova spregovori z V.V.V.V., rekoč:

Zemlja je nared za trgatve; jejmo njene sadeže in se opijmo z njimi.

Verz 50. Angel roti Adepta, naj se raduje določenih dogodkov, ki se imajo za dogoditi na zemlji.

51. In V.V.V.V.V. odgovori: O moj gospod, moja golobica, moj izvrstni, kako bo moja besede zvenela človeškim otrokom?

Verz 51. Adept dvomi, da bo njegovo učenje človeštvo prav razumelo.

52. On pa mu odvrne: Tega ne moreš predvideti.

Pravgotovo ima vsaka črka te šifre neko vrednost; a kdo bi lahko določil vrednost? Ona namreč variira v skladu s subtilnostjo Onega, ki jo ustvari.

Verz 52. Angel se strinja; in je še bolj skeptičen, sugerirajoč, da vsak dogodek lahko nekomu pomeni, kar pač on izvoli.

53. On mu nato odgovori: mar nimam ključa za to?

Odet sem v meseno telo; eno sem z Večnim in Vsemogočnim Bogom.

Verz 53. Adept trdi, da je zmožen tolmačiti pojave pravilno; da obstaja poseben odnos, ki je resničen, vsi ostali pa napačni. Angela spomni, da se je zmožen uresničevati (kot edinstveno Bitje, vedno istovetno s samim seboj) tako na nivoju najnižje materialnosti, kot tudi najvišje duhovnosti.

54. Nato Adonai odvrne: Imaš Glavo Sokola, in tvoj Falus je Asarjev Falus. Poznaš belo, in poznaš črno, in veš, da je oboje eno. Zakaj vendar iščeš znanje o njuni enakovrednosti?

Verz 54. Angel sprašuje, zakaj bi se nekdo, ki poseduje absolutni Vid in Gospodstvo in moč letenja (Glava Sokola), in je s svojo ustvarjalno energijo zmožen zaploditi Naravo, svojo mater, sestro in soprogo (Falus Asarja), in ki pozna enakovrednost nasprotij ter njihovo dejansko istovetnost, ukvarjal s preračunavanjem enačb, ki izražajo odnose med prividnimi simboli raznolikosti.

55. In on odgovori: Da bi moje Delo bilo pravšnje.

Verz 55. Adept odgovori, da mora dojeti zakone prividnosti, da bi lahko deloval v prividnem svetu.

56. Nato Adonaj reče: Močan zagoreli žanjec pomete svoj snop in se veseli. Modrijan ocenjuje svoje mišice in razglablja, ter je žalosten, ker ne razume. Žanji in se raduj!

Verz 56. Angel odgovarja, da taka preračunljivost vodi zgolj v tako stanje, v katerem začnemo verjeti v stvarnost prividov, nakar postanemo zmedeni vsled njihovih kompleksnih lažnosti, in končno, izgubimo vero v svoje lastne moči in ne delujemo, ker se bojimo, da bi naredili napako; toda v resnici sploh ni pomembno, kaj počnemo, saj je en niz prividov enako dober kot kakšen drugi. Posel Adepta je to, da izvršuje svoje Delo možato in radostno, brez pohlepa po rezultatu ali strahu pred nesrečo. Svoje sposobnosti mora izvajati do vrhunca; svobodna izpolnitev njihovih funkcij je zadostna opravičitev. Ko se osvestimo nekega organa, je to zgolj znak, da nekaj ni v redu z njim.

57. Potem je bil Adept srečen in je dvignil svojo roko. In glej! potres in kuga in teror na zemlji! Tisti na visokih položajih padajo dol; lakota množic!

Verz 57. Adept posluša ta nasvet in izpolji svojo moč. Rezultat njegovega Dela je videti kot uničenje.

58. Sadeži pa padejo zreli in bogati v njegova usta.

Verz 58. Toda celotna zamisel njegovih odnosov s Človeštvom kot Odrešenika se izkaže za fantazmagorično. Resnica stvari je to, da je »pojedel sadež«, tj. začel je uživati banket s svojim Angelom, ki je bil predložen v verzu 50. (Primerjaj Liber Legis, I, 31.)

59. Omadeževan je purpur tvojih ust, O briljantni, z belim leskom Adonajevih usten.

Verz 59. Vsako Adeptovo dejanje je v resnici poljub njegovega Angela.

60. Pena sadeža je kakor vihar na morju; ladje trepetajo in se zibajo; kapitan je prestrašen.

Verz 60. Ekstaza odnosa med Adeptom in njegovim Angelom razblinja »normalne« misli; Ego se boji, da bo izgubil nadzor nad tokom zavesti. Ta (tok) se pojavi v manj resnični sferi, v sferi normalne zavesti. Ego ima za kaj biti zaskrbljen, kajti ta ekstaza vodi v položaj, v katerem bo odrejeno njegovo izničenje, tako da bi Adept lahko prečkal Brezno in postal Magister Templja. Ne smemo pozabiti, da Ego nikakor ni zares središče in krona posameznika; vsekakor so vse težave posledica njegovega pretvarjanja, da je tako.

61. To je tvoja pijanost, O sveti, in vetrovi odvejejo pisarjevo dušo v srečni pristan.

Verz 61. Ekstaza Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha prinese spokoj »pisarjevi duši« (zavestni um) vsled vtiska take energije na njegove misli, da njihov običajni konflikt (ki povzroči žalost) postane zanemarljiv, enako kakor je tudi osebno nasprotovanje kalvarijskemu režimu bilo pozabljeno vsled vznemirljivosti obsodbe.

62. O Gospod Bog! Naj se sesuje pristan v besnenju nevihte! Naj se pena sadeža zaje v dušo s Tvojo svetlobo!

Verz 62. Toda um, zavedajoč se dejstva, da bodo stari spori oživel, ko bo ekstaza mimo, hoče umik te anestezije. On stremi, da bi bil deležen tega zanosa z vsakim atomom svoje biti, ne glede na bolečino. Zaveda se, da ne more biti nikoli zares zadovoljen, dokler se vsako ločeno vlakno ne uskladi s tem skrajnim čarom.

63. Bakhus je ostarel in postal Silenus; Pan je bil vedno Pan, vedno in za vekomaj skozi vse eone.

Verz 63. On ve, da so bile nižje vrste opoja zgolj razdraženje, ki se konča v otoplosti in senilnosti. Zahteva Norost Pana,

izgradnjo vsakega delca svoje biti v en sam simbol, ki vključuje Vse. Ta simbol mora usklajevati inteligenco (vsevednost) Človeka z vsemogočnostjo, ki jo odlikujejo rogovi, in ustvarjalni zanos poskočnega Kozla. Ta Pan ni omamljen, temveč v celoti blazen, bivši iznad razlikovanja (znanja), vključujoč vse v sebi; on je tudi imun za čas, kajti karkoli se zgodi, se lahko nahaja samo v njem samem; se pravi, vsi dogodki so enako izvajanje njegovih funkcij in jih zatorej spremlja zanos, saj je vključil vse možnosti v Svoji enosti, tako da je vsaka sprememba del Njegovega življenja, eno dejanje ljubezni v skladu z voljo.

64. Omami najnotranjeje, O moj ljubimec, ne najzunanjeje!

Verz 64. To je nemara ponovno glas Angela. On roti Adepta, da se v prihodnje manj posveča preobrazbi grobih vtisov v vzhičenosti združevanja. Pomembnejše delo je povzročanje prepleta Nezavednega z Angelom. Takšen je namreč skrajni Zakrament. Adept se vse preveč hitro zadovolji z zavestno radostjo v povzročanju ravno tistih misli, ki so vedno bile izvor zmote, da zasijejo v čistosti in blišču ob Angelovem dotiku. A mnogo bolj pomembno je to, da zavrne take nagrade, pa najsibodo še tako neizrekljivo svete in užitne, da bi izpopolnil svoje najnotranjeje Jastvo, da bi se očistil svoje osebnosti in jo združil z Vesoljem, čeprav se tak Dosežek nahaja pregloboko za njegovo neposredno zavestno dojetje.

65. Tako je bilo – vedno enako! Ciljal sem olupljeno palico mojega Boga, in sem zadel; da, zadel sem.

Verz 65. Po nekem tajnem in nenapisanem pravilu Adept potrjuje, da je istega spola (tako rekoč) kot njegov Angel. Ne gre za združitev nasprotij, ki bi povzročila nastanek nečesa tretjega, temveč za uresničitev istovetnosti, kakor ob povratku zavesti iz delirija, čigar zanos ne prinese nobenega sadu, ki bi prinašal nove odgovornosti, nove možnosti trpljenja, temveč je vse-zadosten zase, brez preteklosti ali prihodnosti.

«Olupljena palica» je kreativna Energija Angela, slečena vseh zastorov, usmerjena v Zenit, pripravljena in željna za delovanjem. Adept veselo vzklikne, da je stremel k svoji združitvi s to idejo, in uspelo mu je.

Tako se zaključí opis odnosa Adepta z njegovim Angelom, v kolikor se tiče elementa Zemlje, ki predstavlja konkreten in izpoljen vidik Narave. Ves privid je bil uničen; kruh je postal telo Boga. Vendar je to zgolj najnižja oblika bivanja; v naslednjem poglavju bomo lahko dojeli, kako se um – razlikujoč se od tvarnega mišljenja – osredotoči in posveti z Magiko Adepta.

DRUGO POGLAVJE

Prejšnje poglavje opisuje učinek Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha na zunanji videz stvari in občutje, ki ga spremlja; gre za transmutacijo elementa Zemlje ter odgovarjajočega dela duše, imenovanega Nefesh.

Zdaj sledi element Zraka, zmožnosti, ki se imenujejo Ruah, se pravi, um, smatran kot instrument intelektualnega dojetanja, aparat, ki je prikladen za analiziranje vtisov in njih razlago v izrazih zavestnega mišljenja. Delo dosežka Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha se nahaja v Tifaretu, središču Ruaha, kjer se doseže uskladitev, osredotočenje in proslava mešanice razpuščenih idej, ki jih sugerira brezpomembno mnoštvo miselnih predstav.

1. Prešel sem v gorovje lapis-lazulija med stebroma iz tirkiza, kakor zeleni sokol, ki prestoluje na tronu Vzhoda.

Verz 1. Opisuje prehod Božanske Zavesti (Sokol), obarvane z ljubeznijo (zeleno) v svet zvezdnega prostora (lapis-lazuli, ki je moder, z zlatimi pegami) po uravnovešeni poti od zemlje do neba (stebri iz tirkiza). Vzhod je kvartir, ki se nanaša na Zrak, in tam je »ustoličen« Sokol, se pravi, da je stabilen in ga ne more zmotiti nobena misel, ki se pojavi v umu.

2. Tako sem prispel v Duant, zvezdni dom, in sem zaslišal glasno vpijoče glasove.

Verz 2. Bivši zdaj odprta vsemu Vesolju, Duša usliši vse, kar je izgovorjeno. (Zrak je prenosnik zvoka.)

- 3. *O Ti, ki sediš na Zemlji! (tako mi je spregovoril Nekdo-za-pajčolanom) ti nisi nič večji od svoje matere!
Ti mrvica neznatnega prahu!
Ti si Gospod Slave, in umazan pes.***

Verz 3. »Nekdo-za-pajčolanom« (Izis) razloži, da nobena individualna zavest ne more biti več od sfere, v kateri je rojena in ki predstavlja njegovo okolje. Ona je tako vsevišnja kot tudi ničvredna, saj so te kvalitete zgolj prividi, ustvarjeni vsled izumetničenih odnosov, ki so izbrani lahko po želji.

- 4. *Spustivši se dol in pripirajoč svoja krila, sem prispel v temačno sijoča bivališča. Tam v brezobličnem breznu sem bil udeležen v Obratnih Misterijih.***

Verz 4. Božanstvo, da bi se uresničilo, se mora proti svoji volji podvreči prestajanju izkušnje nepopolnosti. Sprejeti mora Zakrament, ki ga združi z temačnim bliščem »Zla«, dopolnilom tistega, kar poviša »Grešnika« do Božanstva.

- 5. *Utrpel sem smrtni objem Kače in Kozla; izkazal sam nizkotno čast sramoti Khema.***

Verz 5. Sprejel sem obrazce

- a) Dvojnosti, tj. življenja kot vibracije.
 - (1) Smrt.
 - (2) Privid Znanja.
- b) Izgnanstva.
 - (1) Lakota Sle.
 - (2) Garanje.

Sprijaznil sem se s sramoto, da sem Bog, zakrinkan v živalsko obliko.

- 6. *V tem je bila vrednota, da je Eno postalo vse.***

Verz 6. Smoter tega dejanja je v realizaciji možnosti nekogaršnje enovitosti potom predstavitve njegove celovitosti kot neskončnega

števíla posebnih primerov, kakor bi lahko poskušali zadobiti predstavo o pomenu »poezije« s študijem vseh dostopnih pesmi. Nobena od njih ne more biti kaj več od nepopolne ilustracije abstraktne ideje; toda samo preko teh konkretnih podob lahko pridemo do razumevanja njenega pomena.

Verzi 7 – 16. Reka je tok misli. Čoln je zavest. Purpurna jadra so strasti, ki usmerjajo njeno smer, in ženska je čisti Ideal, ki ga skušamo ustvariti kot stalnega vzajemnika in nam predstavlja vodilni princip našega zavestnega življenja. Ta »ženska«, čeravno zlata, je zgolj mrtva podoba. Reka je iz krvi; se pravi, tok misli moramo poistovetiti s smotrom našega življenja, ne pa da je zgolj posrednik, v katerem se odseva vsaka slučajna impresija.

7. *Potem sem uzrl še vizijo reke. Na njej je bil majhen čoln; in v njem je pod purpurnimi jadri sedela zlata ženska, podoba Asi, narejena iz najfinejšega zlata. Reka je bila iz krvi, čoln pa iz sijajnega jekla. Nato sem jo ljubil; in, odpevši svoj opasač, sem se vrgel v reko.*

Verz 7. Čoln je iz jekla; se pravi, zavest mora biti zmožna upirati se navalu vseh nezaželenih misli.

Ljubeč ta ideal, se mora Aspirant osvoboditi vsega, kar ga veže (sram, sebičnost, itd. – »odpevši svoj opasač«) in izgubiti svoj ego v samem Mišljenju (»sem se vrgel v tok«).

8. *Skobacal sem se v mali čoln in jo mnoge dni in noči ljubil, prižigajoč krasno kadilo pred njo.*

Verz 8. Poistoveti se s čisto zavestjo – imun pred, čeravno plavajoč na njem, tokom Misli – in predan temu Idealu, s pesniško in religiozno gorečnostjo.

9. *Da! Dal sem ji cvet svoje mladosti.*

Verz 9. On posveti svojo kreativno energijo Idealu.

10. A ona se ni vznemirila; z mojimi poljubi sem jo le oskrunil, tako da je vsa počrnela pred menoj.

Verz 10. Ta proces uniči navidezno lepoto Ideala. Njegova čistost se je skvarila vsled dotika smrtnosti.

11. Vendar sem jo oboževal, in ji dal cvet svoje mladosti.

Verz 11. Navkljub razočaranju Aspirant vztraja v »ljubezni pod voljo«. Popolnoma se preda Resnici, celo tedaj ko je videti tako temačna in grozovita.

12. Pravtako se je zgodilo, da je zbolela in se spridila pred menoj. Skoraj sem se vrgel v reko.

Verz 12. Ideal se je zrušil v odvratne oblike, da sploh ni bil več prepoznan kot objekt njegove ljubezni. Bil je v skušnjavi, da bi jo zavrgel in pobegnili od Osveščenosti ter se utopil v teh zmedenih mislih, ki so ga obdajale.

13. Potem pa, ob koncu tega, postane njeno telo bolj belo od zvezdnega mleka, ter njene ustnice rdeče in vroče kakor sončni zaton, njeno življenje pa je postalo kakor en razbeljen žar, kakor sončev v zenitu.

Verz 13. Obupavanje je nenadoma prenehalo. Njegov ideal se prikaže v svoji pravi obliki, kot živa ženska, namesto mrtve podobe iz zlata. Njena substanca je zdaj čistejša od same zvezdne svetlobe; njene ustne – so polne življenja in topline, kakor sončni zaton – tj. one obljublajo počitek, ljubezen in Lepoto (Hathor, boginja Zahoda). Ona je živa od čiste energije središča sistema, ki mu Aspirant pripada; tj. ona je uresničitev kreativne ideje, katere je bil on do sedaj samo en del.

14. Nato je vstala iz brezna Vekov Spanja in njeno telo me je objelo. Povsem sem se stopil v njeno lepoto in bil srečen.

Verz 14. Mrak preteklosti je izginil, ko njegov Ideal zaposede Aspiranta; in njegov Ego se razkroji v ekstazi združitve z njo; postane esenca vse Radosti.

15. Reka je postala tudi reka Amrite, čolnič pa je bil mesena kočija, in njegova jadra iz krvi srca, ki me je rodilo, ki me je rodilo.

Verz 15. Nato so same njegove misli postale nesmrtni; njegova zavest je dojeta kot vozilo njegovega fizičnega življenja – ne obratno, kakor domnevajo neposvečeni. Njegove strasti niso več simptomi nelagodja, temveč istovetne s samim njegovim individualnim življenjem. Tako ni več konflikta z Naravo. Volja je sama Sebstvo.

16. O zvezdna kačja ženska! Jaz, celo jaz, sem Te izoblikoval iz medle podobe iz finega zlata.

Verz 16. Moja lastna predstava Nuit je rezultat Magikalne Operacije, ki sem jo izvedel, da bi dal življenje idealu, ki sem ga izvorno hranil v svojem srcu, častil in nato, odločivši se tako, uresničil.

Celoten odstavek opisuje proces poslovanja s katerokoli dano idejo, da bi jo privedli do popolnosti.

17. Pravtako se mi je prikazal Sveti, in zagledal sem belega laboda, plovečega v modrini.

Verz 17. Labod je ekstatična Zavest Adepta. On lebdi v neskončnem prostoru in podpira ga Zrak – tj. posrednik misli.

18. Usedel sem se mu med peruti, nakar so eoni odšvignili mimo.

Verz 18. V Ekstazi čas ne šteje nič.

19. Potem je labod letel in se potapljal in se dvigal, vendar nisva prišla nikamor.

Verz 19. Ekstaza se giblje iz enega vrhunca Radosti do drugega; toda v popolnosti ni možen nobeden napredek in zatorej na ta način ne moremo doseči nobenega cilja.

20. Majhen blazni deček, ki je jezdil z mano je rekel labodu:

Verz 20. Deček je človeški razum, ki zahteva merila, kot prvi pogoj za razumljivo zavedanje. Zavedajoč se časa, ne more razumeti, čemu vse to gibanje ne pripelje laboda bliže neki trdni točki, ali kako odnos od začetne točke do sedanjega položaja ni neka venomer-prisotna zaskrbljenost. On si ne more predstavljati gibanja brez nanašanja na neke trdne osi.

21. Kdo si ti, ki ploveš in letiš in se spuščaš in se dviguješ v praznini? Glej, koliko eonov je minilo; od kod prihajaš? Kam si namenjen?

22. Nakar sem ga smeje okaral, rekoč: Od nikoder! Nikamor!

Verz 22. Odvrnil sem, dojemajoč kontinuum (Nuit) kot tak, da ne obstajajo »zvezdne označbe«.

23. Labod je molčal, nakar je deček spet vprašal: Če ni nobenega cilja, čemu potem to neskončno potovanje?

Verz 23. Labod seveda molči: Ekstaza presega izražanje. Razum sprašuje po motivu gibanja, v odsotnosti vsake možne destinacije.

24. In položil sem svojo glavo na Glavo Laboda ter se zasmeljal, rekoč: Mar ni neizrekljiva radost v tem brezciljnem letenju? Mar niso zaskrbljeni in nestrpni tisti, ki stremijo k nekemu cilju?

Verz 24. Adept, ki je privedel svojo misel bliže Ekstazi, se smeje, tako iz čistega veselja, kot tudi vsled neskladnih nesmislov »racionalnega« dokazovanja, od katerega se je zdaj povsem osvobodil, in izrazi svojo idejo takole: Svobodno izvajanje naših sposobnosti je čista radost; če čutim ob tem potrebo po dosežku

nekega cilja, potem to vključi bolečino poželenja, napetost truda in strah pred zmoto.

25. Labod pa je vseskozi molčal. Ah! toda plula sva po neskončnem Breznu. Radost! Radost!

Beli labod, venomer me nosi navzgor med svojimi krili!

Verz 25. Ekstaza ostaja nezmotena. Vendar je dialog prisilil Adepta, da še globlje premisli to svoje stanje blaženosti, tako da Ekstaza postane negibna, vsled uresničenja svojega popolnega odnosa do Neskončnosti kontinuuma.

Adept zahteva, da ekstaza postane stalna.

**26. O tišina! O zanos! O konec vseh vidnih in nevidnih stvari!
To je vse moje, ki Nisem.**

Verz 26. Tišina konča nepopolnost, ki jo vključuje govor – vse besede so očitna dvojnost, razpoka Popolnosti.

Zanos: konec spora med nekima dvema stvarima, ko se oni stopita v Ljubezni; izgubivši občutenje Ega, ki povzroči bolečino vsled občutka svoje ločenosti od Vsega, svoje nepopolnosti, se nato sprostitev napetosti izrazi kot vzhičenje.

»O konec vseh vidnih in nevidnih stvari!« To ne pomeni le tega, da se vse stvari – bivši nepopolne – uničijo, temveč tudi da pomeni to njihov resnični konec – telos – njihovo izpopolnitev.

»To je vse moje, ki Nisem.« Adepta nato vse obsede, ko pride do stanja, imenovanega »Nisem«, ki vsebuje vse to, in čigar so vse stvari zgolj podobe.

Kolikor dolgo je on bil en pozitiven Ego, je bil le eden izmed njih in njim nasproten; te niso bile njegove. Da bi si jih prisvojil, mora postati kontinuum, v katerem vse stvari obstajajo potencialno kot členi kateregakoli niza, ki ga lahko izberemo, da bi razjasnili neke želene lastnosti njegove Narave.

27. Sevajoči Bog! Daj da izoblikujem podobo iz draguljev in zlata Zate! Da jo bodo ljudje lahko vrgli na tla in poteptali v prah! Da bodo lahko ugledali Tvojo slavo.

Verz 27. Adepta zamika, da bi izpoljil Božanstvo, ki ga je zagledal, na način poezije. Predvideva, da bodo vulgarni pobesneli, zavrnilo njegove knjige in jih poteptali pod svojimi stopali; toda s tem se jim bodo njihove oči odprle za slavo Boga. To lahko pomeni, da je moje delo zmožno prebuditi pristno religiozno vnemo v tistih, ki so izgubili vsako vero in vizijo; njihov bes proti meni jih bo predramil in bodo spoznali, da v njihovih srcih tiči instinktivno zavedanje, da so spiritualna bitja.

28. Niti se ne bo govorilo na trgih, da sem jaz tisti, ki ima za priti; toda Tvoj prihod bo zgolj ena beseda.

Verz 28. Moje religijsko delo me ne bo razglasilo za Odrešenika: toda ljudje bodo dopustili Duhu Sončnega Boga Horusa, da jih navdahne in v njihovo ilo vdahne življenje.

29. Izpoljil se boš v neizpoljivem; ljudje se bodo srečevali s tabo na skrivnih mestih, in Ti jih boš premagal.

Verz 29. Horus^[1] bo prepoznan kot razlaga vseh tistih energij Vesolja, za katere vemo, da morajo obstajati, čeravno jih ne moremo zaznati z našimi čutili. Ljudje bodo zaznali Horusa ob raziskovanju misterijev Narave – n. pr. Nezavedno v Človeku, ali strukturo Atoma. On jih bo prisilil v priznanje, da je On skrajni princip izza vsega izpoljenega, navkljub njihovim starim teorijam.

*

Verzi 30 – 36. Deček je Ganimed, in orel Jupitrova ptica. To je podoba Adepta.

30. Videl sem bledega žalostnega dečka, ki je ležal na marmorju v svetlobi sonca, in jokal. Ob strani mu je ležala pozabljena lutnja. Ah! toda on je jokal.

Verz 30. On je bled, ker je dal svojo kri za svoje Delo.

On je žalosten, ker je dojel Žalost Vesolja. (Samo njegovo Delo ga je privedlo do tega zavedanja.)

1) Točen pomen »Horusa« v tem odlomku je treba izvleči iz III. poglavja Libra CCXX, Knjige Zakona.

On leži na tleh, ker je zaskrbljen in v dvomih okoli vrednosti svojega dela.

On leži na marmorju; se pravi, trdna gola dejstva bivanja, navkljub vsej izpoliranosti, ranijo njegovo meso.

On je v svetlobi sonca; on še prejasno vidi v Naravo. Njegov Angel ga osvetljuje, a iz nedosegljivih višav.

On joka: on, čigar dolžnost je točenje vina za Bogove, je zmožen zgolj točenja slane vode na gola tla.

On je odložil in celo pozabil svojo lutnjo. Ne more proizvajati glasbe; celo pozabil je, da je to nekdam znal početi.

31. Nato je priletel orel iz brezna slave in ga zasenčil. Senca je bila tako temna, da se ga ni več videlo.

Verz 31. Orel predstavlja vpliv Očeta Bogov, in pravtako najvišjo obliko Magijskega Življenja, kakor tudi Gospostvo Zraka, tj. moč obvladovanja sveta misli. On ga zasenči, da bi njegovo osebnost zakril pred pogledi.

32. A sem zaslišal lutnjo, kako se živo pogovarja skozi moder spokojen zrak.

Verz 32. Tako navdahnjen, on znova radostno povzame svojo glasbo. Sam Zrak postane miren; se pravi, ne vznemirjajo ga nobene misli, in je moder, bivši poln duha svetosti, ljubezni in čistosti.

33. Ah! Poslanec Ljubljenega, naj me prekrije Tvoja senca!

Verz 33. Adept invocira Besedo svojega Angela, da bi utišal vse osebne misli.

***34. Tvoje ime je Smrt, nemara, ali Sram, ali Ljubezen.
Prinašaj mi novice od Ljubljenega, zato te ne bom spraševal po tvojem imenu.***

Verz 34. On je voljan to sprejeti, pa naj se pojavi v kakršnikoli obliki; pa čeprav je smrt potrebna, da se konča ta vznemirjenost

Ega, ali Sramota, da bi ga bilo sram uveljavljati se, ali Ljubezen, da bi uničila njegove ambicije.

35. Kje je zdaj Mojster? Kričijo majbni nori dečki.

Mrtev je! Osramočen! Poročen! In njihov zasmeh bo obdal ves svet.

Verz 35. Njegovi »razumski« predsodki bodo nemara spraševali – v takem primeru – »Kaj pa tvoje magijske ambicije? Ti nisi Mojster, kakršen želiš biti; ti si preprosto suženj tega tvojega Angela – karkoli že to lahko pomeni – tvoja osebnost je zatrta, tvoje ambicije sesute, tvoja edina preokupacija je odmevanje njegovih opazk, s katerimi se sploh ne strinjaš.

»Uničil si samega Sebe; zaslužil si si zlorabo s strani svojih prijateljev; zavrnil si svojo kariero in se zavezal kapricam ženske.«

36. Toda Mojster bo dobil svoje plačilo, Smeh zasmehovalcev bo zgolj koder v laseh Ljubljenega.

Verz 36. Adept prizna, da sta njegovo telo in njegov um, prepuščena svoji usodi, doživela te nezgode. Toda intimnost z njegovim Angelom, ki jo je dosegel, ob čemer je zanemaril vsako skrb za svoje osebne afere, upraviči njegovo ravnanje; tako se graje njegovih razumskih idej sploh ne uresničijo kot take. Te so zanj zgolj kodranje las Ljubljenega (sevajoče energije Individualnosti Angela); se pravi, one mu vzbujajo pozornost na eno od Njegovih Odlik.

*

37. Pogledj! Brezno Velike Globočine. V njem je mogočen delfin, ki šiba s svojimi boki s silo valov.

38. Tam je tudi harfist iz zlata, ki igra neskončne napeve.

39. Delfin je v njih užival, nakar je opustil svoje telo in postal ptica.

40. Harfist je tudi odložil svojo harfo in zaigral svoje neskončne napeve na Panovo piščal.

41. Nato si je ptica skrajno zaželela te blaženosti in je, odloživši na tla svoja krila, postala gozdni faun.

42. *Harfist je tudi odložil na tla svojo Panovo piščal in s človeškim glasom zapel svoje neskončne napeve.*
43. *Favn je bil navdušen in mu dolgo sledil; končno je harfist utihnil, faun pa je postal Pan sredi prvobitnega gozda Večnosti.*
44. *Delfina ne moreš očarati s tišino, O moj prerok!*

Verzi 37 – 44. Ta odlomek je prisposodba različnih aplikacij.

1. Opisuje metodo doseganja Osredotočenosti potom »Lestev.«^[1]
2. Naznačuje kako treba ravnati z ljudmi, ki jih hočemo iniciirati.
3. Podaja metodo prehajanja iz enega stanja uma v drugega po Volji.

Glavna ideja, v vseh treh zadevah, je ta, da moramo uporabiti primerno zdravilo za katerokoli bolezen, ki lahko dejansko obstaja, ne neko idealno popolno zdravilo.

Prvotno materijo moramo korak za korakom privedi skozi vsak stadij procesa; brezkoristno je poskušati izdelati Popolno Tinkuro iz nje tako, da izvedemo Končno Projekcijo.

4. Opisuje celoten potek Inicijacije.

Ti štirje pomeni zahtevajo podrobno analizo, verz za verzom.

1 * O Osredotočanju^[2]

Verz 37. Brezno je človekov Um; Delfin pa nelagodna Zavest.

Verz 38. Harfist je učitelj, čigar slavljenje Poti Modrih navede profane, da iščejo iniciacijo; on je *guru*, ki umirja ume tako, da jih navede k poslušanju harmoničnih zvokov, namesto, da bi se mučili z mislijo na svoje bolečine in svoje strasti. Te zvoke proizvede na mehanske načine, ki se nanašajo na prakse, kot je *asana*, itd..

Verza 39 – 40. Osvobojena svoje surovosti in nasilnosti, zavest

1) Glej *Liber Alef* (poglavja 179 – 182).

2) Zavaljo jasnosti so bili dodani naslovi podpoglavij za štiri grupe komentarjev na verze 37 – 44.

zahrepeni po vzvišenih idealih. Vseeno je nesposobna mirovanja in ni preveč inteligentna. Izuri se potom poslušanja harmonije življenja – dah navdihne trs, namesto da mišice pretresajo kovino. To se nanaša na *pranajamo*, a tudi na dojetje, da je navdih po sebi zgolj drhtenje; naučiti se mora večšine, kako uporabiti vsak dah za proizvodnjo harmonije.

Verz 41. Zavest zdaj doseže božansko in človeško celovitost. Faun predstavlja aspiracijo, ustvarjalno moč in človeško inteligenco. Krila idealnega hrepenenja so odložena; misel sprejme dejstvo svoje pristne narave in stremi zgolj k morebitnim izpopolnitvam.

Verz 42. Zdaj usliši harmonijo Vesolja, kakor jo izraža človeški glas; se pravi, artikulirano in razumljivo, tako da vsaka vibracija, poleg svoje moči razveseljevanja čutov, poziva dušo. To predstavlja stadij osredotočenosti, ko, bivši usmerjeni v meditaciji na nek predmet, predremo površinski vidik in poskušamo doseči njegovo stvarnost, resnični pomen njegovih odnosov z opazovalcem.

Verz 43. Dosežen je končen stadij. Vsi možni pozitivni so prepoznani kot napake s strani Negativa. Obstaja Tišina. Nato faun postane Vse. Izgine omejen gozd drugotnih idej, med katerimi je nekdanj prebival, in jih zapustil, da bi sledil Besedi, ki ga je očarala. Zdaj se nahaja v svetu Idej, katerih narava je preprosta (prvobitna) in je ne določajo okoliščine, kakor je Čas.

(Drevo je ena ideja, bivši falično in nosivši veje.)

Verz 44. Prakticiraj Elementarno Jogo, dokler ne postaneš popoln; ne poskušaj doseči *nibbane*, dokler ne izveš kako.

2 * O Iniciranju

Verz 37. Ljudi vodi napuh in druge strasti.

Verz 38. Najbolje se jim je približati s čaščenjem lepote, prikazane v njeni najsijajnejši obleki.

Verza 39 – 40. Ko se naučijo hrepeneti za višjem in ko presežejo svoje surove apetite, jih je treba poučiti v sedmih znanostih.

Verza 41 – 42. Ko smo jih resnično celovito poučili in pripravili za pravo posvetitev, jim je treba povedati Resnico.

Verz 43. Ko so enkrat na Poti, molčimo; po naravni poti bodo prišli do Uspeha.

Verz 44. Tišina ima mnogo vrlin: a kdor je zaprisežen pomaganju ljudem, jih mora poučiti o Naslednjem Koraku.

3 * O Spremenjenih Stanjih Uma

Verz 37. Delfin označuje vsako stanje uma, ki je nelagodno, nezadovoljeno in nezmožno ubežati svojim okoliščinam.

Verz 38. To pozdravi z uvidom, da gre za material Lepote, enako kot so Macbethov značaj, Timonove nezgode itd., dale Shakespeareu priložnost. Tvoje težave naj služijo tvojemu čutu za vzvišeno dramatičnost tvojega življenja.

Verz 39. Tvoje misli bodo tako postale lirične; vendar to ne bo zadovoljilo tvoje potrebe. Občutil boš prehodno naravo takih misli.

Verz 40. Pretvori jo tako, da gledaš nanjo kot na nujno in pomembno dejstvo v ustroju Vesolja.

Verz 41. Lirična vzvišenost bo nato prešla v globoko uresničitev tebe samega in vsega, kar te zadeva kot Prebivalca Narave, ki v svoji lastni zavesti poseduje elemente Božanskega, in Živalskega, kar je oboje nujno zavoljo celovitosti Vesolja. Tvoje prvotno duhovno nelagodje se bo zdaj zdelo ugodno, saj bi bil, brez te izkušnje, večno revnejši.

Verz 42. Nato si razloži to izkušnjo »kot posebno poslovanje Boga s tvojo dušo.« Odkrij artikulirano razlago tega: prisili jo, da ti da neko razumljivo sporočilo.

Verz 43. Zasleduj ta tok misli, dokler ne dosežeš Vzhičenja, ki ga povzroči uvid dejstva, da si – kakor tudi vse ostalo – en ekstatičen izraz vrhunskega Spiritualnega Krča, vsi elementi neke vseoblične Euharistije. Resnica, ne glede na to, kako sijajna je, bo tedaj izgubila vsak smisel zate. Ona pripada nekemu svetu, v katerem je možno razlikovanje med Subjektom in Predikatom, kar vključuje nepopolnost; ti pa si se dvignil nad to. Tako postaneš Pan, Vse; nič več en del. Trepetaš v radosti sle stvarjenja, postaneš deviška boginja zavoljo sebe. Pravitako si blazen, zdravo stanje je pač stanje, ki vzdržuje stvari v pravih razmerjih; dočim si ti vse stopil v svojem lastnem bitju, v zanosu iznad vseh meril.

Verz 44. Nikar ne poskušaj zdraviti napad melanholije z visokimi idejami: te bodo videti nesmiselne in tako boš zgolj še poglobil svoj obup.

4 * O Poteku Iniciacije

Verz 37. Delfin predstavlja profano.

Verza 38 – 39. Spoznavši svoje zlo stanje, in radujoč se v možnostih, ki jih ponuja iniciacija, zavrže vse in postane čisti Aspirant.

Verz 40. Spozna, da Adept ni neka popolnost nečesa, za kar čuti, da je najplemenitejši del njega samega, temveč nek Mikrokozmos.

Verz 41. Dokončno se izoblikuje kot podoba Vsega.

Verza 42 - 43. Nato dojame vse Stvari in končno postane Vse.

Verz 44. Profani si ne morejo predstavljati, kaj si mislijo Mojstri, ko delajo s tistimi, ki so jim najbližji.

*

Verzi 45 – 49. Ta odlomek opisuje Adeptovo reakcijo na Vzhičenost. V glavnem gre za to, da je vsak razločen opis jalov.

*

45. Nato je adepta prevzela blaženost, in to, kar je iznad blaženosti, in je presegel presežek presežka.

Verz 45. Ekstravagantne fraze poskušajo opisati Pripetljaj.

46. Njegovo telo se je streslo in opoteklo pod bremenom te blaženosti in tega ekscesa in te skrajne brezimnosti.

Verz 46. Fizično telo, njegovi nervi poskušajo prijazno reagirati na to izkušnjo, in ker so preobremenjeni za svoje zmožnosti, so prizadeti.

47. Drugi so vpili, On je pijan ali On je nor ali On je v bolečinah ali On umira; a jih ni slišal.

Verz 47. Opazovalec (drugi, ali njegov lasten razum) ne razume, kaj se dogaja.

48. O moj Gospod, moj ljubljeni! Kako naj skladam pesmi, ko pa je spomin na senco tvoje slave iznad vsake glasbe govora ali tišine?

Verz 48. Vse to je povsem iznad izražanja.

49. Pazi! Mož sem. Celo majhno dete Te ne more prenesti. In glej!

Verz 49. Celo nedolžno dete ne more prenesti trk Angela. Mož, ki ima trdne ideje o resnici, je zgrožen, ko se le-te vse pretresejo, kakor v tej skušnji.

50. Znašel sem se sam v velikem parku, in ob nekem griču je bil krog položene trave, v katerem so se igrali zeleno-oblečeni, prekrasni.

Verzi 50 – 52. Park je svet dobro zasajenih in skrbno vzgojenih Idej: takih, ki se jih veselijo učenjaki in Književniki. Tu sem našel prostor, kjer se lahko izkažem (grič). Blizu je bil obroč (moja poezija), v katerem so bila pravljlična bitja (moji junaki, moje fraze, moj ritem, itd.).

51. V njihovi igri sem prispel celo v deželo Pravljičnega Sna. Vse moje misli so bile odete v zeleno; bile so prečudovite.

Verz 51. V igri sem tako dosegel stanje poetične ekstaze (Pravljični Sen). Tu sem bil srečen.

52. Vso noč so plesali in peli; a Ti si jutro, O moj dragi, moja kača, ki se ovijaš okrog tega srca.

Verz 52. A vse to se je dogajalo ponoči: moj najvišji poetični zanos je kakor tema v primerjavi s svetlobo Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha.

53. Srce sem, Ti pa kača. Ovij se še tesneje okrog mene, tako da skozi ne bo mogla priti nobena svetloba, niti blaženost.

Verz 53. Jaz sem ženski čut, ki sprejme objem moškega Svetega Angela Varuha. Zahtevam tesnejši stik; celo svetloba in blaženost Zanosa me moti v Združitvi z Njim.

54. Iztisni kri iz mene, kakor se iz sadeža na jezik belega dorskega dekleta izcedi sok, ko se v mesečini ljubkuje s svojim ljubim.

Verz 54. Njegova prisotnost mi ne sme dopustiti nobene moje lastne svetlobe.

55. Nato naj se prebudi Konec. Dolgo si spal, O veliki Bog Terminus! Dolge veke si čakal na konec mesta in njegovih ulic, Predrami se! ne čakaj več!

Verz 55. Konec pomeni »Resnično Sebstvo.« Terminus je Falični Kamen, ki leži iznad uma (mesta) in njegovih misli (ulic). S to združitvijo z Angelom upa, da bo prispel do Resničnega Sebstva, trdnega večnega ustvarjalnega posameznika.

56. Nikar, Gospod! temveč naj jaz pridem k Tebi. Jaz sem tisti, ki čaka, navsezadnje.

Verz 56. Potem ko je dosegel Poznavanje in Občevanje Svetega Angela Varuha (z možatim naporom, tako rekoč), Adept postane sprejemljiv, ženski, potrpežljiv, predajajoč svojo voljo v celoti volji svojega Angela.

57. Prerok kriči na goro; pridi sem, da bom lahko govoril s tabo!

58. Gora se ni vznemirila. Zato je prerok odšel k njej in jo nagovoril. Toda prerokove noge so bile utrujene in gora ni slišala njegovega glasu.

59. Jaz pa sem te klical in pripotoval k Tebi in mi ni nič koristilo.

60. Čakal sem potrpežljivo, in Ti si bil z menoj od vsega začetka.

Verzi 57 – 60. Pravtako je zaman klicati to, kar hočemo, kakor tudi iti, da bi to poiskali. S tem potrdimo odsotnost tega, resnica pa je ta, da je to z nami že vseskozi, če se le želimo znebiti svojega nemira.

61. To zdaj vem, O moj ljubi, in lagodno sva zleknjena uživaje med trtami.

Verz 61. Ko to spoznamo, je konec naprežanja: in lahko samo uživamo.

62. *Toda tvoji preroki; oni morajo glasno vpiti in se bičati; in morajo prepotovati brezsledne puščave in brezdanje oceane; pričakovati Te je konec, ne začetek.*

Verz 62. Kakor stvari stojijo, čeprav smo tako ustrojeni, da smo nesposobni počivati v preprostosti. Iti moramo skozi mlin, da bi se naučili čakati!

63. *Naj tema prekrije pisanje! Naj se pisar odpravi po svojih poteh.*

Verz 63. Pisarjeva zavest, ki je do sedaj zahtevala, da bi lahko zapisovala govor tistega dela svojega Bitja, ki ga imenujemo »Adept«, in njegovega Angela, je zdaj osvobojena, da se lahko posveti svojim normalnim aferam.

64. *A ti in jaz sva zleknjena v najinem gaju med trtami; kaj je on?*

Verz 64. Adept in njegov Angel še naprej počivata v Zanosu: onadva ne prenehata obstajati, ko ju pisar ne zazna več. Nasprotno, prej se on zdi njima neresničen.

65. *O Ti Ljubljeni! mar ni konca? Ne, temveč je konec. Prebudi se! vstani! opasaj svoje ude, O ti tekač; odnesi Besedo v mogočna mesta, da, v mogočna mesta.*

Verz 65. Združitev z njegovim Angelom ni edini cilj Adepta. Obstaja »konec«, nek Smoter, primeren za njegovo individualnost.

Angel ga zatorej roti, naj se umakne iz Transa Združitve. Navzeti mora obliko Hermesa (tekača – Besedonosca) in razodeti Besedo, ki mu je bila zaupana, »mogočnim mestom«. To lahko pomeni »velikim svetovnim umom.«

TRETJE POGLAVJE

To poglavje se nanaša na Vodo; obravnava predhodne razmisleke o Resnici, kakor je dojeta z intuicijo, iznad vsakega intelektualnega dojetanja; ter naravo Razumevanja in seksualni instinkt.

*

- 1. Zares in Amen! Šel sem skozi globoko morje, in po rekah bistrre vode, ki se vanj stekajo, in prispel v Deželo Brez Želja.***
- 2. Tam je bil bel samorog z belim komatom, v katerega je bil vrezan izrek *Linea viridis gyrat universa*.***

Verza 1 - 2. Morje je Senzor Duše, in tokovi njegove tendence – tiste dejavnosti, v katerih najde užitek. Vse dokler nismo prešli skozi totaliteto možnih izkustev (kakor je možno predvidevati vsled ocene aktualnosti nekogaršnjega lastnega primera), ne moremo doseči stanja, v katerem je vsaka Želja prepoznana kot jalova. Samo tedaj, ko je to utrjeno, lahko uzremo Samoroga – monokeros de Astris – edini čisti Namen (on je bel), čigar ime je zapisano, kakor bomo zdaj razložili.

Komat predstavlja izpolnjenost – »neskončnost« ali »večnost«, ki jo simbolizira obroč. Nahaja se okrog vratu, ki je sedež znanja (Daot – višudi čakra), in je narejen iz srebra – ki je kovina Device Izide-Uranie, ki informira Čisto Aspiracijo.

Ime tega Samoroga (čigar rog označuje ustvarjalno moč) je »Zelena Črta Ovija Vesolje.« Etimološko je *viridis* povezan z *vir* in *vis*; ideja *gyrat* pa nas spominja na izrek »Bog je On, ki

ima Glavo Sokola ... in spiralno moč.« (Iz Kaldejskih Orakljev; op.p.) Zelena Linija označuje tu Limit Vesolja in spominja na Pas Venere. Omejenost Bivanja tako ni neka fiksna ideja, temveč večno rastoči Vegetabilni princip Življenja, čigar narava je Ljubezen. Če povzamemo doktrino, lahko rečemo, da je razumljiv izraz čiste ustvarjalne Ideje ta vseoblični princip Rasti.

3. Beseda Adonai mi je nato prišla na misel prek ust mojega Učitelja, ki je rekel: O srce, ki ga ovija starodavna kača, povzpni se na goro iniciacije!

Verz 3. Angel govori človeški zavesti Adepta preko posrednika njegovega Posvečenega Jaza – sicer bi slednji ne mogel razumeti tako vzvišenega sporočila. On roti človeka, ko ta človek (srce, Tifaret, sedež zavestnega Jaza) doseže gledišče Iniciata. Stara kača predstavlja naravno Poželenje, ki je »vzrok Žalosti,« in človeka prisili, da se valja po zemlji, združujoč ga z nižjim animalnim življenjem.

4. Spomnil sem se. Da, Than, da, Theli, da, Lilith! Ti trije so me obkrožali od nekdaj. Kajti oni so eno.

Verz 4. Than, Theli in Lilith so tri spiralne oblike, opisane v Kabali.

Than je v resnici *tanha*^[1] - tu ni nobene besedne igre, toda Th je črka Materije in N predstavlja idejo plazilca ali ribe Življenja. Povezana je z »glutenom v krvi«, ki ga von Eckartshausen imenuje »telo greha.«^[2]

Theli: *li* pomeni tajno zadoščanje – ideja, povezana s sramom.

Lilith: *li* podvojen in tako postane zoprno končanje v materialni temi.

5. Bila si krasna, O Lilith, ti kačja ženska!

6. Gibka in delikatna za okus, in tvoja dišava je bila muškat, pomešan z ambergrisom.

1) *Pali*, »hrepenenje, poželenje.«

2) Karl von Eckartshausen, Oblak nad Svetiščem.

7. *Tesno si se oprijela srca in to je bilo kakor radost vse pomladi.*
8. *Toda opazil sem neko okužbo v tebi, v kateri sem celo užival.*
9. *Opazil sem v tebi kužnost tvojega opičjega očeta, tvojega pradedu Slepega Sluzastega Črva.*
10. *Zrl sem v Kristal Prihodnosti in uvidel grozovitost tvojega Konca.*
11. *Nato sem uničil Preteklost, in Prihodnost – mar nisem imel moči Peščene Ure?*
12. *Toda prav tedaj sem opazil pokvarjenost.*

Verzi 5 – 12. Adept analizira to Demonsko Kraljico svojega Nefeša. (Animalne duše; op.p.) Spomni se njenega čutnega rotenja in ugotovi, da, ker je razkroj vseh stvari neizbežen, ljubezen do njih vodi v žalost in uničenje. V verzih 11 – 12, nadalje zatrdi, ne glede na upoštevanje časa, da je narava tega Poželenja, ustrezno dojetega, izkvarjenost.

13. *Nato sem rekel: O moj ljubi, O Gospod Adonai, rotim te, da popustiš te kačje navoje!*
14. *A ona me je tesno oprijela, tako da je moja moč ostala v njeni premoči.*

Verza 13 – 14. Brezkoristno je prositi Angela, da osvobodi Adepta od tega nasilja; njegova magijska sila, ki je nujna za to Delo, je preprečena vsled Poželenja že od samega začetka.

15. *Rotil sem tudi Slonjega Boga, Gospodarja Prapočel, ki ruši prepreke.*

Verz 15. Adept pokliče Ganešo, ki predstavlja silo, ki ruši vse prepreke. Slon, »napol mislec z eno roko,« je moralna moč v človeku, delno inteligenten in krotak za nadzor svojega Duhovnega Gospodarja.

16. *Ti bogovi so mi hitro prišli na pomoč. Zagledal sem jih; povezal sem se z njimi; izgubil sem se v njihovi neizmernosti.*

Verz 16. Ko je ta moralna moč na delu, postane tudi Angel učinkovit pomočnik, nakar zadrega poželenja povsem izgine.

17. Nato sem uzrl samega sebe, obdanega z Neskončnim Smaragdnam Krogom, ki obdaja Vesolje.

Verz 17. Adept zdaj prepozna sebe kot obdanega zgolj z Zeleno Črto iz verz 2.

18. O Smaragdna Kača, Ti si brez Preteklosti, brez Prihodnosti. Zares, Ti ne obstajaš.

Verz 18. Ta Črta je spoznana kot enaka Negativu – Nuit sami.

19. Delikatna si iznad vsakega okusa in dotika. Ti si nikar-za-uzreti zavoljo slave, Tvoj glas je onstran Govora in Tišine in Govora v njej, in Tvoja dišava je iz čistega ambergrisa, ki se ga ne da tehtati niti z najfnejšim zlatom čistega zlata.

Verza 19 – 20. Ta ideja Čiste Ljubezni je osvobojena vseh vezi. Ona daje resnično skrajno zadovoljitev; njena dišava (duhovni pomen) ni pomešana z nobeno nepopolno predstavo (ambergris je dišava Keterja; muškati se nanaša na Ljubezen nekako v animalnem smislu).

20. Tvoji zavoji so tudi neskončnega obsega; Srce, ki ga obkrožaš, je Univerzalno Srce.

Verz 20. Angel je tudi poistoveten s to Zeleno Črto, in s tem se zavest Adepta razširi, da bi vsebovala Vesolje.

21. Jaz, in Meni, in Moj so sedeli z lutnjami na trgu velikega mesta, mesta vijolic in vrtnic.

22. Noč je padla, in glasba lutenj je utihnila.

23. Nastal je vihar, in glasba lutenj je utihnila.

24. Ura je minila, in glasba lutenj je utihnila.

- 25. *Toda ti si večnost in Vsemirje; Ti si Tvar in Gibanje; in Ti si zanikanje vsega tega.***
- 26. *Kajti ni Simbola, ki bi Te predstavljal.***

Verzi 21 – 26. Ideja Jaza tu nikakor ni uporabna, da bi združevala izkušnjo Adepta. Glasba življenja utihne (v takem primeru), kadar dvom zatemni, problemi zmedejo ali čas utruji zavest. Adept se mora povsem izgubiti v zavesti svojega Angela, ki je onstran vseh takih omejitev in imun na vsak napad – kajti Njega se ne da izraziti z nobeno fiksno podobo, ki se jo lahko uniči.

*

Verzi 27 – 30. Adept se uči nadzirati vse vrste podob, ki se mu predstavijo, in ustvariti katerokoli po želji. Toda njegov Angel predstavlja Ideal, ki je njegov limit v tej zadevi. Vse ideje, ki jih je lahko zmožen, so vključene v naravo njegovega Angela.

*

- 27. *Če rečem: Pridite na planine! bodo nebesne vode potekle na mojo besedo. A ti si Voda iznad voda.***
- 28. *Rdeče trikotno srce je bilo postavljeno v Tvoje svetišče; kajti duhovniki so prezirali tako svetišče kot boga.***
- 29. *Vendar si se ob vsem tem Ti skrival notri, kakor se Bog Tišine skriva v popkih lotusa.***

Verza 28 – 29. Ti verzi so še posebej obskurni in morajo do neke mere taki tudi ostati. Vsebujejo namreč namig na najbolj skrivnosten in najbolj kritičen dogodek v Magikalni karieri VELIKE ZVERI. »Rdeče trikotno srce« je poseben simbol Ra-Hoor-Khuita; in Prerok je nasprotoval sprejetju *Knjige Zakona*, ki Ga proglašča, češ da je v neskladju z njegovo Sveto Zapiso, da bo dosegel Znanje in Občevanje s svojim Svetim Angelom Varuhom. Šele devetnajst let kasneje je v celoti dojel, da je bil Sveti Angel Varuh skrit v tem simbolu Ra-Hoor-Khuita. »Svečeniki« so tu nemara mišljeni kot Tajni Vodje A.:A.:, ki so izvajali svojo namero ustanovitve Zakona preko VELIKE ZVERI, ob čemer se niso prav nič ozirali na njegove osebne predstave o tem, kaj bi

lahko bilo njegovo Delo («svetišče») in objekt njegovega čaščenja (»bog«). Metafora na koncu verza 29 nas spomni na to, da lotus (Izis – Narava) pod svojim zunanjim videzom zakriva skrito popolnost Otroka.

30. *Ti si Sebek krokodil, Asarjev nasprotnik; in pa Mati, Ubijalec v Globini. Ti si Tifon, Bes Elementov, O Ti, ki presegaš sile v njihovem Stekanju in Sprijemanju, v njihovi Smrti in njihovem Razkroju. Ti si Piton, grozna kača na koncu vsega!*

Verz 30. Sveti Angel Varuh se nato nadalje poistoveča, ne le s sorodnimi simboli, kot je Ra-Hoor-Khuit, temveč tudi dozdevno sovražnimi liki. Najdemo ga v vseh in kakršnihkoli pojavih.

31. *Trikrat sem se obrnil na vse strani; in vedno sem na koncu prispel do Tebe.*

32. *Uzrl sem mnogo posrednih in neposrednih stvari; a ko sem jih nehal uzirati, sem zagledal Tebe.*

Verza 31 – 32. V katerokoli smer se Adept izvoli premakniti, nujno pride konec koncev do svojega Angela. Toda vse kar vidi, je zgolj pajčolan preko Njegovega Lica.

33. *Pridi, O Ljubi, O Bog Gospodar Vesolja, O Neizmerni, Neznatni! Jaz sem Tvoj ljubljeni.*

34. *Ves dan pojem o Tvoji radosti; vso noč se radujem v Tvoji pesmi.*

35. *Nobenega drugačnega dneva ni, niti noči, kot sta tadva.*

36. *Ti si onstran dneva in noči; jaz sem Ti sam, O moj Stvarnik, moj Gospodar, moj Soprog!*

Verzi 33 – 36. Ta čisto liričen odlomek ne zahteva posebne razlage. Izjavlja končno istovetnost vseh idej z Angelom, vključno z njim samim, katerega razpoznava kot z Njim združenega v troedinem odnosu Očeta, Vladarja in Ženina, ki predstavljajo izvor njegovega Bitja, določenost njegove Volje, ter inspiracijo njegovega Veselja in njegove Plodnosti.

37. Jaz sem kakor en majhen rdeč pes, ki sedi v naročju Neznanega.

Verz 37. Pes predstavlja nižjo animalno nprav – »rdeč« kot simbol energičnosti, občutljivosti ter moči ljubezni. Nemočen (»v naročju«) napram obkrožajočega Misterija Bivanja (»Neznanega«), toda ostane spokojen in zaupljiv.

38. Privedel si me do velike sreče. Dal si mi jesti od Tvojega mesa, in od Tvoje krvi si mi dal omamno daritev.

Verz 38. Angel namesto take drže ponuja popolno zadostitev in hranjenje. Adept živi v Njemu, in Njegovo Življenje ga omami.

39. Zadril si strupnike Večnosti v mojo dušo, in strup Neskončnega me je vsega použil.

Verz 39. Sovražni Čas je požrt in omejeni Jaz stopljen v Neskončnosti.

40. Postal sem kakor en osladen italijanski vrag; svetla in močna ženska uvelega lica, izjedenege od lakote po poljubih. V raznih palačah je bila za vlačugo; zverem je podajala svoje telo.

Verz 40. To je namig na Markizo Brinvilliersko, ki je s svojim ljubimcem maščevalno umorila svojega soproga in njegovo sorodstvo. Ona predstavlja Nefeš ali animalno Dušo. Ta Duša je poskušala zadostiti svojim strastem na razne nenavadne načine.

41. Pogubila je svoje sorodnike z močnim strupom krastač; preteple so jo mnoge palice.

Verz 41. Sovraštvo do drugih duš – bolečina ob dojetanju resnice.

42. Razčtetverili so jo na Kolesu; roke obešalca so jo privezale nanj.

Verz 42. To se je končalo s tem, da je njeno enost uničila Sprememba. Privezana je bila za kolo *samsare*, s strani Ministra za Pravosodje.

43. Potoke vode so vsuli nanjo; borila se je s skrajnimi mukami.

Verz 43. Njena čvrstost ne more več zdržati dejavnosti Čiščenja; njene komplekse je napadel Univerzalni Solvent. Njeno upiranje je skrajno mučno.

44. Teža vode jo je raztreščila; potopili so jo v strašno Morje.

Verz 44. Končno je to porušilo njeno skladnost, in njen čut sebstva sesulo ter raztopilo v brezmejni Ocean Ljubezni.

45. Tak sem jaz, O Adonai, moj gospod, in take so vode Tvoje neznosne Esence.

46. Tak sem, O Adonai, moj ljubi, in Ti si me povsem raztreščil.

Verza 45 – 46. Tekst potrjuje to razlago Inicijacije kot enakovredno razširjeni psihoanalizi.

47. Izlil sem se kot razlita kri na planinah; Krokarji Razpršitve so me vsega raznesli na vse strani.

Verz 47. Življenje Jaza se razprši preko vseh štrlečih idej. Krokarji so ptice Netzah, sfere Venere; tj. življenje Adepta visoko navzgor ponese Univerzalna Ljubezen.

48. Zatorej je odpečaten pečat, ki čuva Osmo brezno; zato je širno morje kakor zastor; zato pride do raztrganja vsega.

Verz 48. Ta proces vodi do popolnega prečkanja Brezna – glede česar naj se konzultira *Liber 418* in »Liber VII.«

49. Da, v resnici si tudi hladna mirujoča voda čudodelnega izvira. Kopal sem se v Tebi in se izgubil v Tvojem spokoju.

50. Ta, ki je vstopil kot pogumen fant krasnih udov, je izstopil kot devica, kakor majhno dete, namenjeno izpopolnitvi.

Verza 49 – 50. Zgornje ideje se tu ponovijo v naslednjem simbolu. »Izvir« je Salmacis.¹⁾ Pozitivna Individualnost postane Univerzalna in popolna Devica Sveta. Glej ponovno *Liber 418*.

51. O Ti svetloba in radost, ugrabi me stran v mlečni ocean zvezd!

52. O Ti Sin svetlobo-presegajoče matere, blagoslovljeno bodi Tvoje ime, in Ime Tvojega Imena, skozi veke!

Verza 51 – 52. Lirični izbruh te teme. Opazimo Nuit in od Nje rojeni novi Resnični Jaz, potem ko je bil stari Lažni Ego izničen.

53. Glej! metulj sem pri Izvoru Stvarstva; umrem naj še prej kot v eni uri, in padem mrtev v Tvoj neskončni tok!

Verz 53. Referenca na Atu XVII. Metulj je Nešemah (čista psiha). Njena narava je bit, trenutno ločena neboleče od Nuit.

54. Tok zvezd pravitako večno poteka slavnostno v nebo; odnesi me v Naročju Nuit!

Verz 54. Reka duš («zvezd») teče neprestano k Nuit; tj. vsak moški in vsaka ženska ima isto Resnično Voljo – znova doseči svojo izvorno Mater.

55. To je svet vodovja Maim; to je grenka voda, ki postaja sladka. Ti si lep in grenak, O zlati moj Gospod Adonai, O Ti Safirno Brezno!

Verz 55. Zgornje je proglašeno kot Misterij Aduta XII. »Utopitev« Adepta pretvori Trans Žalosti v Trans Ljubezni. Angel je videti kot pozitiven simbol tega »Velikega Morja.«

1) Nimfa, ki je prebivala v izviru istega imena v Carii. Zaljubljena je bila v Hermesa, ki pa jo je zavračal. Ko se je kopal v njenem izviru, ga je zagrabila in zarotila, tako da se nikoli več nista mogla ločiti, stapljajoč njuni telesi v telo hermafrodita. Po izročilu postane vsak moški, ki se koplje v izviru v Carii, požensčen.

**56. Sledim Ti, in vode Smrti se vztrajno borijo proti meni.
Prispel sem v Vode onstran Smrti in onstran Življenja.**

Verz 56. S tem Znanjem in Občevanjem se dovrši ta transmutacija.

*

Verzi 57–59. »Neumni človek« je naravni človek, neposvečenec. »Neumen« je prazen, ničev, poln vetra (zrak = Alef (ᆑ) = »Norec«):

»On je dvospolna kreatura, mehak in zapit, z imbecilnim smehom ter dražestnim čutom za ekstravagantne telovnike. Manjka mu močatosti, kakor volu, kar je tudi pomen črke *alef* (ᆑ), ki opisuje Adut, in njegova vrednost je Nula, kakor tudi njegova zaporedna številka. On je zrak, brezobličen in nesposoben odpora, prenosnik zvokov, ki mu ne pomenijo ničesar, pognan v uničevalno besnenje brezčutnega nasilja iz svoje lenobe, in ki ga vsak pritisk ali poteg nepreračunljivo premakne. (...) Pred sabo imamo podobo navadnega človeka, bedaka. On nima lastne volje, on je vse za vsakogar, plitek, ponavljavec besed, ki jih sploh ne razume, potepuh, tako len kot tudi nasilen, sestavljen delno iz silnih strasti, ki požgejo tako njega kot druge, toda v glavnem iz inertne in nekarakterne neobstoynosti, z malo teže, toposti in osuplosti kot svojimi edinimi pozitivnimi kvalitetai.« (Glej Komentarje Knjige Zakona, III: 57, *The Law is for All*.)

On je kontrast »Velikemu Norcu« Aduta 0, *Alef* (ᆑ), ki predstavlja prvo pot od Krone.

»Hoor-paar-kraat ali Harpokrates, »Dete v Jajcu Modrine«, ni le Bog Tišine v običajnem pomenu. Predstavlja Višje Sebstvo, Svetega Angela Varuha. To je v povezavi s simbolizmom Palčka v Mitologiji. On vsebuje vse v Samem Sebi, a neizpoljeno. (Glej Liber CCXX, II: 8)

On je prva črka Alfabeta, *alef* (ᆑ), katere število je Ena, in njena karta v Tarotu je »Norec«, oštevilčen z Nulo. *Alef* (ᆑ) se, (po stari klasifikaciji stvari), nanaša na »Element« Zrak.

Kot Nula predstavlja Ženski Princip, plodno Mater. (Staro ime karte je »Mat«, iz ital. *matto*, »norec«, a še starejše iz Maut, egipčanske Jastrebke-Matere-Boginje.) Plodna, kajti »Jajce

Modrine« je Uterus, in v Makrokozmu Telo Nuit, in ono vsebuje Nerojeno Dete, nemočno, a varovano in hranjeno napram krokodilom in tigrom, ki jih prikazuje karta, tako kakor je maternica zapečatenjena med nosečnostjo. On sedi na lotusu, *joni*, ki plava po »Nilu«, ki je amniotični fluid (opp. maternična tekočina.)

V svoji absolutni nedolžnosti in nevednosti je »Norec«; on je »Odrešenik«, bivši Sin, ki bo poteptal krokodile in tigre ter maščeval svojega očeta Ozirisa. Tako ga vidimo v keltskih legendah kot »Velikega Norca«, kot »Čistega Norca« v Prvem dejanju Wagnerjevega *Parsifala*, in govorjeno na splošno, kot blazno osebo, katere besede so ljudje vedno smatrali za preroške.

A da bi postal »Odrešenik«, se mora roditi in odrasti v moškega; tako Parsifal zadobi Sveto Kopje, emblem možatosti. Običajno nosi »mnogobarven plašč« kakor Jožef »sanjavi«; tako se še danes pojavlja kot Zeleni Jurij pomladnih festivalov. Toda njegova »norost« ni več nedolžnost, temveč navdahnjenost od vina; on pije iz Grala, ki mu ga podari Svečenica.

Tako ga najdemo povsem oboroženega kot Bakhusa Difusa, moški in ženska v enem, noseč Tirzus ter grozdje ali vinski meh, s tigrom, ki ga naskakuje s strani. V Tarotu je običajno naslikan s dolgo palico in malho ter v pisanem plašču. Tigri in krokodili, ki mu sledijo, pa ga povežejo s podobo Harpokratesa.

Domala istovetni simboli pripadajo skrivnemu Bogu Templarjev, dvospolnemu Bafometu, in pa Zeusu Arhenotelusu, pravitko dvospolnemu, ki je Oče-Mati Vsega v Eni Osebi. (V svoji polni obliki je prikazan na Adutu XV, »Vrag«.) Zeus je gospodar Zraka, kar nas spet spomni na *Alef* (♠) kot črko Zraka.

Kot Zrak je tudi »Blodni Norec«, čisti svobodni Dah, toda ustvarjaljen. Veter je po starih legendah oplodil Jastrebko, ki je bila zato izbrana za simbol Mater-Boginje.

On je Popotni Vitez ali Princ iz Pravljič, ki poroči Kraljevo

Hčer. Ta legenda izvira iz določenih navad med eksogamnimi plemeni, o čemer nam priča Frazerjeva *Zlata Veja*.

Kakor so nekoč Europa, Semela in druge trdile, da si jih je Zeus – Zrak – privoščil v podobi neke zveri, ptice in kaj še ne vsega; tako je kasneje Marija svoje drugo stanje pripisala posredovanju Duha – *spiritus* – »daha« ali »zraka« v obliki goloba.

Toda »Pritlikavec« iz indijske mistike, blazni palček, toda prekanjen, iz mnogih legend in dežel, je pravtako taisti »Sveti Duh« ali »Molčiči Jaz« v človeku, ali njegov Sveti Angel Varuh.

On je domala Freudovo »Nezavedno«, neznano, neuračunljivo, tihi Duh, ki zapiha od nevesekod in zapove z absolutno avtoriteto, ko se že sploh pojavi, navkljub zavestnemu premisleku in presoji.«

*

57. *Kako naj odgovorim bedaku? Na noben način ne bo dosegel Istovetnosti s Teboj!*

Verz 57. Ta ne more biti priveden do popolnosti, ker ga sestavljajo ekskrementi ali Qlifot. On se mora prej osvoboditi prav teh delov svojega bitja, ki niso del njegovega bistva.

58. *A jaz sem Norec, ki se ne zmeni za Čarovnikovo Igro. Žena Misterijev me zaman poučuje; raztrgal sem vezi Ljubezni in Moči in Čaščenja.*

Verz 58. Adept se istoveti s tem Čistim Norcem. Indiferenten je do Prividov Pojavnega Bivanja, ki jih povzroča Čarovnik (*pekht*, »razširjanje,« Adut I, *Bet* (ב), 2, Merkur, Majan).

Žena Misterijev (Izis, Adut II, *Gimel* (ג), 3, Luna) ne more omadeževati njegove čistosti s svojimi fantastičnimi odsevi Resnice.

Ni več v milosti »Carice« (Adut III, *Dalet* (ד), 4, Venus), »Carja« (Adut IV, *Tzadde* (צ), 90, Oven) in Hierofanta (Adut V, *Vav* (ו), 6, Bik).

Se pravi, da niti subtilne različice (I, II) Resnice, niti njih grobe podobe (III, IV, V) ne morejo škoditi njegovi popolnosti Nule.

59. Zatorej je Orel ustvarjen kot eno s Človekom, in se vislice sramote pozibavajo s sadom pravičnega.

Verz 59. Posledično se simboli Kraljevskosti in Duhovnosti izenačijo s simboli plastičnega življenja (vodnar in škorpion) in vibratoričnega izpoljevanja.

Vislice najdemo na Adutu XII (*Mem* (♃), 40, voda), s katerih visi, osvobojen od zemlje, radostno gibajoč se (»ples«) lik razširjenega ali manifestiranega človeka, Adut VIII (*Lamed* (♌), 30, Tehtnica), pozitivna ali izražena oblika Aduta O (*Alef* (♁)).^[1]

60. Sestopil sem, O moj dragi, v črno sijoče vode, in Te izvlekel ven kot črn biser neizmerne dragocenosti.

61. Odšel sem dol, O moj Bog, v brezno vsega, in Te našel v sredini pod krinko Ne-Stvarnosti.

Verza 60 – 61. (Tadva verza se lahko bereta kot Strofo in Antistrofo; tako nam je bilo povedano tudi prej, ko spregovori Angel.)

»Črno sijoče vode« so vode *akaše*, ki so menstruum manifestacije: »biser« je okrogla popolnost Angela, ki je tako čuten simbol Brezobličnosti Nuit. (Za »črno« glej ponovno Prvo poglavje, verzi 18 – 20.)

62. A ker si Poslednji, in pravtako Naslednji, sem te kot Naslednjega razodel množici.

Verz 62. Čeprav je tako skrajšen in končen, je Angel tudi v tesnem stiku s Človekom. To je razlaga ravnanja Zveri, kakor je opisano v njegovem Dnevniku iz leta 1906, in navedeno spodaj.

24. april 1906 e.v.. Naj uporabim Aivaza za pomoč pri Invokaciji Augoeideja? Zdi sem mi da: uporabiti moram vsako silo, ki mi je na razpolago.

A/ugoeides/ zgolj bled; čeprav sem priklical vse te svoje sile. Vendar, po silnem naponu volje, sem odslovil vneto grlo in vso okolico ter odšel ven v Astralnem Telesu. Prispel sem v sobo, v kateri je bila razgrnjena miza v obliki ležečega

1) ALeF (♁) in LaMeD (♌), AL, Ključ Knjige Zakona, Libri CCXX.

križa, na katero je bil pribit gol moški. Mnogo slavnih mož je sedelo naokoli in se gostilo z njegovim živim mesom in lokalno njegovo vročo kri. Ti (mi je bilo rečeno) so Adepti, ki se jim bom nemara nekoč pridružil. To sem razumel, kakor da bom zadobil moč sprejemanja izključno duhovne hrane – a verjetno pomeni to še veliko drugega. Nato sem prišel v neko očitno prazno halo, v kateri je bilo vse iz bele slonove kosti, filigransko obdelane na kitajski način. Na sredini je bil skromen kvadraten oltar. Zdi se mi, da sem bil vprašan, kaj bi želel žrtvovati na tem oltarju. Ponudil sem vse, razen svoje volje za spoznanjem A.:, kar lahko odtehta zgolj njegovo lastno udejanjenje. Nato sem se zavedel ogromnih sedečih Bogovskih Postav Egipta, tako ogromnih, da sem lahko videl le njihova kolena. »Mar bi Bogovsko znanje ne zadostovalo.« Ne, sem rekel. Nato so me opozorili, da sem bil preveč kritičen, tj. racionalističen, ter mi dali vedeti, da A.: ni izoblikovan po moji podobi. Opravičil sem se za svojo slepoto ter pokleknil pred oltar, položivši svoje roke nanj, desno preko leve. Nato je Neki človeški, bel, samo-osvetljeni (moja lastna oznaka sicer) prišel predme, položil svoje dlani na moje, rekoč »Sprejemam te v Red....« Potem, po nasvetu naj se vrnem, sem se spustil nazaj na zemljo v eni ognjeni zibelki.

25. april. N. B. Včerajšnja vizija prava iluminacija, saj mi je predočila očitno zmoto, ki je sploh nisem nikoli prej opazil. Beseda v mojem *kamma*-delu je bila A.: in metoda »*kličiči pogosto*«! Torej mora Samorazsvetljeni, ne glede na moje zavestno odobravanje ali neodobravanje, bodisi da se to ujema z mojimi željami, ali pa ne, biti moj vodič. Klicati moram pogosto in brez kritiziranja.

63. *Tisti, ki so si te neprestano želeli, Te bodo pridobili, celo na koncu svojega Poželenja.*

Verz 63. Znanje in Občevanje Svetega Angela Varuha predstavlja skrajno potrebo, in dosežek tega sovpada s dokončnim uničenjem Želje (v budističnem smislu).

- 64. Slaven, slaven, slaven si Ti, O moj supernalni ljubimec, O
Sebstvo mene samega.**
- 65. Kajti našel sem Te tako v Meni kot v Tebi; razlike ni, O
moj lepi, moj Zaželeni! V Enem in Mnoštvu sem Te našel,
da, sem Te našel.**

Verza 64 – 65. Poglavlje se konča z izbruhom lirične vzvišenosti.

»Vsako število je neskončno; razlike ni.«

»Zato me poznate po imenu Nuit, on pa po nekem tajnem imenu, ki mu ga bom razodela, ko me bo končno spoznal. Ker sem Neskončni Prostor, in Neskončno Zvezd v njem, vi pravtako naredite tako. Ne vežite ničesar! Naj se med vami ne dela razlike med neko stvarjo & katerokoli drugo stvarjo; kajti od tu izvira bolečina.«^[1]

Znanje in Občevanje Svetega Angela Varuha razreši vse misli v istovetnost nepomembnosti. On obstaja enako v Edinosti Ra-Hoor-Khuita in v vsakem detajlu pojavne manifestacije.

1) Liber CCXX, I: 4, 22.

ČETRTO POGlavJE

To poglavje se nanaša na Ogenj. Obravnava vidne žarke Pozitivne Ideje, onstran vsakega intuitivnega dojetanja, in naravo Volje ter seksualne energije kot dinamične oblike Sebstva.

Ker je tako dejansko iznad Razumevanja, bivši Govor Nezavednega, postane naravno nemogoče, celo za Iniciata, dojeti poglavje, kakor je napisano. Obravnava Izvirne Enotnosti; In na Mojstru Templja je (Adept v Tifaretu sploh ne more razumeti tega poglavja), da dojame, razloži, privede do realizacije in zavestnega izraza Njihovo sublimno gesto.

*

Verzi 1 – 10. Ta odlomek je nagovor Angela. On razloži Svoje Znanje in Občevanje s Svojega lastnega stališča. Aspiracija k Njemu je moške narave. V trenutku dosežka jo nadomesti pasivnost, kakor je bilo razloženo v prejšnjih poglavjih. Aspiracija ima svojo vzporednico v volji Angela, da občuje. Toda ta volja je na videz drugačnega značaja. Njeno naravo bomo zdaj razložili.

1. O kristalno srce! Jaz, kača, Te objemam; svojo glavo naganjam domov v Tvojo osrednjo srž, O bog moj ljubljeni.

Verz 1. On imenuje Adepta »kristalno srce«, kar vključuje dejstvo, da je neka koncentracija svetlobe, energije, ljubezni, lucidnosti in čistosti. S temi vrtilinami Adepta On namreč občuje. To je cilj priprav. Adept mora predstavljati to podobo v popolnosti,

preden se lahko dogodi Znanje in Občevanje. Se pravi, očiščenje in posvetitev morata predhajati invokacijo. Skrajno težavno je, celo za Mojstra Templja po letih kontemplacije, utrditi v svoji zavesti dejstvo, da njegov materialni del sploh ni on, nič bolj kot katerikoli drug zbir pojavov.

Angel Sebe opiše kot Kačo. Kača je, seveda, simbol modrosti, nesmrtnosti, kraljevskosti, in drugih sličnih kvalit. et.

Angel Se ne le ovija okrog Adeptovega srca, temveč naganja svojo Glavo v središče. Adepta naslovi kot »Bog moj ljubljeni«; očitno je vsak član tako visokega reda bitij že dolgo tega asimiliral resnico Panteizma.

2. *Kakor ena božanska ženska odvrže liro na odjek prevetrenih mitilenskih vrhov in se s svojo avreolo plamenih kodrov vrže v vlažno srce stvarstva; tako tudi jaz, O Gospod moj Bog!*

Verz 2. Namig na Sapfo, ki je bila zaljubljena v Sonce in se je vrgla v morje, da bi ga dosegla. Ona je tu simbol Angela, predstavljajoč Pot *gimel* (♁), kjer se nahaja »Prvosvečenica.« Ta Pot povezuje Makroprozopusa (Keter) in Mikroprozopusa (Tifaret), vrhovno božanstvo in njegovo človeško izpoljitev. Sonce se nanaša na Tifaret in tako simbolizira Adepta. Angel misli o sebi, kot da se potopi »v vlažno srce stvarstva«, tj. materialni odsev Adeptovega Resničnega Sebstva, ki ga On ljubi.

3. *Neizrekljiva lepota je v tem srcu izkvarjenosti, kjer žarijo cvetovi.*

Verz 3. Angel najde lepoto v »tem srcu izkvarjenosti«, s čimer misli spremenljivo življenje. »Žarijo cvetovi.« Pojavi cvetejo in gorijo, tj. na dotik.

4. *Jojme! Toda žeja po Tvoji radosti izsuši to grlo, tako da ne morem peti.*

Verz 4. Intenzivnost Angelove strasti je tako silna, da je ne more izraziti niti v glasbi.

- 5. Iz svojega jezika si bom naredil majhen čoln, in bom raziskoval neznane reke. Morda se bo večna sol spremenila v slad, in to moje življenje ne bo več žejno.**

Verz 5. Čoln je tu simbol zavesti, kakor v II. poglavju, verzi 7 – 16. Jezik je *logos* Angela, neznane reke pa nove sfere mišljenja. Večna sol je žalost, ki daje barvo velikemu morju Binah, in on se nadeja, da bo z gornjim načinom presegel Trans Žalosti s pozivanjem na vse te možnosti.

- 6. O vi, ki pijete slanico svojega poželenja, vi ste na robu blaznosti! Vaše muke se večajo, ko pijete, vendar še naprej pijete. Pridite gor po zalivih do sveže vode; čakal vas bom s svojimi poljubi.**

Verz 6. Opomin na vzporednico, ki je v nasprotju z ljudsko navado iskanja zadovoljstva v objektu poželenja. Voda je simbol užitka, poželenje pa je prežeto z žalostjo. Tako ravnanje spravlja ob pamet zavedeni človeški rod. On jih roti, »pridite po zalivih,« tj. skozi ozke prehode mišljenja, koncentrirane tokove misli, ki vodijo do čistega užitka – do »sveže vode.« Ko ljudem uspe, da potujejo potom svoje osredotočene volje do pravega čistega užitka, jih On pričaka, da jim posreduje Zakrament.

- 7. Kakor kameni bezoar, najden v kravjem želodcu, takšen je moj ljubi med ljubljenimi.**
- 8. O sladki deček! Približaj mi Svoje hladne ude! Posediva malo v sadovnjaku, dokler sonce ne zaide! Pogostiva se na sveži travi! Prinesite vina, vi sužnji, da bodo lica mojega fanta pordela.**

Verza 7 – 8. Kameni bezoar je krogla iz dlak, ki predstavlja tesno prepletene sile. On primerja Adepta s tem kamnom, zroč ga kot en skupek raznovrstnih energij. Udje Adepta so instrumenti njegove dejavnosti. Angel ga povabi, da se z Njim spočijeta v sadovnjaku, tj. na prostoru, v katerem so naravne sile kulminirale v sadeže. Hladna trava je nemara simbol vegetativnega življenja, in Angel predlaga rabo te večno zelene svežine Narave za polje

radovanja in hranitve. Pokliče sužnje, se pravi, nadzirana orodja dejavnosti, dana v uporabo, da prinesejo vina, tj. da priskrbijo možnost zanos, kajti On želi, da se Adept vname z zanosom in izpolji svoj sijaj na svojem licu, tj. v svoji zunanji zavesti.

9. V vrtu nesmrtnih poljubov, O ti briljantni, zasij! Naj bodo Tvoja usta opijski mak, čigar poljub je ključ neskončnega lucidnega spanca, Ši-loh-amovega spanca.

Verz 9. Vrt navadno simbolizira prostor kultivirane lepote; vzhodnjaški pesniki so z njim izražali zbirko pesmi ali maksim. Nesmrtni poljubi so znamenja delovanja »ljubezni pod voljo«, ki je neprekinjeno. Angel pokliče Adepta, naj pokaže svoj sijaj, kakor bi bilo Znanje in Občevanje nek transcendentalni zakrament onstran tega, kar vključujejo vsa dejanja.

Opijski mak je simbol spokoja, vzvišenosti in užitka, darovalec spanca, s katerim je mišljeno utišanje vseh možnih motenj. Usta Adepta, organ preko katerega je hranjen, izražajo njegove misli in simbolizirajo njegove strasti; poljub s temi usti pomeni predaja Angelu, dejanje poroke, in to je »ključ neskončnega lucidnega spanca«. Spanje smo razložili zgoraj. Neskončno je, bivši osvobojeno omejitev okolice, in lucidno, bivši naznačeno s čisto vizijo. *Ši-loh-am*: beseda pomeni mir. *Šin* (☵) = Ogenj, *Lamed* (♁) = Ravnoesje, *Mem* (♁) = Voda. Sveti Heksagram, bodisi naravni ali Magijski.

10. V svojem spanju sem uzrl Vesolje kakor en čist brezmadežen kristal.

Verz 10. Angel razloži, da je (v mirujočem zanosu ljubezni – lahko rečemo celo v orgazmu ljubezni)¹⁾ v svojem »spanju« prejel vizijo Vesolja kot neprekinjenega in neoskrunjenega pojava. To je obenem v kontrastu z učinkom taistega dejanja na Adepta, ki mu to preprosto pomeni pač Združitev z Božanstvom. Angel je našel popolnost v Svojem lastnem Adeptu: to še dovrši Popolnost.

1) Namig na poseben *samadi* dosežka Znanja in Občevanja Svetega Angela varuha.

*

Verzi 11 – 14. Zdaj govori Adept, ali bolje, Mojster Templja govori.

*

11. Tam so bogatuni brez prebite pare, ki stojijo pred vrati taverne in blebečejo o svojih vinskih banketih.

Verz 11. Taverna je tempelj duhovne omame. Zunaj nje so Črni Bratje, ki se bahajo s svojimi lastnimi dosežki.

12. Tu so bogatuni brez prebite pare, ki stojijo pred vrati taverne in zmerjajo goste.

Verz 12. Bogatuni, tj. zlobni in sebični, vendar brez prebite pare, tj. njihovi dosežki so brez vrednosti. Oni tudi zmerjajo tiste, ki so dosegli Znanje in Občevanje Svetega Angela varuha: Črni Brat se navkljub vsej svoji nevednosti zaveda (kakor Klingsor) svojega resničnega stanja, in zato preklinja Belo Ložo.

13. Gostje se šalijo na ležiščih iz biserne matice na vrtu; hrup bedakov jih ne dosega.

Verz 13. Ležišča pomenijo počitek. Biserna matica, opalescenca fenomenov, kakor jih zre Iniciat.^[1] Oni so na vrtu, ne v taverni. To nemara pomeni, da so prešli onstran odra, kjer se dogajajo edinstvena dejanja tistim, ki so opisani v verzih 8 – 9. Bedaki: glej pogl. III, v. 57. Hrup je simbol motnje in odsotnosti harmonije. Ta »jih ne dosega« (orig. »is hidden from them«; op.p.) – močnejši izraz od »ga ne slišijo« (»unheard by them«; op.p.).

14. Le gostilničarja skrbi, da bi ga Kralj prikrajšal za svojo naklonjenost.

Verz 14. Gostilničar je Čuvar Misterijev, kralj pa avtoriteta, ki upravlja ljudska življenja. Njegov posel je zaščita gostov pred

1) Primerjaj simbolizem Mavrice.

aroganco Črnih Bratov, a tudi preprečevanje, da bi njihova zloba ne naredila zakrament za nezakonit.^[1] Zdi se čudno, da Magister sredi svoje ekstaze, ob ozvanjanju slavnostnega nagovora njegovega Angela v njegovih ušesih, ne more najti kaj manj nesmiselnega v odgovor. Problem je preprosto razložiti. Prvič, njegova ekstaza je neizrekljiva; in drugič, ona je popolna, tako da splot ne more govoriti o njej. In tretjič, zaveda se tistega deleža cene za svoj dosežek, ki ga navaja na lastno odgovornost kot Čuvarja Misterijev. Zato skliče pozornost svojega Angela na to, kar lahko opišemo kot politično situacijo.

*

Verzi 15 – 21. Zgornja posebnost prejšnjega dialoga je predmet dela tega odlomka. Vobče razpravlja o problemu odnosov med določenimi silami Narave.

*

15. Tako je govoril Magister V.V.V.V.V. Adonaju, svojemu Bogu, ko sta se skupaj zabavala v svetlobi zvezd nasproti globokega črnega jezera, ki se nahaja v Svetem Kraju Svete Hiše pod Oltarjem Najsvetejšega.

Verz 15. Okoliščine dialoga so skrbno razložene. On je Mojster Templja, V.V.V.V.V., ne le Adept, ki je preprosto dosegel združitev. Angel se nadalje še posebej poistoveti s simbolom Adonaja. Onadva se skupaj igrata, tj. v zavestnem druženju; v svetlobi zvezd, tj. v prisotnosti Nuit; in prostor njunega srečanja je »globoko črno jezero«, simbol Binah, sfere žalosti Materinstva, prostor zaploditve in dom Razumevanja. Sveti Kraj je prva trojica Sefirot, tj. onstran Brezna. Sveta Hiša je Drevo Življenja. In Oltar Najsvetejšega je Keter.

1) Levi pravi o tem, da, ko je bil arcanum objavljen v času Francoske Revolucije, je postalo nemogoče uresničiti ga v praksi. Adepti so se zato sprli med seboj, nakar je sledil kaos. Ne smemo misliti, da gre zgolj za zadevo zaprisežene molčečnosti. To tudi ne pomeni, da bi objava načinov dosežka pripeljala do uničenja. To je četrta vrlina Sfinge, ki se je nekako izgubila. (Glej Levi, Transcendentalna Magika, I, 18.)

16. A Adonaj se je smejal in zabaval še bolj brezbrizno.

Verz 16. Adonaj odgovarja na odlomek verzov 11 – 14, tako da enostavno zamenja ritem svoje glasbe, ga upočasni. Tako pove tudi, da ni nobene potrebe po naglici in zaskrbljenosti.

17. Nato se pisar zdrzne in razveseli. Toda Adonaj se ni ustrašil Čarovnika in njegove igre. Saj je bil on tisti, ki je Čarovnika naučil vseh svojih trikov.

Verz 17. Pisar, zavestno človeško bitje, zadolžen za poročanje o teh zadevah, to dojame kot da je vse v najlepšem redu. »Čarovnik« je Atu I, Majan.¹⁾ Angel se ne boji, da bi sile iluzije kadarkoli lahko preprečevale Veliko Delo. On sam je Makroprozopus. Izraz zahteva razlago. Kakor človek hrepeni po Znanju in Občevanju Svetega Angela Varuha in to doseže, tako tudi Angel teži k »zdrženosti najskrajneje izpričani«; njegov položaj je Pot *gimel* (𐤂). V svojem dosežku je torej dosegel Keter, iz katerega izvira ne le njegova lastna Pot *gimel* (𐤂) (ki vodi v Tifaret), temveč tudi Pot *beth* (𐤁) (ki vodi v Binah). Tega ne smemo pozabiti, če hočemo v celoti dojeti naravo Binah, Sfero Intuitivnega razumevanja. Žalost, ki je povezana s to Sefiro, je posledica dejstva, da je ona prejemnica izvornega privida. V drugem toku, na Poti *daleth* (𐤃), preko katere njen gospod komunicira svojo esenco, ni nobene žalosti.

18. In Magister je začel igrati Čarovnikovo igro. Ko se je Čarovnik smejal, se je tudi on smejal; vse, kar naj bi človek počel.

Verz 18. Magister, ki domuje v Binah, se zdaj raduje tudi v sami igri iluzije. Obnaša se naravno kakor otrok, brez strahu, da bi se v delovanju Narave nahajal kakšen zloben pomen.

19. In Adonaj reče: Zapletel si se v Čarovnikovo mrežo. To je spregovoril po tihem, da bi ga preizkušal.

Verz 19. Da bi ga preizkušal, mu Angel namigne, kako je

1) Glej II. Poglavje, v. 58, ter reference v Libru 418, Vizija in Glas.

njegovo veselje v iluziji istovetno s profanim.

20. A Magister je pokazal znak Magisterija in se mu zasmeljal nazaj: O Gospod, O ljubljene, mar so se ti prsti sprostiti na tvojih kodrih, ali te oči odvrnile od Tvojega očesa?

Verz 20. Magister odgovori, da ni nikoli, čeravno na videz uživa dobrine življenja (tako rekoč), niti za trenutek pozabil, da uživa ljubezen svojega Angela. Niti z delovanjem prstov, ki prijemajo kodre ali spiralne energije Angela, niti z izgubo osredotočenosti na oko^[1] njegovega ljubimca, nikakor ni padel z vrha svojega *samadhija*.

Magister je torej prikazan kot popolnoma iniciiran; prostovoljno je objel grozovit privid, ki je izvor vse žalosti, in ga naredil za del, integralno, Velikega Dela. Nobenih drugih smeri ni, iz katerih bi ga lahko prizadejala nesreča, saj je zavarovan s strani Čuvarjev Brezna pred vmešavanjem Poti *zain* (𐤆) in *het* (𐤇), in je odslej imun.

21. In Adonaj se je v njem skrajno razveselil.

22. Da, O gospodar moj, ti si ljubimec Ljubljenega; Ptica Benu ni zaman postavljena v Philah.

Verz 22. Ptica Benu se nanaša na tokove in podtokove, ki jih je v gibanje spravil A.:A.: vsakih 600 let, približno, se pravi, dvakrat tekom vsakega Eona.^[2]

Philae so otok sredi Nila, zdaj potopljen vsled industrializacije, nekoč slaven zaradi Templja boginje Athathoor.

V »Libru VII,« VII:27, je ptica Benu dokončno poistovetena s Feniksom – ali Setom, Divjim Oslom – preko simbolike Palice Drugega Adepta v Ritualu Adepta Minorja Reda R/osae/ R/ubeae/ et A/ureae/ C/rucis/. (Notranji Red A.:A.:; op.p.)

1) Simbol videnja, ustvarjalne energije, enosti itd. Glej tudi »Horusovo Oko.«

2) Pred Aivassom in Veliko Zverjo 1900 n. št. imamo Deeja in Kellyja ter Christiana Rosenkreutza, Luthra, Paracelzusa v 16. stoletju, Jacobusa Burgundusa Molensisa v 14. stoletju, Mohammeda v 7. stoletju, Apolloniusa iz Tiane okrog O. n. št. in Gautama Buddhoo okrog 300 pr. n. št.

Besedilo potrjuje Misijo Velike Zveri 666, Magusa A.:A.: kot Logosa Eona. Govorec je nemara pisar, se pravi, individuum Aleister Crowley, skozi katerega so se te energije 666 itd. manifestirale. On se raduje Dosežka Znanja in Občevanja Svetega Angela Varuha.

Preostanek tega poglavja obravnava v glavnem odnos tega pisarja z Adeptom in Angelom, ki izpopolnjuje in krona njegovo osebnost. Sledeči verzi opisujejo Enakonočje Bogov in Dosežek Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha. Naznačujejo učinek vsega tega na posameznika; to poglavje se namreč nanaša na ogenj, *jod* (*) v Tetragrammatonu, se pravi, na esenco osebnosti človeka kot človeka. Poznavanje in Občevanje Svetega Angela Varuha predstavlja sestop elementa Duha v sredino njegove biti, v skladu z legitimno formulo oblikovanja Pentagrama Jod-He-Šin-Vav-He (יהוה) iz Jod-He-Vav-He (יהוה). Glavna težava razlage leži v zapletu, ki se je dogodil vsled Enakonočja Bogov.

22 – 27 opišejo Dogodek.

28 – 29 opišejo stanje pisarja.

30 – 32 opišejo pripravo pisarja za ta Dosežek.

33 – 37 opišejo Prag njegove Inicijacije.

38 – 41 opišejo samo Inicijacijo.

42 – 44 opišejo s tem zadobljeno Razumevanje odnosov Duha in Materije.

45 – 53 opišejo posledice Inicijacije.

54 – 56 povežejo ta Dosežek z Enakonočjem Bogov.

57 – 60 odgovorijo na vprašanje, ki se ob tem sproži.

61 – 65 navedejo prerokbo v zvezi s prihodnostjo pisarja kot osebe, okoliščine, v katerih bo dosegel Izpopolnitev svojega Dosežka.

23. Jaz, ki sem bil svečenica Athathoor, se radujem v tvoji ljubezni. Vstani, O Nilski Bog, in pogoltni svetišče Nebeške Krave! Naj zvezdno mleko popije Sebek, prebivalec Nila!

Verz 23. Pisar se spominja svoje inkarnacije kot svečenice Athathoor, boginje Ljubezni in Lepote. Skliče sile Nila, in Sebeke,

krokodila, ki v njem prebiva. Oni naj bi naredili konec režimu Matere (Eon Izide).

24. Vstani, O kača Apep, Ti si ljubljene Adonaj! Ti si moj dragi in moj gospod, in Tvoj strup je slajši od poljubov Izide, Bogovske Matere!

Verz 24. Apofis (ena od oblik Horusa; op.p.) zamenja Izido.

25. Kajti Ti si On! Da, pogoltnil boš Asi in Asarja, in otroke Ptaha. Izlil boš strupeno plimo, da uničiš Čarovnikove stvaritve. Samo Uničevalec bo Tebe pogoltnil; očrnil boš njegovo grlo, v katerem prebiva njegov duh. Ah, kača Apep, toda jaz Te ljubim!

Verz 25. AIVASS (poistoveten s Svetim Angelom Varuhom Aleisterja Crowleya) namerava uničiti formule Izide in Ozirisa (Eon Umirajočega Boga).

Ne obstaja Eon Apofisa; Njegova funkcija je vedno uničenje. Uničevalec pa bo uničil tudi samo Uničenje. Tu je namig na legendo o Šivi, ki popije strup, ki je nastal s pinjenjem »Zvezdnega mleka« ali manifestacije Pojavnega Bivanja. Njegovo grlo postane črno (ali indigo modro) vsled tega. AIVAZ je tako obrnil Apofisa nasproti samemu sebi, da bi naredil pot Eonu Horusa, Kronanega in Zmagovitega Otroka. Apep je ljubljen; tj. izgine v zanosu objema AIVAZA, »mogočne kače« iz verza 26.^[1] Gre za to, da AIVAZOVA formula uniči idejo Uničenja kot tako.^[2] Kar se je do sedaj imenovalo »Smrt«, način preporajanja v Formuli Ozirisa I A O, se odslej razume kot »ljubezen pod voljo.«

26. Moj Bog! Naj se tvoj skriti strupnik zarije v mozeg majhne skrite kosti, ki sem jo shranil za Dan Hoor-Rajevega Maščevanja. Naj Kef-Ra zazveni svoje krilno brenčanje! Naj šakali Dneva in Noči zatulijo v divjino Časa! Naj se Stolpi Univerzuma zamajejo in njih čuvarji pobegnejo!

1) Grlo je sedež elementa Duha – akaša pripada višudi-čakri.

2) Primerjaj Liber XV: »O Lev in O Kača, ki uničiš uničevalca, bodi mogočen med nami.«

Kajti moj Gospod se je razodel kot mogočna kača, in moje srce je kri Njegovega telesa.

Verz 26. Ta Dan Maščevanja je Eon Horsa – s pričetkom na Spomladansko Enakonočje 1904 e.v.

»Majhna skrita kost« se najde v medvedovem falusu, kar je anatomsko dejstvo. Naravo te živali – ki je zelo pomembna v Alkemiji – lahko preučimo v tekstu *Aesh Metzaref*. Medved je simbolični del Velike Zveri 666, v skladu z opisom, ki ga je On podal v Apokalipsi:

In stal sem na morskem pesku ter videl zver, ki je vstajala iz morja in imela sedem glav ter deset rogov, in na svojih rogovih deset kron, in na svojih glavah bogoskrunsko ime.

In zver, ki sem jo videl, je bila podobna leopardu, z medvedjimi tacami in levjim gobcem: in zmaj ji je dal svojo moč in sedež in avtoriteto.

In videl sem, da je imela eno glavo smrtno ranjeno; in njena smrtna rana se je zacelila: in ves svet se je čudil zveri.

In častili so zmaja, ki je dal zveri oblast: in častili so zver, govoreč: Kdo se lahko meri z zverjo? Kdo se lahko vojskuje z njo?

In dana so ji bila usta, da lahko govori velike stvari in bogoskrunstva; in dana ji je bila moč, da izdrži dvainštirideset mesecev.

In odprla je svoja usta, da govori kletev proti Bogu, oskrunja njegovo ime in njegov tabernakelj in tiste, ki prebivajo v nebesih.

In dano ji je bilo, da se vojskuje s svetniki ter jih premaga: in bila ji je dana oblast nad vsemi rodovi in jeziki in narodi.

In častili jo bodo vsi prebivalci zemlje, katerih imena niso zapisana v knjigi življenja ubitega Jagnjeta od nastanka sveta.

Kdor ima ušesa, naj sliši.

Tisti, ki vodi v ujetništvo, bo odšel v ujetništvo: tisti, ki z mečem ubija, bo z mečem ubit. V tem je strpnost in vera svetnikov.

In zagledal sem drugo zver, ki je prišla iz zemlje; imela je dva rogova, kakor jagnje in je govorila kakor zmaj.

Ona je izvajala vso oblast prve zveri pred njo, in navedla zemljo in vse njene prebivalce, da častijo prvo zver, katere smrtna rana se je zacelila.

In ona je delala velike čudeže, tako da je ogenj z neba prišel na zemljo pred očmi ljudi.

In je prevarala prebivalce zemlje s čudeži, ki jih je zmožna izvajati pred očmi zveri; govoreč prebivalcem zemlje, da naj naredijo podobo zveri, ki jo je ranil meč in je preživela.

In ona ima moč, da oživi podobo zveri, tako da lahko govori in kaznuje s smrtjo tiste, ki je ne častijo.

In navedla je vse, majhne in velike, bogate in revne, svobodne in uklete, da so sprejeli znamenje zveri na svojo desno roko ali svoje čelo:

Ter da nihče ne more kupovati in prodajati, razen tistih, ki imajo znamenje ali ime zveri ali številko njenega imena.

Tu je modrost. Naj tisti, ki imajo razumevanje preštejejo število zveri: kajti to je število človeka; in njeno število je Šest sto Šest deset in Šest.^[1]

Ta kost je posledično Kvintesencialna Individualnost Crowleyevega Nezavednega; on je ohranil svojo človeško osebnost, da bi služil kot Orodje *logosa* tega Eona. Zdaj zahteva, da »strupnik« (zob = Šin (𐌆) = Duh) njegovega Angela prodre do njegovega najnotranjčjšega sebstva.

Kefra, Hroč Škarabej, je polnočno Sonce. On se pojavi na Adutu XVIII (Luna in Ribi v Zodiaku) na dnu slike v jezeru (svod Nadira). Nad njim vodi pot med dvema gorama s stolpoma na vrhovih. Izpod Meseca (ki simbolizira glamur in slepilo, v nasprotju z Luno na Poti *gimel* (𐌆), ki simbolizira Čistost, Navdih, itd., po kateri gre Sveti Angel Varuh) to pot varujeta dva psa ali šakala, predstavnika Anubisa, Stražarja Praga.^[2]

Pomen verza je torej v tem, da je AIVAZ (razodet kot »mogočna kača« – glej zgoraj) uničil princip iluzije. Posebej se mora človekovo prepričanje, da je umrljiv (Oziris), spremeniti v zavest, da je Kronan in Zmagovit Otrok (Horus). Moje »srce« –

1) Janezovo Razodetje, 13.

2) Glej verz 34.

tj. človeška volja in zavest Aleisterja Crowleya – je poistoveteno z esenco življenja AIVAZA.^[1]

27. Kakor od ljubezni bolna korintska kurtizana sem. Zabaval sem se s kralji in poveljniki, ter jih zaslužnil. Danes sem suženj majhnega gada smrti; in kdo bo odvezal najino ljubezen?

Verz 27. Aleister Crowley je zavrzel vse svoje osebne ambicije, da bi »umrl« v objemu AIVAZA v Njegovi funkciji kot njegovega Svetega Angela varuha. (Mikrokozmični »mali gad« v nasprotju z »mogočno kačo«, ki je odgovorna za Makrokozmični Dogodek, Enakonočje Bogov.) Podobe od-ljubezni-bolne kurtizane in Kleopatre vključujejo Nefeš ali »animalno dušo« Aleisterja Crowleya v tej zadevi.

28. Utrujen, utrujen! poreče pisar, kdo me bo odvedel na ogled Zamaknjenosti mojega gospodarja?

Verz 28. Pisar izpove skrajno utrujenost svoje človeške zavesti, v kolikor je ločena od združitve z zanosom Adepta (»mojega gospodarja«), ki ga nadzira.

29. Telo je utrujeno, in duša še bolj, in spanec obtežuje njene veke; a se zaveda, da je njena bit gotova. O Gospod, bodi moj pomočnik in me privedi do blagoslova Ljubljenega!

Verz 29. »Duša« tu pomeni Nefeš. Pisarja podpira, celo v njegovi zavestni utrujenosti, gotovost njegovega »Nezavednega«, da je prispel do svojega Dosežka, navkljub njegovi človeški pozabljivosti tega dejstva.

On roti Angela, naj preplavi človeško zavest z »blaženostjo Ljubljenega,« kakor je bilo poprej izraženo v tej Knjigi.

30. Prispel sem do hiše Ljubljenega, in vino je bilo kakor ogenj, ki plapola z zelenimi krili skozi vodne svetove.

1) Kri njegovega telesa je On uporabil za fizično bazo Njegove manifestacije v Libru CCXX.

Verz 30. To mu je podarjeno: človeška zavest vstopi v Hišo Radosti Adeptstva. Vino spiritualnega zanosa, ki ga omami, je kakor »ogenj, ki plapolaa« (Šin - שׁין) »z zelenimi krili« (Dalet - ד), ljubezen) »skozi vodne svetove« (Mem - מ). Prejšnji odlomki naj bi usposobili aspiranta za temeljito razumevanje te simbolike. *SheMa* (שׁמא) je v Kabali »Ime« in »Nebesa«;^[1] *ShaDa* (שׁדא) pomeni »Vsemogočna Oblast,« in *DaM* (דאמ) pomeni »Kri«. Ta simbolizem je v tekstu razložen podrobno.

31. Začutil sem rdeče ustne narave in črne ustne popolnosti. Kakor sestri sta me ljubkovali, svojega malega bratca; ozaljšali sta me kakor nevesto; opremili sta me za v Tvojo poročno spalnico.

Verz 31. Narava in popolnost sta Izis in Neftis, ki pripravita Ozirisa za Iniciacijo.^[2] Kandidat je tu predstavljen kot njen brat (Aleister Crowley je *vav* (ו) v Tetragrammatonu JHVH (יהוה), »Sin«, človeška zavest v Tifaretu – moška), a okrašen kakor nevesta (simbolično je namreč ženski napram svojega Svetega Angela varuha), Srce, ki bo sprejelo objem Kače.

32. Odleteli sta ob Tvojem prihodu; sam sem se znašel pred Teboj.

Verz 32. Ego se mora znebiti svojih pridevkov preden lahko sprejme trk Svetega Angela varuha. Biti mora čisto Človekovo Sebstvo kot Posameznik, neodvisen od svojih izpoljevanj kot takih, pojavov v njegovih odnosih z okolico.

33. Trepetal sem ob Tvojem prihodu, O moj Bog, kajti Tvoj sel je bil grozovitejši od Smrtonosne Zvezde.

Verz 33. Ego spozna, da ga bo Sveti Angel Varuh izničil. Trepeta, in to trepetanje njegove identitete je znamenje njegove vdaje.^[3] Prvotako, prvi pojav Angela je nujno narobe dojet; kajti

1) V Libru D so »Nebesa« *SheMaIM* (שׁמימ) (plural; op.p.)

2) Glej *Anijev Papirus* in *Knjigo Mrtvih* vobče.

3) Primerjaj ekstazo Amfortasovega strahu ob pričetku njegove Ozdravitve (Richard Wagner, *Parsifal*); glej II. Poglavlje, verz 60 – 62,

dokler človeški Ego obstaja, je vezan na pogoje svojega bitja, kar vključuje določene zmotne nespornizme, katerih korenina je v sami Iluziji Ločenosti, ki sploh omogoča idejo Ega.

34. Na pragu je stala žareča figura Zla, Groza praznosti s svojimi bledimi očmi kot strupenimi vodnjaki. Stala je tam, in soba se je čisto izpridila; zrak je zasmrdel. Bila je ena stara grčava riba, ostudnejša od luskin Abaddona.

Verz 34. »Prag« pred »vrati« ali »pilonom« *daleta* (𐤃).^[1] »Prag« je torej pod Potjo *dalet* (𐤃) na Drevesu Življenja, tj. nahaja se v Breznu.

Zgornja simbolika se nanaša striktno na Dosežek Mojstra Templja; toda njegova resnica se odseva v tehnično točnem poročilu o Inicijaciji Dominusa Liminisa v Adepta Minorja. Tu so »vrata« tretja Prečna ali Premostitvena Pot (*dalet* (𐤃) je prva), *pe* (𐤐), ki pomeni usta – vhod v vitalni organizem. *Pe* (𐤐) je črka Aduta XVI, »Hiša Boga« ali »Prestreljeni Stolp«. Hieroglif predstavlja Stolp – simbolizirajoč Ego v njegovem Faličnem Vidiku, a zakrknjen, tj. ločen. Ta Stolp poruši Gromska Strela Iluminacije, trk Svetega Angela varuha in Ognjeni Meč Energije, ki poteka iz Keterja do Malkuta. Z njega padata dve figuri, ki s svojo držo tvorita črko Ojin (𐤓): to sta dvojčka JodHe (𐤓𐤁) (Horus in Harpokrates), rojena ob preboju iz Maternice Matere (drugi vidik »Stolpa« je kot »zapečaten izvir ali studenec«). Onadva predstavljata (z ozirom na moški vidik »Stolpa«) spermatozoona, ki izideta, ko Falus prestreli Orgazem (Lightning Flash) in »porušen«, ko izgubi erektivnost.^[2]

Na »pragu« (vhodu, na meji; op.p.) Dominusu Liminisu pretijo Poti *Nun*, *Samekh* in *Ojin* (𐤒, 𐤃 & 𐤓), Aduti XIII, XIV in XV

in še nekaj sličnih odlomkov druge. Doktrina je povsod vsebovana; a primerjaj tudi *Liber 418*, 14. Etir, itd.

1) *Dalet* (𐤃) pomeni vrata, vhod; nanaša se na Venero, čisto Ljubezen, in na Pot iz Hokmah v Binah, baza Supernalnega trikotnika z vrhom v Keterju. Ta »vrata« so torej vedno prikladen simbol za vstop v Inicijacijo.

2) Glej *Liber Capricorni Pneumatici*, (Svete Knjige Teleme), verzi O – 6.

(»Smrt«, »Veščina« in »Vrag«), ki izhajajo iz Tifareta, domovanja Njegovega Angela, stražarja profanega Zunanjega Reda Z/late Z/ore/.

Glavna razlika (v bistvu) med formulama dveh Inicijacij, v R.R. et A.C. in v A.:A.:, v tem zaporedju, je v tem, da je Adeptus Exemptus povsem izpod *daletha* (⚔), čeprav je že prečkal Drugo Prečno Pot *teth* (⚔), na svoji poti, da bi postal Adeptus Exemptus (Izredni ali Osvojenjeni Adept; op.p.), in nima nobene poti, po kateri bi se lahko napotil,^[1] medtem ko je Dominus Liminis ravno prečkal Pot *pe* (⚔), da bi dosegel Rang Filozofa, prag pa se nahaja znotraj, ne izven, Pilona.

Pomen tega je naslednji: -

V prečkanju Brezna je cilj izničenje Ega v vsej njegovi pravnomočnosti. V kabalistični simboliki gre za dosežek Nule. Nevarnost je torej v poistovečanju s katerimkoli produktom razkroja. Horonzon, zatorej, s katerega imenom označujemo idejo Razpršitve, nima mesta med Supernalno Trojico. Prag iniciacije, Brezno, leži povsem izven vrat *dalet* (⚔). Popolna disintegracija, impotenca (gr. akrasia) in lenost (gr. aergia), je zagotovljena z odsotnostjo ljubezni (*dalet* (⚔), Venus), ki bi sicer združila razpršene dogodke in izoblikovala enotnost.^[2]

V Inicijaciji Minornega Adepta pa so okoliščine povsem drugačne. Cilj je dosežek enosti, ne ničnosti, in tu ni take popolnosti v Sefirah Ruaha, ki tvorijo Stopnje Notranjega Reda (Rdeče Vrtnice in Zlatega Križa) – Hesedu, Gevurah, Tifaretu – kakor nujno izključujejo Horonzona iz skupnosti Supernalnih Stopenj A.:A.:.

Študenta zdaj napotimo k Elementarnim Stražnim Stolpom Sir Edwarda Kellyja.^[3] Štiri Elementarne Table (12 x 13) skupaj

1) Razen *gimel* (⚔), ki vodi iz Tifareta v Keter, ne iz Heseda v Binah, kateri je zavezan. V tem je straženje pred profanostjo Notranjega Reda R.R. et A.C.

2) V 7. Etiru, *Liber 418*, smo poučeni, da, če bi Črni Bratje le lahko pogledali navzgor Boginjo Ljubezni (*dalet* - ⚔), bi lahko dosegli Razumevanje, Binah.

3) Glej Liber 84 vel Henokh, Nox 3, 4. (Op. Ed.)

povezuje mala Tabla Duha (4 x 5), (ali Črni Križ), ko so le-te povezane v štiri Pododdelke po redu Tetragrammatona, ki vsebuje črke te Table Duha. Imena zlih demonov najdemo enostavno, da vzamemo neke nepopolne in neuravnovešene simbole-črke iz Stražnih Stolpov – n. pr. dvočrkovna imena izpod prečke Kalvarijskega Križa v kateremkoli podkvadrantu – in jim pripnemo primerno črko s Črnega križa.

Vsebovana doktrina je ta, da je Narava Duha ne le ta, da ga predstavlja *šin* (☩), Sveti Duh, čigar sestop v sredino Tetragrammatona posveti in iluminira slepe sile Elementov, temveč je tudi brezdušna materija, temačna, brezoblična in prazna, zgolj baza ali ozadje za izpoljitev vseh pojavov brez razlik; in ta resnica je pravtako predstavljena s črnoto in nerazvito potencialnostjo *akaše*, kakor to razloži legenda o Šivi, omenjena v prejšnjem paragrafu.

Duh se torej lahko manifestira kot Sveti Angel Varuh ali pa kot Zla Osebnost, Prebivalec na Pragu, portretiran senzacionalno za javnost in prodajo s strani Sir Edwarda Bulwer-Lyttona v njegovi romanci *Zanoni*. To doktrino najdemo tudi v folklori, kjer človeka skušata dober in zal genij. Groza slednjega se še intenzivira vsled njegove funkcije alternacije Svetega Angela Varuha. Nobena druga zla inteligenca se ne more primerjati z njim, bodisi kot subjektivno groznim in ostudnim, bodisi kot objektivno sovražnim. Kajti zlega genija ni nič manj mogoče doseči, kot tudi Svetega Angela Varuha.

V primeru Adepta Exempta namreč se dogodi, če je slučajno zavrnen nazaj od Mesta Piramid, vsled napake in nepopolnega skladja s formulo »ljubezni pod voljo«, da ostane izgubljen v Breznu, brez bodoče druge možnosti, kot te, da se poistoveti posledično z vsako nepovezano in neinteligentno pojavnostjo, ki se pojavi njegovemu človeškemu sensoriju, ki je bil razpršen vsled prvega učinka njegove operacije, katere bistvo je v zavračanju razpoznavanja vsake in vseh nepopolnosti, ki jih poseduje.

Povsem drugačen je primer Dominusa Liminisa, čigar dejavnost, če je neuspešna, je lahko enostavna zmota, nemara posledica njegove malenkostne napake. To ga lahko rahlo odvrne, vendar bo lahko nadaljeval z delom brez negativnih posledic. Vsekakor pa si mora svojo napako vzeti v poduk. Lahko pa

naredi napako tudi vsled površnega dojetja opozorila Hiereusa v obredu njegove iniciacije v Stopnjo Neofita: »Strah je zmota: zato bodi brez strahu, kajti v srcu Bojazljivca ni vrline!« Enako je lahko nesposoben zadostiti formuli Hierofanta v tem obredu: »Zapomni si, da je neuravnovešena Sila zlo. Neuravnovešena Milost pa zgolj slabotnost: in Neuravnovešena Strogost zatiranje.« Ponovno je lahko fascinacija zla nič manj pogubna od fascinacije strahu. V vsakem primeru lahko pričakuje najprej soočenje s svojim Zlim Genijem. Lahko ne izdrži naskoka. Lahko ga odbije od praga in njegov poraz je lahko bolj ali manj škodljiv, odvisno od okoliščin. Toda njegov strah je lahko tako velik, da bo strah pretvoril v fascinacijo, ali njegova izčrpanost tako temeljita, da bo pripravljen razprodati ostalo za vsako ceno. V vsakem primeru je lahko posledica ta, da bo sprejel svojega Zlega Genija kot svojega Angela Varuha.

Nerad zatrjujem, da je celo tako strahovita oblika zmote nujno usodna in dokončna, čeravno očitno vedno ustvari pogubno *karmo* – ker podrazumeva (ob podpori najsvetanejših zapriseg, zapečatenih z najintenzivnejšim zanosom) absoluten obstoj zla (v smislu, kakor si ga dejansko *ad hoc* določi sam) – tj., privolil je v dvojnost, ustanovil notranji spor v sebi, in obredno oskrunil ter zanikal enost svoje lastne Resnične Volje. Alarmanтна kakor je neka taka katastrofa pa ne vsebuje elementa dokončnosti, ker vključeni principi ne sežejo iznad Tifareta. Postal je Črn Čarovnik, brez dvoma, a je to daleč od tega, da bi bil Črni Brat. Ne moremo niti reči, da izpoljuje kakršnokoli težnjo po tem, da bi postal Črni Brat, ko dozori čas; kajti njegova združenost celo s poosebljenim Zlom je pravtako dejanje ljubezni pod voljo, čeprav je ta volja lažna in spodkopana z vsako možno okvaro in zmoto. Glavna nevarnost zanj je nemara ta, da ga intenzivnost trpljenja, ki je posledica njegove *amartiae*¹⁾, kakor v primeru Glydona in Zanonija, lahko privede v popoln pobeg od Magike, tako da se izogiba vsakega dejanja ljubezni vsled strahu, da ne bi še dlje zablodil od svoje prave poti. Naj si za uho zapiše besede mojega

1) Gr. *amartia* - zmota, napaka.

brata: »Če bi norec vztrajal v svoji norosti, bi postal moder.«^[1] Naj odločno nadaljuje na svoj sprijen način, kličeč maščevanje Bogov, tako da ga bo na koncu eksces njegove ljubezni in njegovo preseganje tesnobe lahko pripeljalo nazaj na pot resnice.

Iz zgornjega naj bi postalo jasno, kako to, da Zli Genij biva znotraj Svetišča v Templju Rožnega Križa, čigar formula je »ljubezen pod voljo«, dočim je Horonzon izključen iz tega tabernaklja in iz Mesta Piramid, čigar zakon, čeravno še vedno »ljubezen pod voljo«, podrazumeva oba ta pojma brez omejitev.

Verz 34 (nadaljevanje). Sledi opis Zlega Genija. Jezik je seveda simboličen. Obenem pa tu podana pojavna možnost lahko zelo tesno odgovarja dejanskim čutnim izrazom izkušnje.

Dvakrat nam je bilo rečeno, da on »stoji,« kar je v nasprotju z dejavnostjo »itja« Svetega Angela Varuha (glej verze 37 – 41). Posebno znamenje vsakega Boga je ta, da gre (aktivni princip; op.p.). Zavoljo tega nosi *ankh* ali sandalov jermen v egipčanski ikonografiji. Ta antiteza je v zvezi s Črnimi Brati, ki se zakrknejo vase ali zavračajo spremembo. Telemitska predstava Vesolja je dinamična, tako da je mirovanje nujno simbol konflikta v Naravi. To je isto kot Smrt; kajti Smrt, bivši sprememba, je nek dogodek, tj., pojav dejavnosti, življenja. To doktrino naj se temeljito preuči v Libro CCXX, Knjigi Zakona.

Študent naj bo pozoren na kontrast med simboli Svetega Angela varuha in simboli Zlega genija. Prvi so (glej verze 38 – 41) pozitivni, aktivni, trdni, dinamični; kočije, konjeniki, suličarji – orožja Jupitra in Pana so strahovito vitalna v njihovih rokah. *Per contra* pa je Zli Genij meglen, nepristen in nedejaven. Njegovi značilnosti sta groza in praznost. Njegove oči so mrtvaške, kar mislim v striktnem smislu v zvezi z izrazom *geist*.^[2] In ta pridevek je še posebej priskuten, ker se čut vida nanaša na Ogenj, torej naj bi bil izrazit in sijajen. Dejavnosti, ki jih on zapoveduje so počasne, blatne in črvice. Spominjajo na valovanje zastrupljene vode, tj., zastajanje vsled nezmožnosti sprejemanja svetlobe, medtem ko idealno oko žari ogenj. On povzroči, da celo zrak okrog njega

1) William Blake, »Pregovori Pekla,« Poroka Nebes in Pekla.

2) Ger. »duh« ali »prikazen«.

zastane in zasmrdi. Anatomsko spominja na ribo, hladnokrvnega prebivalca v pasivnem elementu.^[1] Celo v tem primeru gre za počasno se gibajočo in staro ribo, dočim je glavna vrлина ribe urno drsenje. In ona je grčava, tako po nepotrebem upirajoča se svojemu lastnemu gibanju in še povečujoča upor. Ostudno!

Lupine ali Qlifot so mrtvi iztrebki; in Abaddon je uničevalec ali razprševalec – uničevalec potom razprševanja.

35. *Objel me je s svojimi demonskimi tipalkami; da, osem strahov me je zaobjelo.*

Verz 35. Njegove metode bojevanja (za razliko od Angela, ki prebada s kopjem ali uničuje z gromsko strelo) so ovijanje z njegovimi demonskimi in zatorej iluzornimi tipalkami. Ta metoda naj bi omejila Aspiranta, ki se dobro zaveda, da »je beseda Greha omejevanje.« Uspe mu izporečiti »osem strahov«, ki so v povezavi z osmimi glavami upogibajočega se zmaja.^[2] To so omejitve Supernalne Triade, ki jih poskušajo doseči nižje Sefire in Daoth. Zato je Upogibajoči se Zmaj prikazan na Drevesu Življenja pod Breznom po svojem Izgonu, ter na tleh Grobnice Christiana Rosenkreutz. V stari simboliki je to osmerica Kraljev Edoma.

36. *A jaz sem bil namaziljen s pravim sladkim oljem Magistra; izpadel sem iz objema, kakor kamen iz frače dečka iz gozdnih dežel.*

Verz 36. Aspirant je »namaziljen s pravim sladkim oljem Magistra«. Magister pripada Binah, torej lahko vzamemo to olje, kot simbol Nešemah ali aspiracije. Glej razpravo o Svetem Olju v *Knjigi 4, II. del*:

Sveto Olje je Magikova Aspiracija; ta ga posveti za izvedbo Velikega Dela; in njegova učinkovitost je taka, da obenem posveti vso opremo Templja z orožji vred. ***On je pravitako milost ali balzam; kajti ta aspiracija ni ambicija; gre za kvaliteto, ki je podarjena od zgoraj. ...*** To je čista svetloba prevedena v izraze poželenja. ***To ni Magikova Volja, želja***

1) Ne prezrimo dejstva, da je riba obče sprejet simbol Jezusa.

2) Za to simboliko glej »Tempelj Kralja Salomona«, Equinox I, 1 – 3.

nižjega, da bi dosegel višje; temveč je tista iskra od zgoraj v Magiku, ki želi združiti nižje s samim seboj.

Bistvena značilnost olja je tudi zmožnost zmanjševanja upornosti in povečanje lahkotnosti gibanja. Torej je natančno pravi odgovor na take vrste napad.

Nadalje se Aspirant sam primerja s kamnom, ki se nanaša na kamnito kocko, ki simbolizira popolno Adeptstvo, bivši kvadratna in uravnotežena popolnost spiritualne Masonerije; omejuje ga šest kvadratov, ki naznačujejo zaščito s strani Makroprozopusa. Glej tudi simboliko Kamna v *Zoharju*, kar pa je preobširna tema, da bi jo tu natančneje obravnavali.^[1] Kamen je nadalje poistoveten tudi s Svetim Falosom, in Soncem, kakor so ga častili v Svetišču Diane v Efezu in v besedi ABRASAX. V naših lastnih *Svetih Knjigah*, glej pogl. V, verz 6 in 58 v tej Knjigi, ter v Libru VII, pogl 4., verz 2:

»Zgradili smo tempelj iz kamnov v obliki Vesolja, kakršno ti nosiš odkrito in jaz skrito.«

V tej zadnji povezavi je treba pripomniti, da pravšnja razporeditev kamnov simbolizira Veliko Delo. To zasledimo tudi v *Glasi Tišine*, kjer se tisti, ki so dosegli, zgradijo s steno, da bi zaščitili človeštvo. Glej tudi Liber VII, pogl. 7, verz 6:

»Mi vemo, zakaj je vse skrito v kamnu, znotraj krste, v mogočni grobnici, in tudi odgovarjamo Olalam! Imal! Tutulu! Kakor je zapisano v starodavni knjigi.«

Ta kamen je izstrelek v »frači dečka iz gozdne dežele«, ki predstavlja tudi najmlajšo in najaktivnejšo obliko Pana, tj., aspirant se smatra, kot bi izletel iz neskončnosti in se osvobodil svojih povojev,^[2] da bi lahko izvršil Veliko Delo.

37. Bil sem gladek in trd kot slonova kost; ni me bilo strah. Nato ga je razblinil brup vetra ob Tvojem prihodu, in pred mano se je razprlo brezno velike praznine.

Verz 37. Aspirant je gladek; njegove kvalitete so bile popolnoma usklajene. On je trd, izpopolnivi svojo odpornost do skrajnega pritiska. Slonova kost predstavlja vzporednico. Ona je iz zobne substance, zob

1) Glej Knorr von Rosen roth, *Kabbala Denudata*, ali v angl. prevodu *Kabbalah Unveiled*.

2) Primerjaj Liber VII, 7: 3 – 5.

pa je črka *šin* Svetega Duha, in tudi iz kostne substance, ki je skelet njegovega bitja. Zvok *Sh* nadalje predstavlja moč molčanja, kakor tudi dejavnosti ter budnosti, ki spremljata voljo po naši manifestaciji skozi našo Resnično Voljo. Navedel bom odlomek iz mojih izvirnih zapiskov, ki govori o bistvenem pomenu črke:

»S« pomeni kačje sikanje, oster dah, ob zobni zapori s stisnjenimi zobmi, kar je naravno znamenje alarma, sovraštva, kljubovanja, spontano pri človeku, ki se sooči s svojim so-odklonom od pravnomočne opičjosti. Po tem prepozna svojega brata in ga v skladu s tem poimenuje, po potrebi. (Kasneje ob koncu alarma še vedno preostane »Sh!« - Pst (angl. Hush; op.p.) – ne poziv k Tišini, ko je prekinjena, temveč zahteva po pozornosti drugega.) V eS je ta ideja strahu in besa, in tudi zraka, ker gre za hiter naval zraka. »Vihar« kombinira te ideje: prvi S-bogovi so bili Viharniki.

Kasneje nam pomeni zrak, kot znak dihanja, življenja: ta šumni glas torej lahko pomeni tudi »življenje«. Na primer, Bog je vdihnil Adamu in ga naredil za »živo dušo«; in Elisha obudi dečka, tako da dahne vanj. Ruah Elohim, spet, je Dah, ki piha nad Kaosom. Navsezadnje imamo Svetega Duha, ki oplaja z navdihom. In mar ni bila Maut Mati-Jastrebka zaplojena prek vetra? Nemara pravitako šumenje dežja oplaja zemljo, kakor bo potrdil prebivalec tropov, kjer je sprememba po dežju tako hitra, da je tudi njega napeljalo, da v zvoku S vidi, ali bolje, sliši Življenje. Ta dež prihaja iz zraka, ki ga on diha, čeprav daleč iznad njega; njemu se je zdelo naravno, da so mu Zeus ali Shu in bogovi življenja, kakor tudi zračni bogovi, viharni bogovi, imena za oster in strahovit bes, ki sprva pomeni zgolj »sovražnik« – njegovi rojaki!^[1]

Zal Genij je v skladu s tem nezmožen prevlade nad aspirantom. In ker je ta s tem dokazal svojo vrlino, je tako pripravljen na sprejem Svetega Angela Varuha. Najprej se pojavi hrup ob Njegovem prihodu. »In bo Gospod sestopil z Nebeškega Raja z glasnim vzklikom, z glasom Arhangela, in s trombo Boga.«^[2] »Gospod«

1) Dnevnik, Junij 1920.

2) Tesaloničanom, 4:16, rahlo prirejeno.

je Adonaj – ki je hebrejski izraz za »Gospode moj«; in On sestopi z Nebes, s Supernalnega Edena, *sahasrara-čakre* v človeku, z »vikom«, z »glasom« in s »trombo«, spet zračnimi simboli, kajti zrak prenaša zvok. Ti zvoki se nanašajo na tiste zvoke, ki jih Adept sliši v trenutku zanosa. To zadostuje za uničenje privida Zlega Genija. »Brezno velike praznine« se razpre pred aspirantom, tj., vsi pozitivni pojavi izginejo. Kar ostane, je »neskončen prostor« Nuit, nepretrgano telo neskončnih možnosti.

38. Preko brezvalnega morja večnosti Si prijezdil s Svojimi poveljniki in Svojimi vojskami; s Svojimi vozovi in konjeniki in suličarji Si pripotoval skozi modrino.

Verz 38. »Brezvalno morje večnosti« ponovi to idejo. To je brezčasen menstruum dejavnosti, ki je ne more zmotiti nobena vibracija, dočim je nared za sprejem in prenos tega, kar se s tem naloži volji. Sveti Angel Varuh pristopi hitro (prijezdi), v družbi svojih trum.^[1]

39. Preden sem Te zagledal, si bil že z meno; prebodel si me s Svojim sijajnim kopjem.

Verz 39. Prihod Angela je tako znenaden, da ga Adept sploh ne more zaznati. Simbolika kopja se lahko preuči potom študija Križanja, Parsifala in drugih. Stvar je nadalje razjasnjena v *Baghi-Muattar*.^[2]

40. Zadet sem bil kakor ptica s strelo gromovnika; Gospod Vrta me je zabodel, kakor tatu.

Verz 40. Gromovnik je Jupiter, tu smatran za kreativnega in paternalnega, Bojni Poveljnik Zraka. Strela je Svastika, ali Zeusov Disk. Njegova simbolika je na koncu identična s simboliko sfere, krogle. Ptica je naravni simbol aspirirajoče duše.^[3] Svastika ima obliko črke *alef* (א), katere premetanka je PaLA (פלא),^[4] kar nam

1) Primerjaj s pogl. II, verz 60, itd.

2) Crowley: Dišeči Vrt Abdullaha El-hadžija iz Širaza.

3) Primerjaj pogl. II, verzi 39 – 41.

4) Glej »Sefer Sefirot.« Numeracija je 111; PaLA (פלא) pomeni

pomeni takojšnje uničenje Ega v *samadhiju*. Druga fraza odseva dve prejšnji. Gospodar Vrta je Pan ali Priapus, ki ju opeva moj brat Katul, da naslika kaznovanje tatov na njun poseben način. Obstaja posebna simbolika tatu, katere sledi zasledimo v legendi o Križanju ter v ritualu Nemijskega Duhovnika,^[1] vendar se je natančen pomen v večji meri izgubil ali zavrgel.

41. O moj Gospod, zaplujva po morju krvi!

Verz 41. ^[2] Adept v trenutku ko doseže Znanje in Občevanje svojega Angela Varuha, ne izgublja časa, temveč odide po poti svoje Resnične Volje, ki se je porodila v poplavi fizičnega življenja, ki ga je razkropil, da bi se radoval v neosebnem in lahkotnem življenju v združitvi s svojim Angelom.

*

Verzi 42 – 44. Ti predstavljajo eno lirično podobo Misterija Zla.

*

42. Globinska okužba je izpod neizrekljive blaženosti; to je okužba pokolenj.

Verz 42. Blaženost združitve Adepta z njegovim Angelom se zdi, da vsebuje eno napako, bivši operacija spremembe (»okužba generacije«), si deli nestalnost z vsemi kompleksnimi pojavi, in zatorej tudi podvrženosti žalosti. Glej verz 21.

43. Da, čeprav cvet razkošno veje v sončnem siju, je korenina globoko v zemljini temini.

Verz 43. Najčudovitejše manifestacije izhajajo iz najglobljih misterijev. Pokvarljivost leži v srži vsega stvarstva.

44. Poklon tebi v čast, O krasna temna zemlja, ki si mati nešetatega mnoštva cvetic.

»skrito čudo,« titula za Keter. Glej tudi *Liber 418*, Etir 15, kjer se pojavi ta beseda. Dočim ApuL iz 14. In 15. Etira pomeni »popolna tema«, kar se nanaša na Kaos.

1) Glej J.G.Frazer, *Zlata Veja* in Crowleyevo novelo »Kralj Gozda« iz zbirke *Zlato Vejeve*.

2) Primerjaj z II. poglavjem, verzi 39 – 41.

Verz 44. Ni bil narejen noben poskus nasprotovanja zgornjemu ali obrazlaganja. Rešitev prihaja s pogledom na drugo plat medalje. Korupcija sama in vsi misteriji žalosti morajo postati predmet radovanja, saj so to mašine, katerih delovanje rezultira v resnici in lepoti.^[1]

*

Verzi 45 – 53. Ta odlomek je eden najtežavnejših v tem poglavju. Težko je ogledovati verze vsakega posebej. Vendar v njih nemara ni primerne povezanosti, niti ene same ideje, ki bi njihovo raznolikost dala pod skupni imenovalac. Rešitev se zdi, da obstaja v smeri dojemanja odlomka, kot progresivno razodevajočega. Spominja na nekakšno poročilo z mentalnega izleta. Eden od ključev zanj je nenaden premik točke gledanja, ki pripada prejšnjima dvema verzoma. Kontemplacija Lepote privede do razmišljanja o elementih Lepote, ki jih sicer ne razpoznavamo kot lepe, ker naš sensorij ni uglašen na ta stadij bivanja.^[2] Vendar se lepota pojavi v drugačni obliki, ko njene celice pogledamo pod mikroskopom. Uporabimo ta ključ za dotični odlomek.

*

45. Zagledal sem tudi svojega Boga, in Njegovo obličje je bilo tisočkrat sijajnejše od bliska. A sem v njegovem srcu opazil počasnega in temnega, starodavnega, požiralca Njegovih otrok.

Verz 45. Prva misel se obrne na sijajnost pojave Angela. Druga misel izpod tega razpozna simbol groze, Saturna, ki je tu dojet po svojih astroloških in legendarnih pridevkih. Stežka dojamemo, da je Saturn bog generativnosti. Tu je veza z verzom 42. Saturn se imenuje požiralec svojih otrok, ker predstavlja Čas, Kronos, ki zakrije v pozabo pojave, ki jih je bil deležen iz ničnosti. A obstaja tu nadaljnji pomen, kajti on nikakor ni zavezan posledicam svojih dejanj. Kar stori, je zgolj pojav prehodnega značaja, ki izgine s časom sam po sebi. Plitki ljudje imajo navado obžalovati minljivost. Oni

1) Primerjaj Liber CCXX, I: 29-30.

2) Primerjaj mojo pesem o »Ovariotomiji«, kjer je plastična lepota na videz uničena vsled njenega razrezanja. (Glej *Konx Om Pax*, str. 79.)

ne morejo dojeti, da bi dejstvo bivanja postalo kmalu neznosno, če bi vse ostalo enako. Narava zahteva izločevalni sistem, če ne, bi kmalu postala prenatrpana s svojimi lastnimi iluzijami. Napredek človekovega uma je odvisen od njegove zmožnosti vsrkavanja podrobnosti vsakega dela. One tvorijo končen proizvod in se v njem pojavljajo zgolj v spremenjeni obliki. Grobo delo mora biti uničeno. Proces je nepretrgan. Umetnost napredka je v sestavljanju vse bolj kompleksnih in obsežnejših sintez; kakor tudi besede v pesmi predajo svoj bistven pomen zavoljo sestave enotnosti vtisa, ki ga naredi pesem kot celota, tako morajo biti tudi same pesmi absorbirane v preprostejšo predstavo pesnikovega sporočila. Ta obrazec je obče uporaben. Še posebej je to predmet v biologiji.

46. Tako v višavju, kot v breznu, O moj lepi, ni stvari, resnično, sploh ničesar ni, kar bi ne bilo v popolnosti izoblikovano za Tvoj užitek.

Verz 46. Verz 46 je za verz 45 to, kar je verz 44 za verz 43. Delovanje Saturna se nič več ne zdi misteriozno in strašno, ker se njegova narava spreminja in se izgubi v izvrstnih rezultatih njegovega delovanja.

47. Svetloba se oklepa Svetlobe, in umazanija umazanije; s ponosom ena omalovažuje drugo. A ne Ti, ki si vse, in iznad tega; ki si odrešen Deljenja Senc.

Verz 47.^[1] Nam je naravno, da razlikujemo med stvarmi in da imamo raje eno kot drugo. Toda Angel je iznad take dvojnosti. Vse stvari enako prispevajo k njegovi popolnosti. Rečeno je, da je »odrešen Deljenja Senc«, tj., iluzije razdvojenosti. Navidezna razlika med pojavi je zgolj privid. Najusodnejša napaka, ki jo Adept lahko zagreši, je ta, da poudari poželjivost enega niza stvari in nepoželjivost drugega. Če vztraja v tem početju, potem bo njegovo sektaštvo spodneslo njegov ideal in bo njegov Angel, namesto da bi bil vsestranski in popoln, vseboval njegove osebne predsodke. V takem primeru bo Adept trpel vselej, ko bo njegovo pozornost vzbudila neka ideja v Naravi, ki ni uspešno pretvorjena in vključena v skalo njegove aspiracije.

1) Primerjaj Liber CCXX, I: 22 –23 in slične odlomke.

48. O dan Večnosti, naj se Tvoj val prelomi v brezdimni blesk safrja na mukotrpnih koraldih najinega izdelovanja!

Verz 48. Ta doktrina se znova izpolji. Koralda je *karma*, ki je produkt kopičenja naših dejanj. Ta struktura je nastala v prostoru in času, in njena potreba je, da jo prekrije ritem Večnega Užitka. Znanje in Občevanje Svetega Angela Varuha deluje kot stična točka med dvema nepretrganima nizoma. Noben ni dojemljiv brez drugega.

49. Naredila sva si prstan iz sijajnega belega peska, spretno posutega sredi Čudovitega Oceana.

Verz 49. Simbolika prejšnjega verza se nadaljuje. Prstan naznačuje popolnost naše lastne biti na osnovi sinteze naših dejanj. Vzpostavili smo se kot nek pozitiven pojav, umeščen v domeno neskončnih možnosti, s katerimi lahko naredimo stik, če hočemo. Da bi ta odlomek ustrezno dojeli, moramo imeti v mislih učenje *Libra CCXX* o naravi bivanja. Pojav Khu, niz porok Hadita in Nuit, vodi do zborovanja, kar lahko imenujemo, neke pozitivne individualnosti Drugega Reda, ki je pripravljena delovati kot enota, in invocirati Nuit.

*

Verza 50 – 51. Ta dva verza prikazujeta dve obliki, v katerih se ta načrt lahko sprovede.

*

50. Naj briljantne palme cvetejo na najinem otoku, jedla bova njihove sadeže in bila srečna.

Verz 50. Dejanje ljubezni pod voljo je lahko usmerjeno v ustvarjanje mojstrov. To so »palme«, katerih cvetje razveseljuje in katerih sadeži hranijo našo osebnost. Taka dejanja lahko usmerimo tudi navznoter – v mistični proces, v nasprotju z magijskim, v razkroj osebnosti, smatrane kot nepopolnost. Tekst naznači prednost slednjemu procesu. To je naraven proces, cilj je Znanje in Občevanje Svetega Angela Varuha, in to je v prvi vrsti delo stapljanja ali razkrajanja (*dissolution*; op.p.), prej kot pa nadaljnja izgradnja.

- 51. Toda zame je posvečena voda, veliko očiščenje, stopitev duše s tem odmevajočim breznom.**
- 52. Imam majhnega sinčka, ki je kakor en razposajen kozlič; moja hči je kakor nedorasel orlič; pridobila si bosta plavuti, da bosta lahko plavala.**

Verz 52. Simbolika je tu še posebej zakrita. Sin je nemara Ruah in hči Nefeš. Prvi je verjetno opisan zavoljo njegove kaprice in druga zavoljo svoje pomanjkljive razvitosti, kar zadeva aspiracijo. Onadva se morata opremiti s sredstvi za ritmično gibanje. Pomanjkljivost kozla je v njegovi razposajenosti, v prenapetem značaju njegovega poskakovanja. Nefeš pa je lenobna in brez kril. To je treba nadoknaditi, da bi ju usposobili za gibanje v elementu, ki pripada naravi Angela.

- 53. Da bosta lahko plavala, O moj ljubljeni, plavala daleč v toplen medu Tvoje biti, O blaženi, O deček krasote!**
- 54. To moje srce ovija kača, ki požira svoje lastne zavoje.**

Verz 54. Simbola srca in kače ostajata, da bi predstavljala Adepta in Angela, toda Angel je tu prikazan kot istoveten z veliko Kačo, Ananta, ki obdaja Vesolje in z neprestanim požiranjem svojih lastnih zavojev postopoma omejuje izpoljeni Kozmos.

- 55. Kdaj bo konec, O moj dragi, O kdaj bosta Univerzum in njegov Gospodar povsem pogoltnjena?**

Verz 55. Adept poizveduje v zvezi s tem procesom. (Odgovor je očitno podan v verz 65.) Navkljub popolnosti njegovega zanosa, Adept vseeno spozna, da gre, tako rekoč, zgolj za neko oazo v puščavi. Svojo aspiracijo razširi od osebnega problema svoje lastne žalosti do kontemplacije Univerzalne Žalosti.

- 56. Ne! kdo bo pogoltnil Neskončno? Kdo bo razrešil Napako Začetka?**

Verz 56. Adepta prevzame to razmišljanje. Zdi se mu teoretično nemogoče »razrešiti Napako Začetka«. To pomeni, da je dojel

doktrino, da je začetek (*berašit*) nujno zmoten. Vsaka ločenost, vsak občutek končnosti, predstavlja nepopolnost. To je stvar gole logike, da mora tako biti. Seveda mu je uspelo narediti svojo osebno nepopolnost za sredstvo doseganja samo-zavesti in s tem spiritualnega stanja onstran vsega, za kar bi bil nemara sposoben. Toda njegov dosežek ga je privedel do zavedanja vsega Vesolja, ki ga poistoveti s pogoji svoje lastne najskrajnejše biti, in izkusi Trans Žalosti.

Zavedati se moramo, da Adept kabalistično nima nobene pristojnosti nad Sefirami iznad Tifareta, dokler jih ne doseže. Ta postavka se oznanja preprosto zavoljo prikladnosti izračunavanja. V dejanski praksi je seveda običajno za aspiranta, da je prežet z modrejšimi motivi od tistih, ki jih določi spoznanje njegove osebne nepopolnosti.

Srž tega odlomka je v prikazu, kako dosežek, namesto, da bi bil (kakor si je postavka bila zmožna to predstavljati) dovršitev Velikega Dela, lahko razširi svojo predstavo tega dela od osebne v neko neosebno sfero. Aspirant je najprej dejansko poučen o tem, da mora samega sebe nemudoma usposobiti za vstop v Tretji Red, zdaj ko je končno pristopil v Drugega. Citiram *Liber 418*, 14. Etir. Tu je podana doktrina z enkratnim uvidom in zgovornostjo.

Za kar sem mislil, da so obrisi skal, ki sem jih prej čutil, kot videl, se je zdaj izkazalo, da so zastrti Mojstri, sedeči pri miru in v tišini. Niso se razlikovali med seboj.

In Angel mi reče: Glej, kam te je tvoj Angel privedel! Iskal si slavo, moč in užitek, zdravje in bogastvo in ljubezen, in izdržljivost ter dolgovečnost. Oklepai si se življenja z osmimi tipalkami, kakor hobotnica. Iskal si štiri moči in sedem radosti ter dvanajst emancipacij in dvaindvajset Privilegijev ter devetinštirideset Manifestacij, in glej! postal si eden med Temi. Sklonjeni so njihovi hrbti, na katerih počiva veselje. Zakriti so njihovi obrazi, ki so uzrli slavo Neizrekljivega,

Ti adepti so videti kot Piramide – njihove kapuce in obleke so kakor Piramide.

In Angel mi pove: Resnično je Piramida Tempelj Inicijacije. Zares je tudi grobnica. Misliš, da je življenje v Mojstrih

Templja, ki sedijo zakriti, utaborjeni na Morju? Resnično, v njih ni življenja.

57. Vpiješ kakor bel maček na strehi Vesolja; nikogar ni, ki bi Ti odgovoril.

Verz 57. Ta verz vrže luč na tri prejšnje. Angel se zdaj jasno izkaže, da ga zadeva zgolj Adept kot tak v totalnem ulomku njegove celotne misije. On ni več cilj in krona Adepta. To delo je opravljeno in zdaj videno v primerni perspektivi. Adept začanja dojemati naravo Angela, kakršen je v sebi, tj., kot odnos Makrokozmosa. V posebnem primeru Zveri 666, Angel bivši Aivass, se zdi primernost verzov 54 – 56, ki so bili sprva uganka, naznačujoč nek nov in nepoznan vidik Angela, absolutna. Aivass je *logos* Eona, njegovo število bivši 93, kakor Telema, beseda Zakona. Zver 666 je orodje, ki so ga on in Tajni Vodje A.:A.: pripravili in uporabili kot instrument, s katerim lahko proglasijo Zakon. 666 je četrto število Sonca, čigar hiša je lev, Lev, ki je spet znak človeka Zveri (ascendent ob Crowleyevem rojstvu). Ta človek, zatorej, dojemajoč svojega Angela kot izpopolnitev svojega lastnega simbola, ga torej vidi kot »belega« (keter) »mačka« (lev), ker je *logos*, in Mu reče, da »vpije«. Tu je veza z verzi 54 – 56, kajti 666 pričakuje, da bo Aivass razrešil Napako Začetka z izgovarjanjem Besede. Nemara 666 misli, da se ta Beseda »vpije na strehi Vesolja,« tj., da je narava Besede v celoti najskrajnejša. Streha Vesolja je simbol za Keter, vključno s Potmi *alef* (⚡) in *bet* (♁), ki iz njega izhajata in simbolično oblikujeta streho Drevesa Življenja.

»Nikogar ni, ki bi Ti odgovoril.« Iznad Keterja je Nihče ali Negativ, tri vrste Ničnosti ali Aina. 666 se torej pritožuje, da ta Beseda ne odmeva nikjer, razen v srcu Nuit.

58. Ti si kakor en samotni steber sredi morja; nikogar ni, ki bi Te uzrl, O Ti, ki vidiš vse!

Verz 58. Ta verz ponovi idejo verza 57. »Samotni steber« predstavlja Hokmah, Ustvarjalno Besedo, Faličnega Merkurija, Modrost, s katero so bili ustvarjeni svetovi. Morje je Binah, naravni

dom Hokmah. Narava Binah, čeravno je vsekakor *razumevanje*, je nujno velika temota. To je konvencionalna simbolika. Mnogi primeri tega so podani v tej in drugih svetih knjigah. A še posebej v *Libru 418*:

To je Misterij Babilona, Matere gnusob, in to je misterij njenega prešuštvovanja, kajti ona se je predala vsemu živemu in bila deležna njih misterija. In ker je bila sluga vsem, je zato postala priležnica vseh. Njene slave še ne moreš dojeti.

Prelepa si, O Babilon, in poželjiva, kajti predala si se vsemu živemu, in tvoja slabost je podvrgla njihovo moč. Kajti v tej združitvi si ti *razumela*. Zato se imenuješ Razumevanje, O Babilon, Gospodarica Noči!

To je to, kar je zapisano, »O moj Bog, daj, da v prav tazadnjem zanosu dosežem združitve z množtvom.«^[1] Ona je namreč Ljubezen, in njena ljubezen je ena, in to ljubezen je razdelila v neštete ljubezni, in vsaka izmed njih je ena, in enaka Eni, in zatorej je prešla »iz skupnosti zakona in razsvetljenja v anarhijo samote in teme. Kajti tudi tako mora zastirati Svoj sijaj.«^[2]

O Babilon, Babilon, ti mogočna Mati, ki jezdiš kronano zver, daj da se opijem z vinom tvojih nečistovanj; naj me tvoji poljubi razuzdajo do smrti, da bom tudi jaz, tvoj točaj, lahko *razumel*.

Nato sem skozi rdečkast sijaj kupe zaznal daleč iznad, neskončno veliko vizijo Babilon. In Zver, na kateri jezdi, je Gospodar Mesta Piramid, ki sem ga uzrl v štirinajstem Etiru.^[3]

*

O ti, ki si gospodar petdesetih vrat Razumevanja, mar ni tvoja mati črna ženska? O ti, ki si gospodar Pentagrama, mar ni jajce Duha črno jajce? V tem je strahota in slepa bol Duše,

1) »Liber VII«, VII: 41, parafrazirano.

2) »Liber VII«, VII: 43 – 44, parafrazirano.

3) Dvanajsti Etir. (Za Mesto Piramid v Štirinajstem Etiru glej prejšnji citat iz istega Libra 418 zgoraj.)

in glej! celo jaz, ki sem ena sama svetloba, ena zakrknjena iskra, stojim v znaku Apofisa in Tifona.^[1]

*

28. Jaz sem iznad vseh teh; jaz nosim simbole mogočne teme.
 29. Tu mora biti pečat nekakšnega črnega valečega se oceana smrti, in osrednji žar teme, ki seva svojo noč na vse.
 30. Pogoltnila bo to manjšo temo.
 31. A v tej globini, kdo bo odgovoril: Kaj je?
 32. Jaz ne.
 33. Ti ne, O Bog!^[2]

Bistveni simbol Hokmah kot Faličnega Merkurija je oko. Naj citiram Njegovo vizijo, kakor stoji v »Pariških Delih«:

On (Merkurij) je esencialno faličen, a v svoji roki drži knjigo, Knjigo II, ki ima stošest strani. Na zadnji strani, kot kolofon, se nahaja štirikraka zvezda, zelo sijajna, in ta je istovetna z očesom Šive, in ta knjiga pripada Stopnji Adeptusa Exemptusa. Podnaslov Knjige je *BIA*, kar je bilo rečeno, da pomeni »sila.«^[3]

V tem oziru, čeprav je Hokmah Beseda, Logos, ona vidi in ne govori. Beseda je dejansko sam Akt, prej kot kakršenkoli razumljiv govor. Pritoževanje Zveri je torej v tem, da Aivas ne more niti z besedo, niti dejanjem, razrešiti Napake Začetka. Telema (ki je po sebi absoluten simbol za Hokmah) je iznad dožemanja Vesolja, čigar nepopolnost naj bi ona pozdravila.

59. Oslabel si, zgrešil si, ti pisar; je vpil osamljeni Glas; toda jaz sem te izpolnil z vinom, čigar okus ti je neznan.

Verz 59. Pridevek »osamljeni« (desolate; op.p.) v trenutku privleče pozornost. Beseda izhaja iz *de-solare*, ob čemer je *de* ojačevalec, tako da desolate pomeni »povsem samotnen.« Hierofanti so nekako bili navajeni komunicirati misterije v prisotnosti profanih, da so

1) Liber 418, Štirinajsti Etir.

2) »Liber VII«, VII: 28 – 33,

3) »Liber 415, Pariška Dela«. Equinox IV, 2.

se okoristili s podobnostjo med *sol* (lat. sonce) in *solus* (lat. sam), posebno v primerih sintakse in sklanjatve, ko je *sol* kot genitiv ednine od *solus* enak dativu ednine od *sol*, in genitiv ednine od *sol* enak ablativu množine od *solus*. Beseda desolate hoče nemara naznačiti pridevek Angela, ki je tako Keter (*solus*) kot tudi Tifaret (*sol*). De pa vključuje namig na njegov odnos z Adeptom preko Poti *dalet* (⌘), Ljubezni, posebej upošteva dejstvo, da Njegova Beseda Telema, 93, vsebuje idejo Agape, 93.

Verz je neposreden Aivassov odgovor Zveri, ki je bila dejansko zelo razočarana ob spoznanju, da je bilo Veliko Delo, ki ga je dovršil, ob vsem zanosu njegove osebne žalosti, zgolj vstop na Pot gromozanske naloge ponovnega odkritja Vesolja, kakor je on storil sam zase. Aivass razloži, da je On dejansko vzpostavil vezo, ki je nujna med njim in Svetom, preko človeka 666. Moje opotekanje pod bremenom odgovornosti, moj občutek, da je moje delo za svet usojeno propadu, je bilo posledica mojega nepoznavanja Aivassovega dela.

On trdi, da me je izpolnil »z vinom, čigar okus ti je neznan.« Vino je univerzalni simbol za spiritualni zanos in način, kako ga dosežemo. 666 ni vedel točno, kako bo ta zanos, ki potresa njegovo življenje, učinkoval na druge.

60. Koristilo bo za opoj ljudstva stare sive sfere, ki se kotali v neskončno Daljavo; objeli bodo vino kakor psi, ki zapopadejo kri lepe kurtizane, ki jo je s Kopjem prebodel urni jezdec skozi mesto.

Verz 60. »Stara siva sfera, ki se kotali v neskončno Daljavo« je zemlja; kajti prostor, v katerega se je Adept ujel, da bi lahko obdržal združitev z Angelom, je odmaknjen od materialnega Sveta. Kljub temu vino, ki lahko predstavlja sam Liber CCXX, Knjigo Zakona, ali celo poezijo in biografijo človeka 666, zagotovo vsebuje vrlino omame za prebivalce planeta.

Zadnji simbol je nenavadno in celo izredno energičen. Omemba psov, krvi in urnega jezdecu nam sugerira zgodbo o Jehuju in Jezebel, toda namig ni natančen, niti povsem razumljiv. Obča

simbolika je kljub temu dovolj jasna.^[1] Kri se uporablja neprestano kot simbol za potekajoče življenje, bivši nosilec animalne energije.

Pomen verza je torej v tem, da to izlitje dela Znanja in Občevanja Svetega Angela Varuha postane hranjenje in sredstvo omame za pse, tj., živali na nižji stopnji evolucije. Kljub temu je nakazano, da ti v sebi vsebujejo skrito božanstvo. Glej Liber CCXX, II: 19. Oni morajo samo obrniti svojo magijsko formulo, da bi dosegli bogovstvo. (Dog *versus* God; op.p.) Pravtako beseda »lap« (naročje; op.p.), sugerira njihovo žejo, vnemo in radost; povezana je (preko črke *aleph* (𐤀); op.p.) s številom 111. »Popolna tema« (APheL - 𐤀𐤋𐤋) torej, in »nenadna smrt« (ASaN - 𐤀𐤍𐤏), sta vključeni v proces Inicijacije. Tu je še celotna doktrina »Norca«. Poleg vsega tega, beseda *lap* v angelskem jeziku pomeni »vzrok«, tako naznačujoč omejenost in žalost teh psov kot posledici njihove podvrženosti moči rezoniranja. Naj citiram Liber CCXX: II. poglavje:

27. Obstaja velika nevarnost v meni; kajti kdor ne razume teh run, bo naredil veliko napako. Padel bo v brezno, imenovano Zatoker in tam propadel s psi Razuma.
28. Prekolnimo torej Zatoker in njemu sorodne.
29. Bodi Zatoker večno preklet!
30. Če se Volja ustavi in kriči Zakaj, klicoč Zatoker, potem se Volja ustavi & ne stori ničesar.
31. Če Moč vpraša zakaj, potem je Moč slabost.
32. Pravtako je razum laž; obstaja namreč neskončen dejavnik & neznan; & vse njihove besede so ukrivljene.
33. Dovolj o Zatoker! Naj bo usojen psu!

Študent naj meditira o tem, dokler tega povsem ne vsrka, posamič in v kombinaciji. Nato naj si vizualno predstavi sceno, opisano v tem verzu. Tako lahko doseže neposredno intuitivno razumevanje načina, kako mu lahko življenjsko delo Zveri koristi,

1) Primerjaj predvsem III: 40, V: 8, nato »Liber VII«, VII: 15-16. In tudi enolično predstavitev Adepta kot neveste ali hotnice. Kajti »urni jezdec« (prim. IV: 38, 39) je obči simbol Angela, kot nosilca svetega kopja ali falusa, na konju, kar poudari njegovo urnost in premoč nad animalno naravo.

da se bo lahko udeležil zakramenta iniciacije.

Poudaril sem pomembnost tega odlomka po naslednjem premisleku:

Moja lastna magijska kariera se je začela, ko sem podal zaprisego, da nameravam doseči Znanje in Občevanje Svetega Angela varuha, in sicer na povsem sebični in osebni podlagi. Imel sem, to je res, izkustvo Transa Žalosti, toda motivna sila v tem Transu, da sem podal zaprisego, je bila striktno omejena z mojo individualno frustracijo vsled položaja, v katerem sem se znašel – v kolikor vem, brez kakršnekoli moje lastne namere. Tekom priprav na izvedbo Operacije Svete Magije Abra-Melina Maga, sem odkril, da so moji interesi neločljivi od interesa človeštva vobče. Vseeno sem določil svojo resnično Voljo na ta način. Moje poslanstvo na zemlji je bilo, da naučim ljudi »naslednjega koraka,« tj., da jih navedem naj se posvetijo dosežku Znanja in Občevanja Svetega Angela Varuha, v nasprotju z zgolj filozofsko univerzalnimi nalogami, kakršne predlagajo Hinduistični in Budistični modrijani. Moj lasten dosežek me je prisilil, da sem razširil vidik svojega Dela v funkcijo *logosa* Eona, enako kakor je bilo razloženo ravnokar zgoraj ob dotičnem odlomku iz *Libra LXV*. Dve najpomembnejši deli striktno navdahnjenega izvora, ki sem jih proizvedel, sta »Liber LXV« in »Liber VII«, in zdaj je postalo jasno, da je povsem naravno in neobhodno, da je tako. Kajti »Liber LXV« pokriva vsako možno točko, ki se lahko pojavi v zvezi z Rangom Minornega Adepta, »Liber VII« pa z Rangom Magistra Templja.

*

Verzi 61 – 63. Z verzom 54 se predmet tega poglavja, in tudi celotne knjige, začenja pretvarjati. Prej je šlo v glavnem za odnos med Angelom in človekom, razen v primeru, ko je bilo treba, zavoljo prikladnosti diskurza, človeka razdeliti na Nefeš, Ruah itd. Vsekakor, če poistovetimo Angela z Jehidah, bi lahko enostavno rekli, da »Liber LXV« ni nič drugega, kot razširjeni komentar Stolpca LXVII iz *Libra 777*.^[1] Vendar se zdaj prvič dotaknemo zavesti Vesolja v njegovi totalnosti, in potem posebnega odnosa 666

1) Dotični Stolpec iz 777 podaja hebrejske izraze za omenjene dele človeške Duše.

z njegovimi soljudmi. Videli smo, da je bila njegova funkcija na tem planetu določena, in posledično ni nenaravno, da Angel naznačuje dejanske fizične okoliščine Njegovega bodočega odnosa s 666.

*

61. Tudi jaz sem Duša puščave; iskal me boš spet v peščeni divjini.

Verz 61. Angel razglasi Sebe za Dušo Puščave. Ta opazka lahko vobče pomeni, da ga zadeva pač Pot *gimel* (♁), ki povezuje Keter in Tifaret, in prečka Brezno ali Puščavo, katere bistvena značilnost je odsotnost duše.^[1] Horonzon je definiran kot brezdušnost. Mnogovrstne, kakor so njegove oblike izpoljevanja, imajo to lastnost tudi vse njegove pojavnosti: namreč, da za njimi ni nobene esence. To so Qlifot (lupine ali luskinе), prazne vsakega pomena ali obstojnosti, ker so zgolj neke kategorije, ki jih ni informirala nobena individualnost. *Gimel* (♁) slučajno pomeni kamela, »puščavska ladja.« Primerjaj »Liber VII«, VII: 22 – 23, in pa *Liber 333*, 73. poglavje:

HUDIČ, NOJ IN SIROTO DETE

Smrt jezdi Kamelo Inicijacije.

Ti grbavi in trdovratni, ki stokaš v Svoji *asani*, smrt te bo odrešila!

Ne grizi, Zelator dragi, temveč izdrži! Deset dni si hodil z vodo v svojem trebuhu? Še dvajset dni več boš hodil z ognjem pod ritjo!

Gorje! Vsa tvoja aspiracija je težnja k smrti: smrt je krona vse tvoje aspiracije. Trojna je vrv srebrne mesečine; obesila te bo, O Sveti, O Obešeni, O Kamelje-Obrazilo-tretjeosebe-množine za tvojo mnogoterost, ti Prikazen Ne-Jaza! (lat. –unt; op.p.)

Ko bi te Tvoja mati videla, O ti UNT! (ind. Kamela; op.p.) Neskončna Kača Ananta, ki obdaja Vesolje, je le Črv v Krsti!

1) Glej *Liber 418*, 10. Etir.

V.V.V.V.V. je Moto Zveri na njeni Stopnji Magistra Templja. Funkcija Magistra Templja je narediti, da puščava zacveti, s tem da sporoči *logos* tistim, ki so izpod Brezna.

Poleg tega občega pomena, obstaja še osebni namig Zveri, ki je Alastor, Duh Samote. Bedasti Rabini so vključili ta simbol na svojo listo demonov. Za rejenega farizeja, kakor za moderne malomeščane, se zdi nič bolj groznega, kot samota, v kateri je um prisiljen soočiti se z realnostjo. Taki ljudje se najbolj bojijo divjine in pustote. Sama legenda o njihovem plemenu govori o »deželi mleka in medu,« Obljubljeni Deželi, poželenska fantazma senzualnih.

A gre le za zadevo točke gledanja. To kar je filisterskemu Židu z njegovim Ojdip-kompleksom skrajna nagnusnost, je za nas »dežela onstran medu in začimb in vseh popolnosti«, čeprav jo imenujemo »Ničnost«. Smatramo jih za »utrujene« in njihov ideal udobja in civilizacije za »staro sivo deželo«. *De gustibus non est disputandum*. A v tem primeru obstaja kriterij, s katerim lahko določimo, kdo je izbral boljši del. Očitno je, da nobeni pogoji bivanja niso zadovoljivi, če je njih radost ogrožena. Vprašanje je, če je njihova narava v skladu z Vesoljem. Od tega je odvisna stabilnost. Malomeščanov ideal je počitek v njegovi predstavi o Kozmosu kot statičnem. A spoznavamo, da ni statičen, temveč je Vesolje en neprestan tok. Želja po počitku je torej v nasprotju z samo Naravo. Mi sprejemamo to dejstvo ter definiramo Črne Brate neposredno kot tiste, ki hočejo zaustaviti tok dogajanj. Malomeščan (*bourgeois*; op.p.) je za nas torej en neroden neveden amaterski Črni Magik. Naša ideja radosti je neustavljeno svobodno gibanje, in stabilnost naše radosti je zagotovljena s samo našo predstavo Jesoda. Narava stvari nam sama po sebi daje gotovost, dočim je malomeščan stalno vznemirjen zaradi tako trivialnih zaved, ko sta primanjkovanje časa in menjalni tečaj.

Trdota puščavskega življenja in posebej psihološka groza izrazito naznačita to korespondenco.

Ločeno od namembe Alastorja nam beseda *spet* priključuje v spomin zgodovinske dogodke 3. decembra 1909 e.v. pri Bou Saadi, ko je 666 obredno preстал Inicijacijo v Rang Magistra Templja.⁽¹⁾ To je jasen namig namreč. Iz tega je razvidno, da je smisel teh

1) Glej *Liber 418*, 15. In 14. Etir.

verzov povsem praktične narave. Ne smemo jih vzeti v mističnem smislu, saj so dokončno predvideli nek Veliki Magijski Umik, ki ga naj bi podvzel 666 nekoč v bodočnosti. Brez kakršnekoli omembe točnega datuma, so vendar okoliščine tega izleta podane z dokajšnjo natančnostjo; dejansko mesto »konzumacije« je opisano v izrazih, ki ne pustijo nobenega dvoma.

Študenta naj napotim na poročila o takih dogodkih, kot je najdenje Ville Caldarazzo, ako se je pripravljen učiti interpretacije napotkov iz vizij in prerokb.^[1]

Ta odlomek sem vselej razumel v tem smislu. Pričakoval sem, da se bom slej ko prej znašel v takih okoliščinah, v katerih bo najprimernejši izid odhod na prav določen izlet, po katerem se bo potem izkazalo, da je natančna izpolnitev prerokbe. V času pisanja tega Komentarja je prav tako potovanje dejansko v zraku, in nemara je del priprav ravno to, da posvečam svoje energije analiziranju te Knjige. Potemtakem je nemudoma primerno za moje lastno delo, in za študenta je v zelo praktičnem smislu skrajno koristno, da razkrije, natančno kot se le da, možen pomen simbolike besedila.

Vendar je z ozirom na skrajno pomembnost tega Velikega Magijskega Umika skrajno neprimerno razpravljati o njem *coram populo*, (lat. javno; op.p.), ko je pa šele v začetni fazi. Pravtako je dobro poznana značilnost vsake pristne napovedi, da morajo biti v času prerokbe nekateri namigi jasni, tako da je njen obči pomen nezgrešljiv, drugi pa v celoti iznad možnosti razlage, dokler se predvideni dogodek pač ne zgodi.^[2] Študenta naj napotim na razlago in izpolnitev prerokbe iz Libra CCXX III: 47:

Verz III: 47, »nekdo prihaja za njim, kdaj ne povem, ki bo odkril Ključ vsega tega«, je izpolnil »eden«, namreč Ahad (Charles Stansfeld Jones), ki je odkril število 31 kot ključ, o katerem je govora v Knjigi. Toda delo Fra Ahada se ni razvilo naprej od tega. (...) Ahad se je dokazal in je dokazal tudi Knjigo zgolj s tem edinim dosežkom, in to zadostuje.

1) Glej Crowley, Confessions; in pa Knjigo 4 vel ABA.

2) V *Macbethu*, in v *Henriku VI* – Drugi del, I. dejanje, 4. Prizor. IV. dejanje, Prvi prizor, linije 30 – 35, in V. dejanje, Drugi prizor, linije 67 – 69, so ilustracija takih okoliščin.

Nobena raziskava mi ne more omogočiti, da bi lahko rekel, v kakšnem smislu se bodo besede prerokbe izkazale.

62. Na tvoji desni en velik gospod in lepoteč; na tvoji levi ena ženska, odeta v tančico iz zlata, z zvezdami v laseh. Potovali boste daleč v deželo kuge in zla; utaborili se boste ob reki bedastega pozabljenega mesta; tam se boste srečali z Menoj.

63. Tam si bom naredil Moje bivališče; prišel bom okrašen in namaziljen kakor za na svatbo; tam bo izvršena Konzumacija.

Verza 62 – 63. V tem primeru Velikega Magijskega Umika, ki je naznačen v teh verzih, so podatki edinstveno natančni. Celo o zadevi učinkovanja Dela, verz 63, obstaja kar nekaj nenavadnih izrazov – »okrašen« (bedecked; op.p.), »namaziljen« (anointed; op.p.), »Konzumacija« – ki so za zdaj, in kakor mora ostati tudi do samega dogodka, povsem v temi. Verz je na videz višek meglenosti. Ti izrazi se lahko nanašajo na domala vsako obliko srečanja Aivassa in Zveri. Ko bo Umik stvar zgodovine, potem bo jasno razvidno, da gre za izraz domala matematično točne značilnosti dela, ter da nobene druge besede ne bi mogle izvršiti te naloge enako prikladno. Ta okoliščina je neovrgljiv dokaz za tiste, ki razumejo karkoli o zakonih Narave, posebno z ozirom na doktrino verjetnosti, da Aivass poseduje moč napovedovanja bodočih dogodkov in urejanja zadev tako, da se dogodijo v skladu z Njegovim planom. Nejasnost izražanja, za zdaj, je očitno bistven del tega dokaza. Kajti če bi ga jaz lahko razložil z gotovostjo, na presenetljiv in prepričljiv način, kakor bi mi čas dovoljeval, potem bi lahko s prakticiranjem preudarnosti uredil stvari tako, da bi se napoved izpolnila, s čimer bi uničil njeno evidentnost.

64. O moj dragi, tudi jaz pričakujem blišč neizrekljive ure, ko bo vesolje postalo kakor en opasač v sredini žarka najine ljubezni, ki se širi onstran dovoljenega konca Onega brez konca.

Verz 64. Jezik tega verza je nenavadno ekstravaganten, vendar nenavadno natančen. Vtis je ta, da Angel dela silo jeziku z

vsiljevanjem dvoumnih slik, da bi navzele dokončno obliko.

Glej III. poglavje, verze 5 – 12 in moj komentar na njih. Verza 64 – 65 očitno utrdita sopomen besede »Konzumacija« v verzu 63.

Težko naznačim točen vzrok za moj vtis, vendar gre za vtis, da se bo odslej ljubezen razširjala ne le do Tifareta (Liber LXV) ali do Binah (Liber VII), temveč tudi do Ketra in do Ain Sof (Brezmejno). »Onega brez konca« se nanaša verjetno na Keter. Vsaj ne morem si zamisliti alternative. Legitimno se lahko opiše kot brezkončni, na račun njegove enosti. Toda v tem primeru ostane vprašanje, kaj naj pomeni »dovoljenega konca«? Je to namig, da obstajata dva konca, eden dovoljen, tj., poljubno naznačen, in drugi, vsebovan v njegovi naravi. Tako se lahko misli na Malkut ali pa na Ain.

Alternativni »konec« nemara ni *finis*, temveč *telos*. Dovoljeni konec lahko paafraziramo kot zakoniti cilj.

In »brezkončni« lahko jemljemo kot ekvivalenten za namenjen. Kanon perfekcije volje je podan v Libru CCXX:

»Za čisto voljo, nepotešeno s ciljem, osvobojeno sle po rezultatu, je vsaka pot popolna.«

Keter kot enost lahko opišemo kot brezkončno, ker je v sebi nek rezultat, produkt »ljubezni pod voljo«, razrešitev Diade.

Vesolje se primerja z »opasačem v sredini žarka najine ljubezni«, kakor bi ta žarek bila neskončna črta svetlobe. Totalnost manifestiranega bivanja je torej potem ločnica (preprostega - osrednjega) odseka te ljubezni.

To stanje stvari se bo pojavilo, ko se oba posebej ljubimca poistovetita s to neskončno idejo, katere je ta naravno en (centraliziran ali stisnjen) poseben primer. Drugače povedano, Angel in Adept bosta oba dosegla samoizničenje ali raztopitev v biti Nuit in Hadita, sosledno, in tako bo točka sovpadanja, poročna soba, v sredini Vesolja končnih pojavov strmoglavljena vsled združitve neskončnih parov nasprotij. Vesolje bo dejansko določeno z žarkom, ki predstavlja voljo po združitvi teh dveh. Pojav je torej vzporeden temeljnemu aktu stvaritve. Ta formula je tako globoka in pomembna, da jo je treba dojeti in asimilirati s preučevanjem teorij v zvezi s tem v CCXX, preden študent lahko pričakuje, da bo lahko pridal kakršenkoli dokončen pomen idejam, ki sem se jih jaz

potrudil prevesti v jezik intelektualnega dojemanja.

Poleg tega pa obstaja nedvomno Nešamičen ali *samadičen* pomen verza 64, ki pa na nikakršen način ni dovteten za intelektualno razlago, razen s strani Magistra Templja, če se posebej potruji skonstruirati nek jezik, ki bo zmožen premostiti Brezno med Nešemah in Ruahom, med samadičnimi in normalnimi okoliščinami zavedanja.

65. *Nato, O Ti srce, te bom jaz, kača, celega požrl; da, te bom celega požrl.*

Verz 65. Zaključek – in ne pozabimo, da se celo poglavje ukvarja z izrazom Nezavedne Volje – je to, da je »Konzumacija« Znanja in Občevanja Svetega Angela Varuha, katere sopomen je utrjen z verzom 64, zaključeno in nepovratno vsrkanje človeške zavesti Adepta v zavesti njegovega Svetega Angela Varuha. Simbol srca, tj., pasivnega strastnega življenja Adepta, se je konzumiral («Konzumacija») v božansko in večno življenje, ki ga predstavlja kača. Kača je ena vibracija energije, katere komplementarna loka se pojavljata kot smrt in življenje. Sprememba smeri se dogodi na solsticijski točki krivine, ki proizvede privid statičnosti in s tem pripusti izrazoslovje tistih, ki niso zmožni dojeti kontinuitete linije, videč zgolj njen neznatni del. Ideja je sorodna kači iz 54. verza. Katerikoli glif izberemo, misel je vedno ista. Konzumacija vključuje transformacijo odbijajoče se vibracije človekovega življenja v neprekinjeno spiralno vibracijo tiste čiste energije, ki *ni pomirjena* s svojimi rezultati, ki niti ne hlepi po svojih rezultatih, niti se ne umiri z njimi.

PETO POGLAVJE

To Poglavje se nanaša na element Duha; V skladu s tem obravnava usklajevanja, v človeških izrazih, Štirih Slepih Oblik Energije. V prejšnjem poglavju človek 666, bivši neka tako groba in kompleksna ideja, ni imel naravne pravice do nobenega mesta v odnosih njegovega Angela in Adepta, ki ga je izbral in izpopolnil v samem sebi.

666, »pisar« (itd., kakor je poimenovan v različnih odlomkih) mora ustvariti vez med seboj in tistimi drugimi.^[1]

Toda kot Duh, sestopivši v sredo Ognja, Vode, Zraka in Zemlje, jih združi v Enost, Mikroprozopusa, tako to Poglavje povzame prejšnje štiri; prenese jih na 666. Razloži tudi, kako kemijska Poroka njegovega Magijskega Sebstva z njegovim Angelom učinkuje na totaliteto njegove biti.

Jezik je v skladu s tem manj tehničen; vsekakor so neki odlomki razumljivi, saj hočejo informirati povsem neposvečene ume.

1. Ah! moj Gospod Adonai, ki se šališ z Magistrom v Zakladnici Biserov, daj da uslišim odmev tvojih poljubov.

Verz 1. 666 začenja dojemati svoj odnos do Poroke iz poglavja IV: 54 in naprej. Kajti koren joda () (V Tetragrammatonu) je »Nezavedno«, ki povezuje človeško zavest z Magičnim; prim. I: 41, »odmev tvojih poljubov«, kajti stvarnost takih odnosov je iznad artikuliranega dojetanja. Lahko se zavedamo zgolj odseva (v izrazih Ruaha) intuicije Nešemah.*

To dejstvo gre na rovaš impotentnega blebetanja starih

1) Glej I: 31, 41 - 49.

Mistikov: oni so prisiljeni zanašati se na retorične izume, kot je raba besed, kakršna je »neizrekljivo«, in sijajne misteriozne metafore. Toda zdaj je končno V. S. Frater V.V.V.V.V., Magister Templi, v sodelovanju z Z. S. Fratrom O.M., Izrednim Adeptom, skonstruiral pristni jezik s točno določenimi simboli, s katerimi se *postopki A.:A.:* (onstran Brezna) lahko prevedejo v tiste, ki so značilne za R.R. at A.C. (izpod Brezna). Glej »Liber DCCCXIII vel Ararita«; več odlomkov, posebej V: 1 –8. Večina mojih spisov o orgijah Človekovega Svetega Duha, od *Meča Pesmi, Konx Om Pax* in 777, do *Bagh-i-muattar* in mojih Magijskih Zapiskov, so nemara poglavitno vredni za človeštvo kot prvi sistematični eseji v interpretaciji Intuicije Nešemah v Intelktu Ruaha.

»Zakladnica Biserov«. Glej 777, stolpec 127, kjer so Biseri pripisani Prvi Palači (Trije Supernali) in Sedmi (Jesod in Malkut). Toda simbolizem Bisera – ali Rose – je še posebej primeren za opis Kemijske Poroke. Biser je ZRO,⁽¹⁾ oblačna Meglica, ki vsebuje Rašit-ha-Gilgalim novega Vesolja, ustvarjen iz Kvintesence Substance Enosti Angela in Adepta, izražene vsled vrline »ljubezni po volji« v trenutku Zanososa.

V Poglavlju I, Poglavlju Zemlje, je pisar ali prerok 666 ogorčen, nadležen, marljiv in osramočen. Ni mu uspelo ustanoviti primernih odnosov. Zdaj mu je uspelo; »daj da uslišim« ni zahteva ali ukaz. Vsebuje moč, kakor v primeru pravega subjunktiva. Prim. »bodi svetloba.« On ne pričakuje odgovora.

2. Mar se ni streslo zvezdno nebo, kakor list v trepetavem zanosu tvoje ljubezni? Mar nisem leteča iskra svetlobe, ki jo vrtinči silen vihar tvoje popolnosti?

Verz 2. On nadaljuje z absolutno gotovostjo, da naznači izvor svojih moči. Opazi, da se je zvezdno nebo (Nuit) »streslo«, tj., njegov kontinuum je prekinjen vsled Kemijske Poroke. V drugi skrajnosti se je njegova lastna statična pogojenost porušila. Sebe ne dojema kot neko ustaljeno bitje zemlje, temveč kot »letečo iskro svetlobe« – čisto dinamično vibracijo. Ta predstava, prvič

1) Glej *Bagh-i-muattar, Izgubljeni Kontinent, itd.*

formulirana v Libru CCXX in že razložena v pripadajočemu Komentarju, je dejansko prvi pogoj tega, kar budisti imenujejo *sammaditthi* – pravilni nazori. Tako dolgo, dokler mislimo o sebi kot o nekem bitju prej kot pa neki energiji, si ne prilajčamo (kakor profani domnevajo) stabilnosti, temveč stagnacijo, ki je smrt. Še več, ta iskra je praktično istovetna z zanosom Kemijske Poroke.

3. *Da, je zavpil Sveti, in s Tvojo iskro bom jaz Gospod zanetil veličastno svetlost; sežgal bom sivo mesto v stari in zapuščeni deželi; očistil ga bom velike nesnage.*

Verz 3. Razložili smo že, da je popolno predanje lažnega sebstva prvi pogoj obstoja Resničnega Sebstva. Medtem ko se je 666 sam sebi zdel neka ločena eksistenca, ki »jo vrtinči silen vihar tvoje popolnosti«, mu Angel govori o njegovem uspehu na ravno tem planu iluzije, ki ga je zavrgel. Žalost in zmota 666 se pojavita iz njegove kontemplacije njegovih soljudi, nepopolnosti in bede, muk bivanja na tem planetu. Spoznal je, da jih njegova osebna naprežanja, tako daleč od tega, da bi pozdravila nesrečo, prej še povečujejo. Zdaj pa, kljub temu, da je njegova persona izničena, postaja učinkovit. Nemogoče je spremeniti neko fiksno stanje, tako da delujemo nanj na istem nivoju. Največ, kar lahko storimo, je to, da preuredimo njegov značaj s formulo ALIM, formulo čarovništva (orig. witchcraft; op.p.)^[1] Kakorkoli že manipuliramo z enotami števil, deljivih z 9, bodo vedno ostale množenci tega števila. (Pozorno moramo preučiti celotno doktrino, povezano s številom 9. Reference smo že naznačili v tem Komentarju.)

Svet Asiah je kristalizacija Atzilutične ideje preko svetov Briah in Jetzirah. Učinkovito se lahko spremeni vsled uvedbe neke druge Atzilutične kvintesence. Torej je brezkoristno za 666, kot bitja v Asiah, poskušati, da bi jo preoblekel. Tako lahko stori le, če se sam povzdigne v Atzilut vsled Dosežka Znanja in Občevanja Svetega Angela varuha, in pristopi Asiah preko Briah in Jetzirah.

Angel spontano obljubi 666, da bo njegova Resnična Volja postala delujoča. Neznatna iskra njegove individualnosti se bo

1) Glej *Knjigo 4*, 3. del, poglavje IV.

vnela v veliko svetlost in ta svetlost bo konzumirala nesnago »sivega mesta v stari zapuščeni deželi«.

Ta Knjiga je bila napisana v Londonu, in očitna referenca je najprej na to mesto, Tekst nemara pomeni, da bo na tak ali drugačen način 666 postal »velika svetlost,« nek ominozen pojav, ki prinaša uničenje v očeh njegovih prebivalcev.

Po tej razlagi ni čisto jasno, kaj pomeni njegova »velika nesnaga« ali kako naj bi jo manifestacija 666 lahko »očistila«. Primerna metoda eksegeze, ki se nam v trenutku sugerira, je pregled odlomkov v *Svetih Knjigah*, ki se nanašajo na to mesto, in njih preučitev v luči zgodovinskih dogodkov, v katerih je bil udeležen 666. In celo tako, navkljub nekaterim možnim pomembnim incidentom, se zdi, da bo prihodnost prinesla neke take dogodke.

Seveda pa ne obstaja nek gotov znak za veljavnost take razlage. Alternativno je nemara za iskati v številčni vrednosti grškega ekvivalenta za »sivo mesto« ali pa se bo izkazalo, da ima eno mesto posebno pravico do pridevka *sivo*.

Nadalje, namig je lahko zgolj poetična metafora; »sivo mesto« lahko pomeni le neko mesto, kjer se ljudje zbirajo, mračen, meglen prostor, kjer se ljudje zbirajo.^[1]

4. In ti, O prerok, boš doživel te stvari in se ne boš zmenil zanje.

Verz 4. Primerjaj verz 21, *Liber CCXX III*: 16, in tudi I: 44. Zdi se, da je vseskozi domenjeno, da mora delo 666 ostati na nek način tajno. Glej *Liber CCXX I*: 10. Povzročil naj bi neke pomembne spremembe v človeški družbi, ločeno od poglobitve spremembe v delovanju nastopa Horusovega Eona in razglasa Zakona Teleme. Nadalje bom priča rezultatom svojega dela vsaj do neke mere, in pomembno je, da si ne dovolim, da bi mi pogum vzela kontemplacija na njih ali zadovoljstvo z njimi.

5. Nato se je ustanovil Steber v Praznini; in Asi je izpolnil Asar; Hoor pa je spuščen dol v Animalno Dušo Stvarstva kakor ena ogromna zvezda, ki pade na zemeljski mrak.

1) Glej IV: 59 – 60.

Verz 5. Ta verz potrjuje razlago verza 3. Obstaja povsem drugačna referenca na Enakonočje Bogov. ABRAHADABRA, Magijska Formula Eona (ki je ni za zamenjati z Besedo Zakona tega Eona), predstavlja ustanovitev stebra ali falusa Makrokozma šestih pozitivnih idej v praznini Mikrokozma petih *alefov*. *Alef*(**⚡**) je praznina ali *kteis* (gr. vulva, tudi greben; op.p.), bivši Adut O.

Vodilni simbol se ponovi v posebnih izrazih. Isis in Oziris sosedno vladata dvema Eonoma (Matere in Umirajočega Boga), ki smo jih prestali v zgodovini. Izpolnitev Asi s strani Asarja naznačuje, da je njuna operacija zaključena, njuno sovpadanje je rezultiralo v pojavu Horusa (Heru-Ra-Haja v njegovem dvojnem vidiku (a) Sile in Ognja, in (b) Tišine.)

Verz nam pove, da se je zgodilo to, kar je bilo Veliko Delo Zveri 666, v njegovem oficialnem odnosu z A.:A.: v nasprotju z njegovo osebno kariero kot magika, da to proglasi.

»Animalna Duša Stvarstva,« tj., Nefeš Sveta. Gospodar Eona predstavlja torej en nov stadij v progresivni infiltraciji teme materije s svetlobo. In deluje neposredno na materialni Svet Asiah.

Posebej se zdi pomembna oblika, ki jo navzame – oblika »ognjene zvezde, ki pade na zemeljski mrak.« To je meteor ali gromska strela, ki vdre na planet. (Zanimivo, da je on »spuščen dol«: z zemlje je videti grozovit, toda z vidika Bogov je prepojen z vsako možno nežnostjo in uglajenostjo.)

6. *Skozi polnoč si padel, O moje dete, moj zmagovalec, moj z mečem opasani poveljnik, O Hoor! In naši te bodo kot en črn grčav lesketajoč se kamen, ter te oboževali.*

Verz 6. Simbolika polnoči in »črnega grčavega lesketajočega se kamna« sugerira eno referenco na Adut XVIII, na katerem Hrošč Kefra, Polnočno Sonce, potuje v svoji barki spod Neba. (Kamen je povsod dojet kot simbol za Sonce.) Navkljub obetu simbola – »ob polnoči zori jutro« – je ta prvi pojav Horusa skrivnosten in strašljiv. Vendar Ga najdemo v tej obliki in oboževanega.

Narava simbola postane nezgrešljiva vsled nadaljnjih pridevkov; »dete« naznačuje neodgovorno in nedolžno objestnost. »Moj

zmagovalec« Ga nadalje določi kot tistega, ki premaga nasprotje inercije ali naravni predsodek »starega stražarja« profanih.^[1]

»Moj z mečem opasani poveljnik«. To še poudari bojevniški vidik, v katerem se Horus sprva pojavi.

Vzemši te verze kot neposreden namig na prvo objavo *Knjige Zakona* v Londonu, je zanimivo, da je devet mesecev po izidu desetega zvezka Prvega Kroga *Equinox*a prišlo do vojne, tako da je bil Horus dejansko oboževan točno v tem aspektu na povsem nerazumen način, kakor je bilo napovedano.

7. Moj prerok naj prerokuje v zvezi s teboj; device naj plešejo okrog tebe, in rojevajo bistre otroke. Navdibni ponosne z neskončnim ponosom, in ponižne z ekstazo ponižanja; vse to bo preseglo Znano in Neznano z nečim, kar nima imena. Kajti to je kakor brezno Skrivnosti, ki se je odprlo na skrivnem Mestu Tišine.

Verz 7. »Moj prerok,« kakor v verzu 4, se nanaša na 666. Prim. *Liber CCXX*, I: 26, itd. Ta titula se mu nadeva pogosteje kot kakšna druga. Izraz »prerok« ali »glasnik« je v kontrastu z »Zverjo«, ki je povezana z mojo funkcijo v Tifaretu, vključujoč možatost, kraljevskost, moje obvladovanje ekstaze, ter kot izpolnitev funkcije, o kateri je govora v Janezovem Razodetju, v kolikor nam to dovoljuje upoštevati svojevoljna korupcija teksta *Knjige*.

Titula »svečenik« se nanaša na funkcijo služenja Bogovom, ki so najavljeni v *Libru CCXX*, ter administriranja Zakramenta (nova Magika, formula AB.....A, itd.). Titula »princ« je nemara povezana s svojo atribucijo na Tifaret, ker je Mikroprosopus *vav* (¶) v Tetragrammatonu, *vav* (¶) pa ima vrednost 6, ter odgovarjajoč štirim Princem (včasih imenovanih Imperatorji) v Tarotu.

Tu omenjeno »prerokovanje« je v prvi vrsti *CCXX*, III. poglavje, potem ta knjiga sama, ter različne druge poeme, eseji in rituali.^[2]

Drugi odstavek naznači Horusa v njegovih aktivnih in odraslih

1) Prim. *Liber CCXX*, pogl. III v celoti, posebej verze 3 – 9, 11, 17 – 18, 28, 32, 42, 46, 49 – 55, 59, 70 – 72.

2) Glej pravtako *Liber 418*, 1.Etir.

vidikih. Študent naj pogleda popolno ekspozicijo pomena črke *alef* (𐤀), posebej tisti del, v katerem je razloženo, da se dete v jajcu modrine, Harpokrates (v katerem je vsa moč latentna v prvem stadiju pantomorfne nedolžnosti),^[1] v puberteti razvije v Parsifala, blodnega Viteza, ki zadobi Krono, potem ko osvoji Kraljevo hči.^[2]

Gospodar tekočega Eona, dva v enem (*vav* (𐤅), *he* (𐤇), Atu VI, rojen vsled združitve *joda* (𐤍) in *he* (𐤇)) je tako bil predmet prerokovanj skozi vso zgodovino. Njegova narava, in odnosi z drugimi Bogovi, je tako stvar običajnega znanja med iniciati ali celo učenjaki. Istočasno je njegova sedanja pojava v nekem oziru en izviren pojav. Kajti On je v CCXX predstavljen kot tretji za Nuit in Haditom, ali prej kot prvi, saj sta Nuit in Hadit povsem onstran dojemanja kogarkoli, razen »Zveri & njegove Neveste« ter »zmagovalcev skušnje X.«^[3] On je zatorej prikazan kot spontano pojavljajoč. Nobene reference ni na Izido in Ozirisa, tradicionalna Horusova starša v egipčanski teogoniji.

»Device bodo plesale okrog tebe, in rojevale bistre otroke.« Ob tem se spomnimo na domala univerzalno prakso kroženja ali plesa okrog *lingama*, Mlaja, ali nekega drugega simbola kreativnih sposobnosti. Glas škandala sugerira ženskam, ki privzamejo ta ritual, psihološko previdnost, če ga hočejo narediti za učinkovitega. A celo tako je prikladnost (doslednost) dveh načinov očitna in filoprogenitivnost je upravičena z njenimi otroki nič manj kot je to Modrost. Puritanci so upravičeno zatrjevali, da je Mlaj bil *linga* in Prvi Maj Priapični festival.

Preostali del odlomka je skrajno skrivnosten. Ponižnost se zdi odpisana v *Knjigi Zakona* kot nekaj nekompatibilnega s primernim

1) On bivši Harpokrat, Bakhus Difues, Zeus, Bafomet, Parsifal kot »Čisti Norec«, Veliki Norec iz keltskih pripovedk, razposajeni otrok Hermes, itd.

2) Misterij, na katerem temeljijo običaji mnogih primitivnih ras. Glej Frazerjevo *Zlato Vejo*. Falični Hermes, Bafomet na Adutu XV, Zeus, ki navzame obliko zveri, da lahko oplodi razne ženske (Škratna Ženska), kakor na Adutu XI. Glej tudi legende o Lepotici in Zveri, Sabatskem Hudiču, Minotauru, Herkulesu (sprva zakrinkan kot brez orožja in ambiseksualen), in mnoge azijske legende.

3) Glej CCXX, III: 37.

razumevanjem samega sebe, kot zvezde, kralja, božanskega ali suverenega bitja, nič manj kot največjega med Bogovi. Nadalje je dejstvo, da ona hitro privede do Greha, tj. do Omejevanja, saj so ponižni podvrženi zmoti v zahtevanju svoje neodvisnosti in svojih pravic. Iz tega se zdi, da mora na tak ali drugačen način, ponižnost biti neka pozitivna vrlina, katere vrhunec v »ekstazi ponižanja« ni nič manj vreden spoštovanja, kot katerakoli druga oblika transa. Glej *I Ching*, XV, o Heksagramu Ch'ien. Ta Heksagram sestavljata trigram prvega principa (Jin), ki pretvori simbol (trigram) Zemlje. Glej zadnji Trigram v »Libru Trigrammaton«:

Zatorej je bila na koncu žalost; vendar se v žalosti nahaja šesterokraka zvezda slave, preko katere imajo možnost povrniti se v brezmadežni Svod; da, v brezmadežni Svod.

Ponižanje pomeni gibanje navzdol, tj. k bazi, ki je Jesod, ki predstavlja razrešitev nasprotij Stabilnost – Sprememba. Obstaja simpatetična harmonija vseh teh simbolov, in lahko jih nadalje primerjamo z doktrino *Tao Teh Khinga*, kar se tiče skrajne moči vode, nizko ležeče, in apoteoze slabotnosti v smislu, kakor je sicer to razumljeno skozi ves *Tao Teh Khing*. Izkoriščam priložnost, poleg tega, da citiram *Knjigo Laži*, 4. in 86. poglavje:

BRESKVICE

Mehko in votlo, kako boš premagalo trdo in polno!
 To umre, se vda; Tebi je sad!
 Bodi Nevesta; in boš nato Mati.
 Tako do vseh vtisov.
 Naj te ne premagajo; vendar naj zorijo v tebi.
 Najneznatnejši med njimi, ki pride do svoje popolnosti,
 je Pan.
 Sprejmi tisoč ljubimcev; nosila boš le Enega Otroka.
 Ta Otrok bo dedič Usode Očeta.

TAT

Ex nihilo N.I.H.I.L. fit.

N. Ogenj, ki se ovija in vžge kakor škorpion.

I. neomadeževana večno tekoča voda.

H. vseprežemajoči Duh, izven in znotraj. Se ne imenuje ABRAHADABRA?

I. neomadeževan večno tekoči zrak.

L. zelena rodovitna zemlja.

Silni so Ognji Vesolja, ki na svojih bodalih povzdigujejo krvaveče srce zemlje.

Na zemlji leži voda, čutna in zaspana.

Nad vodo lebdi zrak; in iznad zraka, a pravtako izpod ognja – in v vsem – tovarna

Vsega bivanja, vpletena na Svoj nevidni načrt, je

AITHER.

Iz tega je razvidno, da ponižnost in skromnost, o katerih je govora, nimata povezave z X-to »vrlino«, ki ji je dano to ime. Ponižnost Uriah Heep in Pecksniffa, Tartuffa, »križanega Jezusa« Y.M.C.A., C.i.C.c.U. in podobnih črednih združb, ki gredo skupaj s hipokrizijo, zavistjo, licemerjem in nizkotno zvijačnostjo, ter celoten kompleks kvalitete strahu, ki so značilne za tiste, ki se smatrajo za inferiorne. Nenavadno je opažanje, da v Angliji tak ustroj uma povezujemo s Krščanstvom, posebno Rimo-krščanstvom, dočim se na Celini točno taista odstopanja smatrajo za Judaizem.

»Skromni« v tem odlomku torej očitno uporabljajo neko dokončno magijsko formulo z absolutno odločnostjo in gotovostjo.

Rezultati manifestacije Horusa so, kakor je rečeno, »presegajoči Znano in Neznano z nečim, kar nima imena.« Povsem jasno je, da je tako, vendar daleč od očitnega, zakaj naj bi dejstvo moralo biti tako močno poudarjeno in razlagano, posebno v tako nenavadni in skrivnostni terminologiji. Beseda »it« v zadnji povedi se lahko nanaša na brezimni »nekolikaj« ali na »vse to.«

»Skrivno Mesto Tišine« je maternica Nuit ali »jajce modrine«, ki skriva dete Harpokrata.

»Brezno Skrivnosti, ki se je odprlo« lahko nemara parafraziramo v »skrivna resnica, ki se je manifestirala.« Brezno lahko pomeni pač »odsotnost tal.« Gre za obliko ali način manifestiranja česarkoli, kar ni manifestirano tako. Ali pa se je Brezno odprlo, se pravi, da je postalo dostopno raziskovanju.

»Vse to« nima imena, ker je Horusova »Najskrajnejša Enost Izpričana.«^[1] Njegova istovetnost vsrka te različne pojave z enako absolutnostjo. V popolni čistosti otroka, ali čistega norca,^[2] vse različnosti za vedno izginejo.^[3] Ta sedmi verz lahko potemtakem povzamemo takole:

Razglasitev Horusa s strani 666 bo omogočila vsaki osebi izpolniti svojo primerno funkcijo ali Resnično Voljo, ter s tem doseči popolnost svoje lastne narave, ob čemer bo privid dvojnosti popolnoma izničen. Kakor je zapisano v *Libru CCXX* I: 44 – 45:

44. Za čisto voljo, nepomirjeno s ciljem in osvobojeno sle po rezultatu, je vsaka pot popolna.

45. Popolno in Popolno sta eno Popolno in ne dvoje; ne, nobeno sta!

8. Prispel si semkaj, O moj prerok, po temačnih poteh. Jedel si iztrebke Ostudnih; zleknil si se pred Kozlom in Krokodilom; zlobnim si bil za igračo; blodil si kakor ena načičkana vlačuga, zanosna od sladke dišave in kitajskih barv, po ulicah; potemnil si si trepalnice z Ogljem; ustnice si si obarval s škrlatom; lica si si prekril s slonokoščenimi laki. Razuzdano si se zabaval na vseh vratih in stranskih ulicah velikega mesta. Meščani so si želeli, da bi te zlorabili in topli. Norčevali so se iz zlatih bleščic in finega prahu, s katerim si si okrasil lase; bičali so tvoje nališpano telo s svojimi biči; trpel si neizrekljive stvari.

Verz 8. Bistvo te rapsodije je dovolj jasno; vendar so lahko nivoji, na katerih si jo lahko razlagamo in predstavljamo, različni,

1) Glej CCXX, III: 37.

2) Parsifal, ko ga vprašajo po imenu, odgovori »Ich weiss nicht« (nem.; Ne vem) Glej Wagner, *Parsifal*, Prvo dejanje.

3) Glej CCXX, I: 4 in 22 – 23.

v skladu s stopnjo posvečenosti, ki jo je bralec dosegel.

V grobem, kakorkoli že, za vse enako, jo lahko parafraziramo »tvoja duša je prestala kontaminacijo materialne in pojavne iluzije.«^[1]

9. *A jaz sem žarel v tebi kot čist plamen brez olja. Opolnoči sem bil sijajnejši od meseca; podnevi sem daleč prekašal sonce; na stranskih ulicah tvojega bitja sem gorel in razblinjal utvaro.*

Verz 9. Navkljub zgornjemu, Sveti Angel Varuh je vedno prebival v bitju Adepta, in ni potreboval niti hranila, ki ga predstavlja »olje.«

Angel prekaša vse enako, Sonce, Luno in Ogenj, tri principe, ki se (po indijski simboliki) izmenjavajo tekom štiriindvajsetih ur, in s tem določujejo značaj Transa, ki ga aspirant doseže v kateremkoli delu dneva.

10. *Zato si pred menoj popolnoma čist; zato si Moja devica za vekomaj.*

Verz 10. Odnos med človekom in njegovim Angelom je neodvisen od njegovih dejanj kot človeka. Njegov Nefeš, gledano v odnosu do ne-Jaza, je nesposoben vmešavati se v njegov resnični Nefeš.

11. *Zato te ljubim s preseğajočo ljubeznijo; zato te bodo tisti, ki te zaničujejo, oboževali.*

Verz 11. Ko profani svet to dojame, začnejo gledati na Človeka pravilneje. Oni spoznajo (n.pr.), da so »hibe« Shakespearea in Shelleya neločljive od njunih genijev.

12. *Bodi ljubezniv in milosten z njimi; ozdravi jih neizrekljivega zla.*

1) Primerjaj II: 4 – 6, 7 – 16, III: 4 – 12, 40 – 48, IV: 2 – 3, 5, 33 – 37, 42 – 44. Glej tudi »Liber VII,« več odlomkov, ki jih lahko bistri Exempt Adept sam odkrije.

Verz 12. Profani, ki so tako prečiščeni, so sposobni sprejetja blagodeti Inicijacije Adepta.

13. Spremenili se bodo v svojem uničenju, kakor se tudi dve temni zvezdi zaletita ena v drugo v breznu, in zažarita v neskončnem žaru.

Verz 13. Nemara gre za referenco na teorijo (za enkrat še neizoblikovano) izoblikovanja nebule. Gre preprosto za to, da se dve navidezno »temni« ali »zli« ideji v intimnem stiku pretvorita v svetlobo. To je »ljubezen pod voljo.«

14. Ob tem me je Adonaj prebodel s svojim mečem, ki ima štiri rezila; rezilo bliska, rezilo Pilon, rezilo kače in rezilo Falosa.

Verz 14. Adonaj: *alef-dalet-nun-jod* (אדני). Alef (א) je po svoji obliki Svastika ali Gromska Strela; *dalet* (ד) pomeni Vrata, vhod, ali Pilon; *nun* (נ) se nanaša na Škorpijona, in Kačo; *jod* (י) pa je Falos (v Tetragrammatonu *Jod-He-Vav-He* (יהוה)), smatran za najnotranjšo in najpreprostejšo idejo.

15. Naučil me je tudi sveto neizrekljivo besedo Ararita, tako da sem pretopil šestkratno zlato v eno samo nevidno točko, o čemer se ne more ničesar povedati.

Verz 15. Glej »Liber Ararita sub figura DCCCXIII« za to. Simbolični zapis Besede je:

فل هو الة احد الة الصمد لم يلد ولم يولد ولم
يكن له كفوا احد

O Skrivnostih tega Hieroglifa bi lahko – in bi morala biti, in bo – bila napisana ena cela knjiga.

16. Kajti Magisterij tega Opusa je tajen magisterij, in znak njegovega mojstra je določen prstan iz lapisa lazulija z imenom mojega učitelja, ki sem jaz, ter Očesom v Sredini.

Verz 16. Referenca je na materialni prstan.^[1] Črke okrog Očesa so V.V.V.V.V.^[2] To so začetnice Mota Zveri na stopnji Magistra Templja, »Vi Veri Vniversum Vivus Vici«;^[3] prvtako je latinski V številka 5, vrednost črke V pa je 6; kar je namig na Veliko Delo in Skušnjo Adepta Minorja. Prvtako, ureditev črk na lapisu naznačuje Pentagram.

17. Tudi spregovoril je in rekel: To je tajno znamenje, ki ga ne smeš odkriti profanim, niti neofitu, niti zelatorju, niti praktiku, niti filozofu, niti manjšemu adeptu, niti večjemu adeptu.

18. Temveč ga razodeni izrednemu adeptu, če ti bo potreben za manjše operacije tvoje umetnosti.

Verza 17 – 18. Instrukcija je osebna in praktična. Primerjaj CCXX, I: 10 in 50. Magister Templi komunicira, kot tak, samo z Exempt Adeptom: se pravi, neposredno.

19. Sprejmi čaščenje neumnih ljudi, ki jih sovražiš. Ogenj se ne more oskruniti ob Gheberskih oltarjih, niti se Mesec ne okuži z dišavami onih, ki obožujejo Kraljico Noči.

Verz 19. Spet osebna in praktična zadeva za 666. Povzročil sem mnogo nesreč z vztrajanjem na tem, da bi vse razjasnil tistim, ki niso bili pripravljeni za kaj takega.

»Gheberji«: perzijski častilci ognja.

Obče rečeno, zloraba neke formule ne škodi pasivnemu partnerju, ki ni zainteresiran za stvar, in si ne nakoplje nobene odgovornosti.

1) Glej »Budni Svet«, v *Konx Om Pax*.

2) Glej »Liber LXI« verze od 29. naprej.

3) Lat. »Z močjo resnice sem premagal svet za časa življenja.«

20. Prebivaj med ljudmi kakor dragoceni diamant med nečistimi diamanti in kristali ter koščki stekla. Uzrlo te bo samo oko pravičnega trgovca, ki te bo, vzevši v svoje roke, izdvojil in častil pred ljudmi.

Verz 20. Spet osebno in praktično. 666 mora nadaljevati s svojim normalnim življenjem svetovljana, nerazpoznaven kot to, kar je, razen s strani »pravičnega trgovca«, nekoga ki zna pravilno določiti vrednosti. Njegova dolžnost in privilegij je potem to, da prinese Zveri primerno mero slovesa.

21. Vendar se ne zmeni za nobenega od teh. Vedno boš srce, in jaz, kača, te bom tesno ovijal. Moji objemi ne bodo skozi eone nikoli popustili. Niti sprememba, niti žalost, niti nestvarnost te ne bodo zajele, ti si namreč prešel onstran vsega tega.

Verz 21. 666 bo (naravno) maral za slavo tako malo, kakor je vedno maral za nerazumevanje, zlorabo in sramotenje. Ves bo vsrkan v Svoj dosežek Znanja in Občevanja Svetega Angela Varuha. To je brez konca. Sprememba, žalost, nestvarnost: *anicca, dukkha, anatta*; Tri Karakteristike.^[1]

22. Kakor tudi diamant vrtnici zasije rdeče, in njenim stranskim listom zeleno; tako boš bival ločeno od Vtisov.

Verz 22. »Vtisov«: *vrittis*. Resnični Jaz je neodvisen od vseh pojavov. Glej številne razlage teh zadev v mnogih mojih spisih, posebej v mojem prevodu klasike *Tao Te Ching*. Magister Templi reagira na vse trke s popolno elastičnostjo, tako da je videti povsem pasiven do vseh enako, vendar v resnici vse nanj niti v najmanjši meri ne vpliva.

23. Jaz sem ti, in Steber je utrjen v praznini.

Verz 23. Primerjaj ta refren z verzi 5, 24, 25. V verzu 5 je Veliko Delo objavljeno neosebno. Tu je poistoveteno z Dosežkom.

1) Glej moj esej »Znanost in Budizem« ter druge reference.

24. *Ti si pravtako onstran stanovitnosti Bitnosti in Zavedanja in Blaženosti; kajti jaz sem ti, in Steber je utrjen v praznini.*

Verz 24. »Bitnost«, »Zavedanje«, »Blaženost«: *sat, chit, ananda.*^[1]
Kontrast verzu 21. Dosežek emancipira Adepta od vseh in kakršnihkoli pogojenosti.

25. *O teh stvarih spregovori tudi človeku, ki piše o njih, in naj se jih udeleži kot zakramentov; kajti jaz, ki sem ti, sem on, in Steber je utrjen v praznini.*

Verz 25. Človeška zavest Aleisterja Crowleya naj bi se na tej točki razsvetlila. Tako bo posvečen, in »iztrošen« ali »izpolnjen«. Ta Kemijska Poroka ga združi z Angelom in Adeptom, tako da so Trije v Enem in Eden v Treh; to je končna izpolnitev združitve. Zato že četrtič ponovitev simbola Stebra v Praznini.^[2]

To ne sme presenetiti Praktikusa – »njega, celo!« – da naleti na privatne afere Zveri, obravnavane v A Razredu A.: A.: publikacij, ki obravnavajo Veliko Delo Minornega Adepta. Ta knjiga v prvi vrsti zadeva Dosežek 666 te Stopnje; in samo zato, ker je vsak resničen Dosežek domala v celoti neoseben, je njena vsebina dejansko vredna za Aspirante vobče.

26. *Od Krone do Brezna, tako poteka in se dviguje. Brezmejna sfera bo zasijala tudi z njegovo briljanco.*

Verz 26. Krona, Keter; Brezno, ali Daot, ali pa to, kar je onstran Malkuta. Brezmejna sfera, Ain Sof.

Splošen pomen je ta, da Dosežek zapolni ves Svet.

27. *Raduj se v tolmunih častitljive vode; okiti svoje gospodične z biseri plodnosti; med tolmuni prižgi plamen, kakor ližoč jezike Božanskega likerja!*

Verz 27. Tolmuni (orig. pools; op.p.), in plameni med njimi, se nanašajo na Sefirot in Poti Drevesa Življenja.

Splošni pomen je ta, da je Dosežek usposobil Adepta, da izvede ustvarjalno delo v vseh sferah.

1) Poglej mnoge spise o indijski filozofiji.

2) Primerjaj štiri posvetitve v ritualu Neofita v Zlati Zori.

28. Spreobrnji vseprevevajoči zrak v vetrove svetle vode, zemljo pretvori v plavo brezno vina.

Verz 28. To mu nadalje omogoči, da izvede transmutacije: ni jasno, zakaj so izbrani tako posebni primeri, razen na čisto poetični osnovi. (To so v bistvu pretvorba Zraka v Vodo, in Zemlje v Ogenj.)

29. Rdečkasti so odsevi rubina in zlata, ki se iskrijo v njem; ena kaplja bo omamila Gospodarja Bogov, mojega slugo.

Verz 29. Barve v tem in prejšnjem verzu primerjaj z CCXX II: 50 – 52:

50. Moder sem in zlat v svetlobi moje neveste: a rdeč sijaj je v mojih očeh; & moje bleščice so purpurne & zelene.

51. Purpur onstran Purpurja: to je svetloba iznad vida.

52. Obstaja pajčolan: ta pajčolan je črn. To je pajčolan spodobne ženske; to je pajčolan žalosti, & pokrivalo smrti: nič od tega ni od mene. Raztrgajte to lažno prikazen stoletij: svojih pregreh ne odevajte v vrle besede: te pregrehe so meni usluga; dobro delate, & nagradil vas bom tu in poslej.

Gospodar Bogov je verjetno Jupiter; nemara je izbran, ker se celotna transmutacija nanaša na Hesus, ali pa zaradi njegove pozicije kot najvišje Sfere Mikroprozopusa.

30. Adonaj je tudi spregovoril z V.V.V.V. rekoč: O moj mali, moj nežni, moj zaljubljeni, moja gazela, moja lepotica, moj dečko, dajva izpolniva steber Neskončnega z neskončnim poljubom!

31. Tako se je trdno pretreslo in nestanovitno umirilo.

32. Tisti, ki so ga uzrli, so kričali z neverjetnim strahom: konec vsega nas je doletel.

33. In celo zgodilo se je.

Verzi 30 – 33. Identifikacija različnih elementov, v katere je Inicijacija razstavila izvornega posameznika, je zdaj dovršena.

Veliko Delo – *Solve et Coagula* – je izvršeno. Ni nobene razlike

med osebnim Dosežkom Aleisterja Crowleya in Razglasitvijo Besede Zakona Teleme skozi njega.

Tisti, ki se zavedajo, kaj to pomeni, pravilno sklepajo, da to označuje konec nekega Eona.

Verzi 34 – 40. Ta odlomek je nemara najobskurnejši v celi knjigi.

34. Bil sem tudi v duhovni viziji in sem uzrl očetomorilski pomp ateistov, ki so se v parih družili v supernalni ekstazi zvezd. Smejali so se in skrajno veselili, oblečeni v purpurna oblačila ter opiti s purpurnim vinom, in vsa njihova duša je bila en cvetni plamen svetosti.

Verz 34. »Očetomorilski«: oni so pokončali svoje očete; tj. dosegli so možatost in zavedanje Neodvisnosti svoje Individualnosti.

»Pomp«: Oni proslavljajo Osvoboditev s Svečanim obredom. Oni izpoljujejo Bogovstvo, ki so ga dosegli.

»Ateisti«: »Allah je ateist! On ne poseduje Allaha.«^[1] Oni so osvobojeni od obsedenosti s smrtnostjo in odvisnostjo.

»V parih«: Oni se združujejo s svojimi sotrudniki v »ljubezni pod voljo,« bivši enaki in istovetni navkljub njihovi navidezni različnosti, po vrlini vznesenosti njihovega običajnega odnosa z Nuit. »So se smejali in veselili«.

»S purpurnim«: purpur je kraljevska barva in barva ekstaze, posebno v Kemijski Poroki Nuit in Hadita.

35. Oni niso uzrli Boga; niti podobe Boga; zatorej so bili povzdignjeni do Palače Neizrekljivega Sijaja. Oster meč je švigal pred njimi in črv Upanje se je zvijal v smrtni agoniji pod njihovimi stopali.

Verz 35. Ta verz nadalje razvije zamisel »ateistov«. Oni so, njihovo naravno mesto bivši Jesod (čigar barva je purpurna, vijolična) ter porušivši Temelj, povzdignjeni v Hod (čigar barva je pravitako vijolična).

»Meč«: njihovo orožje je Intelektualno Uničenje.

»Upanje« je zvijajoči se črv, bivši znamenje neuresničenosti našega Sebstva kot skrajne Radosti.

1) Bagh-i-Muttar (pog. 25)

36. Kakor je njihov zanos razbil vidno Upanje, tako je tudi Nevidni Strah minil, in izginil.

37. O vi, ki ste iznad Aormuzdija in Abrimanesa! Blaženi ste za vekomaj.

Verza 36 – 37. V perzijski Teologiji sta Aormuzdi (Vidno upanje) in Ahrimanes (Nevidni Strah) principa Dobra in Zla. Primerjaj Nietzscheja; in naše lastno učenje, podano na mnogih in različnih mestih.

»Na vekomaj«: »Le-Olahm,« Glej Ritual Pentagrama (Nox 3; op.p.). Vrednost besede je 176; kar je 8 x 22 ali 16 x 11 ali 4 x 44, kar med drugim pomeni Odkupljenje Kače (22 črk ali Poti ali Prevojev) ali Magijsko Moč (11), uporabljeno na »Prestreljenem Stolpu« (Atu XVI), za čigar pomen glej Komentar zgoraj.

38. Dvom so uobličili v koso, ter pokosili cvetlice Vere za svoje koralde.

Verz 38.

DELO TERIERJA

Dvomi.

Dvomi vase.

Dvomi celo v to, da dvomiš vase.

Dvomi v vse.

Dvomi celo v to, da dvomiš v vse.

Včasih se zdi, da izpod vsega zavestnega dvoma leži neka globlja gotovost. O, pokončaj jo! Pokončaj kačo!

In povzdigni rog Skeptičnega Kozla!

Potopi se še globlje, vedno globlje v Brezno Uma, dokler ne izbezaš na dan TE

Lisice! Navalite, ulovite jo, psi! Teli-hou!

Uženite TO v kozji rog!

Potem naj zatrobi rog in naznači Konec!

39. Ekstazo so voblikovali v kopje in z njim prebodli starodavnega zmaja, ki čepi v stoječi vodi.

Verz 39. »Kopje«: orožje Sonca (in Marsa).

»Zmaja«: Upogibajoči se Zmaj.

»Stoječi vodi«: »duša«, v svojem neposvečenem stanju, pasivna, skvarjena in negibna, napačno odsevajoča podobe ne-jaza. (Budistična predstava uma je s tem identična.) Besede »čepi« in »stoječi« povežejo to z doktrino Črnih Bratov, ter teorijo *Knjige Zakona* o Vesolju kot Energiji, Itju.

Hadit je gibanje, se pravi, Sprememba ali »Ljubezen.« Simbol Božanstva je bil v Egiptu *ankh*, ki je sandalov jermen, naznačujoč Moč Itja oz. Gibanja; in po obliki spominja na Rožni Križ, Izpolnitev Ljubezni.

Harpokrates je pravtako Pritlikava Duša, Skrito Sebstvo vsakega človeka, Kača z Levjo Glavo. Hadit pozna Nuit vsled svoje zmožnosti »Itja« ali »Ljubezni.« Zatorej je napaka, če častimo Hadita; mi moramo biti Hadit, in častiti Njo. To je očitno tudi v Njegovem poduku »Da bi me častili« v verzu 22 tega poglavja. Primerjaj I. poglavje, verz 9. Spodbujeni smo, da sebe predamo Nuiti, kot romarji v vsa njena svetišča. Slabi Magiki smo, če dopuščamo biti kaj drugega od Našega najnotranjnjega sebstva. Z vso strastjo se moramo spuščati v vsako možno izkustvo; s tem se osvobajamo svojih osebnih predsodkov, ki jih tako neumno jemljemo za del nas, čeprav nas ovirajo v uresničevanju naših resničnih Volja ter spoznavanju naših Imen in Nravi. Aspirant mora dobro dojeti, da ni paradoksalno reči, da je Izničenje Jaza v Breznu pogoj emancipacije resničnega Sebstva, ter njegovega povišanja do nezamisljivih višav. Kolikor dolgo ostanemo »sami svoji«, toliko dolgo nas Svet zasuva; uničimo občutje sebstva in bo vsak dogodek enako izraz naše Volje, saj je le-ta rezultat stekanja sil, ki jih prepoznavamo kot naše lastne.^[1]

1) Komentar k CCXX II: 8.

40. Nato je potekel svež studenec, da bi se žejno ljudstvo lahko potešilo.

Verz 40. Uničenje tega privida osvobodi dušo in jo naredi Čisto in Aktivno, »potešeno«, kar ni nobena lenost, temveč svobodno gibanje, po katerem hrepenimo. Čista voda je Princip Elastičnosti, Prenosnik Energije. Čista Duša se istoveti z Gibljivim Duhom, ki jo informira, odsevajoč jo v resnici in s popolnim razumevanjem. Glej celotno simboliko Kupe.^[1] Glej še posebej poglavje III in moj Komentar.

41. In spet sem se ujel v prisotnost mojega Gospoda Adonaja in znanje ter Občevanje Svetega, Angela, ki me čuva.

Verz 41. Odlomek 34 – 40 se je zgodil »v duhovni viziji.« Predstavlja nadaljevanje 30 – 33. 34 – 40 tako postane razumljiv; to je moja vizija človeštva v Novem Eonu, čigar Besedo sem razglasil. Nato se povrnem h kontemplaciji svojega osebnega odnosa z mojim Angelom.

42. O Sveti Prevzvišeni, O Jaz onstran Jastva, O Samosvetljujoča Podoba Nezamisljive Ničnosti, O moj dragi, moj lepi, pridi že sem in mi sledi!

Verz 42. Ponovim Invokacijo. On je Podoba Nuit. Primernost tega fraziranja postane razvidna po študiju že podanega poročila o tej nravnosti.

43. Adonai, božanski Adonai, naj Adonai prične z bleščečo zabavo! Tako sem zakril ime Njenega imena, ki navdihuje moj zanos, in katere telesna dišava vznemirja mojo dušo, katere duhovna svetloba to telo poniža do zveri.

Verz 43. Prva poved je akrostih imena »Ada Laird.« (sc. »Adonai, divine Adonai, let Adonai initiate refulgent dalliance!« Op.p.) Gre za eno od deklet, s katerimi sem bil intimen v času pisanja te Knjige.

1) Glej *Knjigo 4*, 2. del, poglavje VII.

V teh verzih svojevoljno poistovečam svojo seksualno radost z mojo duhovno ekstazo, s tem končno zanikujoč vsako razliko med nekima dvema deloma mojega zavestnega bitja.

44. *S svojimi ustnicami sem izsrkal kri; Njeni lepoti sem popil vso hrano; ponižal sem Jo pred menoj, premagal sem Jo, vzel sem Jo, in Njeno življenje je tako v meni. V Njeni krvi izpisujem skrite enigme Bogovske Sfinge, da nihče ne more doumeti – razen čistih in strastnih, ljubkih in obscenih, androgenov in ginandrov, ki so prešli na drugo stran rešetk zapora, ki ga je stari Mulj Khema postavil pri Vhodu v Amennti.*

Verz 44. To tvori neko globoko Enigmo Svetosti, ki jo lahko razumejo samo tisti, ki sami v sebi združujejo skrajnosti Moralne ideje, in jih poistovetijo vsled transcendentalnega presejanja nasprotja. Morajo pa iti še dlje, na ono stran temeljnega nasprotja spolov. Moški se mora izpolniti ter postati androgen; ženska pa ginander.

Ta neizpolnjenost zapre dušo. Misli si, »jaz nisem ženska, temveč moški,« ali obratno, pomeni omejiti se, postaviti oviro svojemu gibanju. To je koren pomena »zakrknjenje« (shuting-up; op.p.), ki kulminira v stanju »Marije neomadeževane« ali »Črnega Brata«. Z »muljem Khema« se pojmuje princip stagnacije, kar je v Egiptu (v Khemu) simboliziral Sebek, prebivalec v nilskem blatu. A ne gre za »zlo«, temveč zgolj za zaustavitev Energije Vesolja. »Sprti sili« Dobra in Zla sta komplementarni ter združljivi skozi »ljubezen pod voljo«, ob čemer naj zlo pomeni »nasprotno naši Resnični Volji«; to ne vključuje nič aktivnega, pa naj bo videti še tako odvratno ali strašno. Vsako tako idejo je treba vsrkati vsled »ljubezni pod voljo«, skupaj z njenim nasprotjem, tako dosegajoč, v ekstazi, neko novo predstavo o presejanju nivoja teh nasprotij.

Torej, moja glavna ovira je vera v to, da je vsaka in kakršnakoli aktivna Ideja »zla«, in je zatorej glavno načelo Suženjskih Bogov – »Izvirni Greh,« obstoj nekega »Osebnega Hudiča« v nasprotju z Vsemogočno Dobroto – to, kar ogroža mojo Voljo.

»Amennti«: Zahod – Mesto Smrti – je kvartir, ki se pripisuje

Ozirisu, v njegovem vidiku Ubitega Boga, se pravi, v modernem slengu rečeno, »Jezusu«. Za nas »je beseda Greha Omejevanje.« Edina možnost »zla« je, da bi Volja bila zaustavljena. Nasprotno pa je sužnjem »Jezusa« le malokatero dejanje tako, ki po naravi ne bi bilo »grešno«. Celo naša »pravičnost je kakor en kup umazanih cunj.«^[1] »Nihče ni dober, ne, niti eden,«^[2] etc., etc., etc., *ad nauseam* – *et praeter!* Za nas, torej, je »Jezus« samo bistvo in izvor vsega možnega »zla«, on je namreč sinonim za idejo Omejevanja na vsakem nivoju. Krščanska predstava o grehu, kot volji naravnega človeka, »Starega Adama,« je temelj vsega notranjega konflikta – moralne blaznosti.

To je res, da so se neki pisatelji, ki se imajo za Kristjane, izrekli na Antinomianizem; a jih je ortodoksija vselej preklinjala; očitno je, da te doktrine vključujejo Panteizem. Pavlova sofistika dovolj jasno potrjuje, kako globoko lažni bi morali biti sami sebi, celo tedaj ko poskušamo razbremeniti vest s postavkama, da »Odrešitev« osvobaja od »Greha«, in da je »Svetnik« moralno vezan na »Božji zakon.« Sledeči odlomki iz »Pisma Rimljanom« bi bili smešni, če bi jih zgodovina ne stigmatizirala kot mrzke:

3: 28, 31. Sklepamo namreč, da se človek opraviči po veri brez del postave...Ali torej postavo z vero razveljavljamo? Nikakor, marveč postavo uspostavljamo.

6: 1-2, 14-23. Kaj bomo torej rekli? Ali naj ostanemo v grehu, da se pomnoži milost? Nikakor ne. Kateri smo v grehu umrli, kako bi še živeli v njem?...Kajti greh ne bo gospodoval nad vami, ker niste pod postavo, ampak pod milostjo.

Kaj torej? Bomo li grešili, ker nismo pod postavo, ampak pod milostjo? Nikakor...Ko ste bili namreč sužnji greha, ste bili nasproti pravičnosti prosti. Kakšen sad ste torej takrat imeli od dejanj, ki se jih zdaj sramujete? Zakaj njih konec je smrt. Zdaj pa, ko ste oproščeni greha in ste postali služabniki božji, imate kot svoj sad posvečenje, kot konec pa večno življenje...

1) Izaija, 64: 6.

2) Rimljanom, 3: 10 – 12, parafrazirano; glej tudi Psalme 14: 1, 3.

8: 2-4. Zakaj postava Duha, ki oživilja v Kristusu Jezusu, me je oprostila postave greha in smrti. Kar je bilo namreč postavi nemogoče, ker je bila zaradi mesa slabotna, je storil Bog: poslal je svojega Sina v podobi grešnega mesa in zaradi greha in je obsodil greh na mesu, da bi se to, kar zahteva postava, spolnilo v nas, kateri ne živimo po mesu, ampak po Duhu.

45. O moj oboževani, moj nežni, vso noč bom pil pitno daritev na Tvojih oltarjih; vso noč bom prižigal krvno daritev; vso noč bom vihtel kadilnik svoje naslade pred Teboj, in bo žar molitve omamil Tvoje nozdrvi.

Verz 45. To je namenska identifikacija samih besed Invokacije Svetega Angela Varuha s tistimi, ki so primerne za neko strastno rapsodijo naslovljeno neki vlačugi.

46. O Ti, ki si prispel iz Slonove dežele, opasan s tigrovo kožo, in z lotusom duha okrog vratu, daj, opij moje življenje s Tvojo norostjo, da bo Ona odskočila, ko bom šel mimo.

Verz 46. »Dežela Slona«: Indija. Gre za referenco na Dioniza – Bakhusa Difuesa. Simbol Aduta 0 smo že podrobno razložili. Značilen je poudarek na njegovih pridevkih – moška živalska sla, pogum ter divjost tigra, pohotna ženska pasivnost, senzualna, vendar duhovna, lotusa; vendar je za to On imun – čigar Kemijska Poroka je poroka Nuit in Hadita. (On je Nedolžnost in Tišina – Dete v Jajcu Modrine.)

Kličem Ga, da bi »opil moje življenje« s Svojo »norostjo«; da bi me navdihnil s svojo esencialno ekstazo.

Pozdravljen, otrok Semele!

Njej, kakor tudi zate

Bodi bogovstvo, bodi nesmrtnost, bodi spoštovanje!

Sramota! Izdajstvo soproge

Olimpijske hiše,

Here! Tvoj kruti načrt proti sladkem pirovanju!

Glej! v rdečem rjoventju in v plamenih
 Je Zeus sestopil! Kakšnemu
 Nesmrtnemu ognju bi se tebanska dama še lahko priporočila!

Ujeta v ta ognjeni val
 Sta njena ljubezen in življenje dala
 Z enim zadnjim poljubljačim krikom nerojenega otroka v
 odrešitev.

In ti, O Zeus, gospodar
 Bromijev – lovec neustrašni! –
 Si zgrabil nerojeno dete iz tega Olimpijskega ognja:

V svoje lastno stegno najsvetejše
 Ta izrod melanholije
 Si skril, ga hranil s svetlobo, ambrozijo in divjim česnom.

Ej! in s kačastimi lasmi
 In božansko krasnimi udi
 Si ti, Dioniz, izskočil v zračni nektar!

Ej! tako si drznemo proslavljati
 Usodne sanje,
 Združujoč v ljubke kodre to pridobitev soproštva.

O Dioniz, poslušaj!
 Bodi blizu, bodi uren, bodi tu,
 In šepetaj opojne besede v vsako zavito uho!

O Dioniz, začni
 Kakor apolonsko kopje!
 Zarij svojo rogato glavo v vsako krvaveče srce! ^[1]

Zadnja fraza »bo Ona odskočila, ko bom šel mimo« je še posebej
 obskurna. »Ona« se nemara nanaša na Majo – na Ado Laird – ali
 na kogarkoli že!

1) A.Crowley: *Orpheus*.

47. Reci Svojim deklicam, ki Te spremljajo, da nama potrosijo ležišče z nesmrtnimi cveticami, da bova lahko uživala v njih. Ukaži Svojim satirom, da nakopičijo trnje med cvetje, da naju bo bolelo. Naj se užitek in bolečina pomešata v eno najvišjo daritev Gospodu Adonaju!

Verz 47. Končno se morata tudi užitek in bolečina pomešati, poistovetena, v svoji lastni Kemijski Poroki. Vsi možni elementi senzacije se morajo namreč udeležiti tega Najvišjega Zakramenta. Karkoli zaobideno ostane nepopolno in zatorej »zlo«; to pomeni izključitev gosta iz Poročnega Slavja ter omejitev Vesolja v tej njegovi razširitvi.

48. Uslišal sem tudi glas Adonaja Gospoda zaželenega, ki je govoril o tistem onstran.

Verzi 48 – 52. Ponovno se spremeni nivo Združitve Adepta in njegovega Angela: ta odlomek je preprost poduk. Nej se bere v povezavi z verzom 9, Prvega poglavja ter podobnimi besedili, v katerih je govora o »tistem onstran.« Tu mi je bilo povedano, kakor prvič v moji Iniciaciji leta 1905 – 1906, da moje Poslanstvo Človeštvu zadeva Naslednji Korak po Jakobovi Lestvi Duhovnega Napredka Rase. Ljudje morajo napredovati na zdrav in regularen način, ne z ikarovskim letenjem proti nedoločenim popolnostim, kot je *nibbana*, temveč zanesljivo in kritično, uporabljajoč svoje obstoječe vrline na najboljši možen način, izpolnjujoč vsako zmožnost primerno, natančno, z inteligentno aspiracijo, brez izogibanja trdemu delu evolucije, brez poskušanja, da bi leteli, preden se naučijo teči, z zagotovitvijo vsakega podvzetega koraka in jačanjem vsakega položaja, potem ko je osvojen, preden si prisvojijo naslednjo linijo okopa.

Napoleonova kampanja leta 1812 – Moskva – naj bo svarilo Aspirantu.

Po moji izkušnji je ta zmota najnevarnejša, ki ji je podvržen mladi Magik; dočim jim v primeru velike večine ona preprosto prepreči kakršenkoli napredek.

Naj citiram primer Meredith Starr, ki je poučen v največji možni meri.

Meredith Starr, čigar pravo ime je bilo Herbert Close, je bil tipični človek na meji med genialnostjo in blaznostjo. Obstajata dva razreda učencev, ki prezgodaj osivijo. Eden je razred topih ljudi, ki zelo težko dojamajo, kaj mislim in se zelo upirajo praktikiranju. S takimi se ne trudim, kljub zahtevani strpnosti, kajti ko jim že enkrat uspe doseči neke rezultate, je to gotovo nekaj vrednega, in lahko se zanesemo na pristnost tega. Njihova težava izvira iz najboljših kvalitet njihovega uma: skepticizma in zdravorazumskosti. Drugi razred pa sploh nima pameti. Oni živijo od vdihavanja svoje ničevosti. Ti ljudje dosežejo v eni uri večji mistični uspeh, kot pa so največji ljudje v zgodovini kadarkoli lahko dosegli v četrto stoletja. Meredith Starr je bil skrajni primer.

Ena od njegovih utvar je bila ta, da je velik pesnik. Sprva sem bil presenečen, ko je enkrat prišel k meni z neko pesmijo, ki je tako očitno bila imitacija nečesa, kar sem nazadnje napisal, tako da je bila videti prej kot neka nenatančna kopija moje pesmi, kot pa karkoli drugega. Ko sem ga opozoril na to dejstvo, je povsem resno in odločno zatrdil, da gre za popolnoma neodvisen navdih. Nisem ga mogel prepričati niti v najbolj v nebo vpijočih primerih.

V določenem oziru je šlo vedno znova za povsem pristen navdih. Ko sem mu pokazal svojo *Amphoro*, *Duh*, sem ga, po čudnem naključju, navdahnil, da tudi on napiše nekaj himen Devici Mariji. Nemara se mu je zdelo, da bo naredil bolje, če bo uvedel nekaj učenih aluzij. Napisal je en kuplet, ki ga smatram za najbolj vredno nesmrtnosti, kot karkoli drugega, kar je napisal. Glasi se takole:

V starodavnem Khemu krava si bila;

Zdaj pa si Devica Marija.

Zelo malo izkušenj sem imel v tistem času in preprosto nisem mogel razumeti ljudi, kako si prisvajajo uspeh v tako subtilnih in težavnih rečeh, brez uporabe vsakega možnega

skeptičnega varovala. Čisto na začetku sem zares verjel, da je Starr v resnici dosegel, kar je trdil. A ko sem spoznal, da je po štiriindvajsetih urah čisto pozabil na svoje uspehe, sem videl, da nekaj ni v redu, nakar sem kmalu dojel, da njegova infantilna ničevost preprosto zagradi vsako željno fantazmo kot absolutno resnično. Preprosto je bilo nemogoče slediti vsem njegovim čudežnim močem, ki jih je posedoval. In pravtako ga je bilo nemogoče zamajati v njegovem prepričanju v moči njegove *purushe* ...

Kakorkoli že, nekoč, meni na srečo, je prišel k meni in me obvestil, da je ravnokar pridobil moč, da lahko vzame katerikoli strup, brez da bi nanj vplival. Svetoval sem mu, da to tudi preizkusi, in je bil ravno dovolj omamljen, da je sugestijo veselo sprejel. »Telefoniraj Whinerayu,« sem rekel Neuburgu, s samozavestjo in *savoir faire*, ki sta značilna za angleško raso, »in mu reci, naj pošlje fanta sem s četrto unče strihnina.« Neuburg je odšel k telefonu – in v Starrovih mislih se je zasvetil bled žarek zdravega razuma. Vprašal me je, če bi si zamislil nekaj manj drastičnega po učinku za vsak primer, če njegova moč še ni postala popolna. Dobro, sem odvrnil, lahko mu ustrezem in mu iz moje medicinske škatle ponudim 10 granul Kalomela. Dal si je tablete v odprto dlan in jih eno po eno pogoltnil, vsako zdroбивši z zobmi ob spremljavi najstrahovitejšega grundanja – kar naj bi predstavljalo njegovo moč volje – »Moč iznad Moči, Sila iznad Sile, Adonai!«

Potem smo nadaljevali pogovor o drugih stvareh. Eno uro, ali nekaj takega, kasneje je rekel, da odhaja domov, potem ko je demonstriral svojo moč nad Kalomelom. Sugeriral sem mu, da se lahko kaj pokaže kasneje. A se je zgolj posmehnil. Obljubil pa je, vseeno, da nam bo sporočil, če se mu bo kasneje kaj pripetilo po vsem tem.

Okrog enajstih to noč je zazvonil telefon. Bil je Meredith Starr. Razložil je, da je bil incident v njegovi karieri, ki se mu je ravnokar pripetil, da bi mu olepšal življenje, zgolj posledica običajnega delovanja narave in nikakor ne

delovanja Kalomela. Ko sva se z Neuburgom malo pribrala, da sva lahko odgovorila, sva mu čestitala za učinkovitost njegovih hranitvenih uredb, v upanju, da se kmalu spet slišimo. Prenehala sva gledati na uro, toda njegovi klici so postali vse bolj redni in nujni, in njegove razlage dejstev vse bolj izvirne, čeprav je bilo na trenutke težko slediti mu, in celo razumeti ga, nemara zaradi tega, ker se je namenil doseči obvladovanje četrte moči Sfinge, ali pa je zaradi česa drugega, česar nočem uganjevati, njegov glas postal čudno slaboten.

Kakor sem povedal zgoraj, gre za zelo nevsakdanji primer. A splošni tip te vrste tvori, ob zmerni oceni, najmanj 70% tako imenovanih študentov okultizma. Celo povsem resni aspiranti padejo v zanko, preden postanejo do neke mere solidni. Moral sem jih na koncu cele mesece vežbati v skepticizmu in znanstveni metodi verificiranja rezultatov.

Moja iskrenost v teh zadevah, kar trdno verjamem, je glavni vzrok moje nepopularnosti kot učitelja. Zavračam vsako laskanje ljudski ničevosti. Lahko rečem celo, da dvomim, če je mogoče zaupati še tako izvrstnim umom, razen če niso bili poprej temeljito izurjeni v neki fizikalni znanosti. Redki so, ki imajo kakšno predstavo o tem, kaj pomeni »možen vzrok zmote,« celo tisti, ki vneto zagovarjajo agnostično držo.

Descartes je rekel, da morajo obstajati trenutki v življenju vsakega učitelja, ko se mora postaviti izven vseh vnaprej zamišljenih idej, brez izjeme, ne glede na to, kako neizpodbitno gotove se zdijo. S tem se popolnoma strinjam. A naj dodam še, da ne pridajam nobene vrednosti kakršnemukoli eksperimentu kakršnekoli vrste, če le ta ni le verificiran na vse možne načine, temveč tudi če ni logičen rezultat prejšnjega dela. Verjamem, da je povsem brez koristi, če se odpravimo na slučajni izlet, tako rekoč, na Astralni Nivo, ali celo v višja spiritualna stanja. Nepovezanost izkušnje tvori dovzetnost za utvaro. Očitno mora biti vsled dejstva, da je *sammāsati* učinkovit preizkus

spiritualnega napredka in da vsako izkustvo izven resnične poti posameznika ni niti najmanj pomembno zanj. Vse magikalno delo mora biti strogo sistematično.

Lahko mi ugovarjate, češ, da so v mojem lastnem primeru najpomembnejši dogodki moje magijske kariere prišli povsem mimo moje volje in vsekakor proti njej. Toda izjema je le navidezna. Vsekakor je moje nerazumevanje dogodka, kot nujnega viška mojega prejšnjega dela, privedlo mojo kariero v popolno zmedo, ki je minila šele tedaj, ko sem končno med seboj uspel spraviti navidezna nasprotja. Toda, seveda, ni šlo le za mojo *karmo*, temveč tudi za planetarno, ki je bila vključena v stvar. Privedel sem se v stanje, prej meni popolnoma neznanu, v katerem sem postal koristen Šefom Reda na način, ki ga prej nisem predvidel, čeravno sem formalno zahteval službo v takem poslu. V vsakem primeru je značaj te izjeme tak, da se nič sličnega ne more pojaviti v nadaljnjih nekaj sto letih, tako da tu podano obče pravilo lahko jemljemo za absolutno.

Poznejši razvoj tega nenavadnega mladca je bil zanimiv. Ljudje so začeli opazati nekaj nemara, in se ob določenih prilikah začeli obnašati v skladu s tem. A je nanese, da se je nekoč dokopal do Rudolfa Steinerja, pri katerem so bili vsi, ki niso bili povsem iz uma, smatrani za tako nenormalne, kot tudi imoralne.

Steiner je ravno tedaj degeneriral od iniciata v malega Jezusovega sektaša. Njegova pamet ni uspela izdržati bremena Skrivnosti O.T.O. Toda Starr se ni zadovoljil s tem, da bi bil zgolj Jezusov učenec. Zanj je nekaj pomenil samo Učitelj osebno. Tega je odkril v ljubeznivem Semitu (Meher Baba, 1894 – 1925; op.p.) nekje v Indiji. Odpovedal se je tesarstvu in postal šolski učitelj, ter se je zelo vneto zavzemal, da bi angleški in ameriški starši svoje dečke pošiljali njemu v uk. A ker je bila glavna odlika šole ta, da je učence uvajala v dolge transe ter v izgubo spanca in apetita, mi to da slutiti, da se je njegov plan na tej točki nekako porušil.^[1]

1) Crowley, *Izpovedi*, neobjavljeni odlomek.

49. Naj prebivalci Teb in njenih svetišč neprestano blebečejo o Herkulovih Stebrih ter Oceanu Zaboda. Mar Nil ni prekrasna reka?

Verz 49. Primerjaj Drugo poglavje, verze 37 – 44 in Komentar. Če živiš v Tebah, išči vodo v Nilu, namesto da izgubljaš čas v dolgotrajnih meglenih ohlapnih sanjarijah o Atlantiku. V Jasni Angleščini rečeno, drži se točno in strpno sistematičnega kurza Inicijacije, ki ga je predpisal A.:A.:. BODI TEMELJIT. Bolje vrabec v roki, kot golob na strehi. Skrbi za centim in bodo evri skrbeli sami zase. Tiste, ki zanemarjajo podrobnosti, končno uničijo ravno te reči, ki so jih smatrali za trivialne; in njihov poraz ter sramota sta le še bolj ponižujoča.

Lord Zvihanega nosu se je spotaknil preko svojega lastnega praga.

50. Svečenik Izide ne sme razkriti golote Nuit, kajti vsak korak je smrt in rojstvo. Svečenik Izide je dvignil zastor Izide. In so ga ubili poljubi njenih ustnic. Potem je postal svečenik Nuit in je pil zvezdno mleko.

Verz 50. Vsak pripetljaj v življenju je kombinirane važnosti. Nihče si ne more privoščiti izgube izkustva, primerne za njegovo dejansko stopnjo inicijacije. Izpolni formulo Izide – ne zmeni se, za trenutek, za dejstvo, da je Izis »Nižja« manifestacija *jin* od Nuit! – in boš takoj postal svečenik Nuit ter sprejel Njeno neskončno obilje. Naj Aspiranta napotim na dnevnik V.S. Fratra O.I.V.V.I.O., ki je, namesto da bi se trudoma in gotovo prebil skozi predpisano Nalogo Zelatorja, izkoristil prednost subtilnega Pravilnika A.:A.:, ki dopušča komurkoli, katerekoli stopnje že je, da se razglasi za Magistra Templja in potom vrline Zaprisege to tudi postane. V dotičnem primeru sta ga intenzivna čistost aspiracije našega Brata in Magijska Nujnost – v zadevi, ki ni neposredno povezana z njegovo osebno kariero v Redu – da podvzame ta grozovit korak, rešili pred posledicami, ki bi strle vsakega arogantnega, nadutega in predrznega vsiljivca. Kljub temu ga je njegova nemarnost do podrobnosti vmesnih Stopenj, zavedla v stalne in najbolj žalostne zmote, tako da ga je pogubnih

kazni rešila zgolj ljubeča budnost njegovega Superiorja v Redu, vsaj v kolikor ne upoštevamo kasnejših bolj kritičnih katastrof.

51. Naj zmota in bolečina ne odvrneta oboževalcev. Baza piramide je bila vklesana v živo skalo pred sončnim zatonom; mar je kralj vekal ob zori, ker je bila krona piramide še neodlomljena v daljni deželi?

Verz 51. Obstaja še tretji premislek, ki ga moramo upoštevati v zvezi z doktrino o Naslednjem Koraku. Mnogo lažje se zdi tavati po Čudežni deželi Supernalne Triade, kot pa si utirati svojo pot mukoma po Poti *tav*, storiti Samoodpoved *dhamma-buddhe*, kot pa obvladati *asano* vsled bolečega upoštevania ter najakutnejše agonije tega osovraženega fizičnega demona, telesa, čigar obsesija je obenem žalitev, razdraženje ter sama duša Distrakcije, Disperzije, Degradacije, Bede in Obupa!

Toda to je »prekleta herezija in nevarna utvara«, izvirajoča iz preprostega dejstva, da ni nihče sposoben izoblikovati si kakršnokoli idejo o Naravi Naloge katerekoli Stopnje onstran svoje lastne – in to rečem z vsem potrebnim poudarkom, navkljub predanosti in odločenosti, da opišem podrobnosti Poti Modrih – celo ob silnem trudu, da se iznajde nekaj, kar je praktično en nov jezik, namenjen ravno temu.

Resnično, uspelo mi je v toliko, da Iniciat ob pristopu na katerokoli dano Stopnjo, v trenutku prepozna točnost mojega poročila, tako potrjujoč svoje zaupanje v moje poznavanje stvari ter svojo gotovost v to, da je resnično prispel tja, brez samoslepenja vsled lastne domišljavosti. Toda, dokler ni dejansko izkusil ta del Poti, je vezan na nerazumevanje mojih najpreprostejših predstavitev njegovih najočitnejših simptomov.

Če Aspirant v celoti ne razume in se mirno ne sprizajni s svojo vrojeno nezmožnostjo, se vse preveč nagiba k temu, da bi se izmuznil mračni in strašni disciplini svoje Stopnje – ki mu je še toliko bolj odvratna ker predstavlja njegovo lastno trenutno omejenost – in se lahko silno zabava v samodomišljanju, da je Izredni Adept ali en *arhat* ali celo – poznal sem nekega takega nesrečnega izvedenca v samovaranju – Ipsissimus! Njegovi veličini

ni pomenilo nič, če se mu je omenila določena praksa (sama po sebi iznad razumevanja vsakogar, razen najspodobnejših Magistrov Templja) iz naših *Svetih Knjig*, kjer je naznačena »otvoritev Stopnje.«

Parabola o Piramidi ne zahteva nobenega komentarja: ta je tako jasna, kot tudi skrajno vzvišena.

Celoten odlomek (verzi 48 – 51) lahko povzamemo kot poziv na običajen Zdrav Razum – imenovan »Common Sense« (*lucus a non lucendo*), ki je najredkejša od vseh človeških vrlin. A resnica leži globlje od tega ciničnega rekla. Zdrav razum je v resnici vsem nam skupen: to je pritiklina Nezavednega, katere Vsevednost se kosa z njeno Vsemogočnostjo. Težava je v tem, da praktično v vsakem posebnem primeru Razum vztraja na vmešavanju: Ničevost hrepeni, da bi bila polaskana potom »popravljanja« nečesa, kar je po naravi popolno – z enolično pogubnimi rezultati. To je ena od glavnih razlag ponavljajočih se protestov v *Knjigi Zakona* proti »Razumu«, proti »zatokeru in njemu sorodnim« ali vsaki taki uzurpaciji kraljevstva Posameznika potom njegovih lastnih samoustvarjenih utvar. Intelekt mora biti stroj, s katerim lahko izražamo dejstva Narave. A ne more jih niti razlagati; to je funkcija Nešemah. Celo njegova kritiška sposobnost je omejena na predmet dozdevne notranje povezanosti in izogibanja vsakemu slutenemu konfliktu. Ko si on prisvaja neko nadaljnjo funkcijo, je *ultra crepidam*.

Pomembna je beseda »But« v CCXX II: 34, ki naznačuje antitezo prave smeri delovanja (verzi 34 – 51) nasproti napačni (verzi 27 – 33).

52. Pravtako je nek kolibri nagovarjal rogato žival in jo prosil za strup. Veličastna Kača Svetega Khema, kraljevska kača Ureus, pa mu je odvrnila, rekoč:

53. Plula sem po nebu Nu v vozu, imenovanem Milijoni Let, in nisem srečala stvora, razen Seba, ki bi mi bil enak. Strup mojega strupnika je dediščina mojega očeta, in očetovega očeta; kako naj ga dam tebi? Živi, ti in tvoji otroci, kakor sem jaz in moji predniki, celo do sto milijonov pokolenj,

in bo morda milost Mogočnih poklonila tvojim kapljico starodavnega strupa.

54. *To je kolibrija v duhu prizadelo in je odletel na cvetje, in je bilo, kakor bi ne spregovorila niti besedice. A takoj nato ga je pičila kača, da je umrl.*
55. *Toda Ibis, ki je meditiral na bregu Nila, ta čudoviti bog, je poslušal in uslišal. In je opustil svoja ibisovska pota, ter postal kakor kača, rekoč: Morda bodo v sto milijonov milijonov letih pokolenja mojih otrok dosegla kapljico strupa iz čekana Vzvišenega.*
56. *In glej! mesec še trikrat ni upadel, in je postal kača Ureus, ter si pridobil strup iz čekana vase in v svoje seme za veke vekomaj.*

Verzi 52 – 56. Parabola o Ibisu, Kolibriju in Kači Ureus.

Vsak komentar bi bil neprimeren: pomen parabole, globok, kakršen je, je jasen, kakor prenekateri odlomek v literaturi; in jezik, sijajno okrašen, kakor je, poseduje pristno sublimnost in preprostost.

Moralna vrednost, še posebej, je izziv najbolj hvaljenim parabolam iz Evangelijev. Ta mojstrovina predstavlja kontrast njihovemu sektaštvu, njihovi banalnosti in (prepogosto) njihovi moralni obvezanosti.

57. *O Ti Kača Apep, moj Gospod Adonaj, neznamen trenutek časa je to potovanje skozi večnost, in naznake na Tvojem vidiku so iz svetlo belega marmorja, ki se ga ni dotaknilo orodje klesalca. Zatorej pripadaš meni, tudi zdaj in za vedno in za vse večne čase. Amen.*

Verz 57. Ta verz zaključi predstavo o času, ki je podana v tej Paraboli. V Znanju in Občevanju Svetega Angela Varuha delitev časa preneha vsebovati razliko. Če uporabim romansko metaforo, vsak dan je označen z belim kamnom. A razlike med njimi ni; vse enako so videti kot pomniki sijajne iskrenosti, ki je ne more omadeževati nobena življenjska podrobnost. Vsi vsakdanji

dogodki nehajo motiti celo sijaj Čistega Zavedanja Brezčasne Združitve.

Verzi 58–65. Zadnji odlomek povzema celotno Knjigo. Zahteva intimen študij in spretno rokovanje s strani Komentatorja; kajti vsak verz, dočim zaključen sam v sebi, je en integralen in nujen element celote.

58. Še več, slišal sem Adonajev glas: Zapečati knjigo Srca in Kače; s številom pet in šestdeset zapečati sveto knjigo. Kakor fino zlato pretolčeno v diadem za lepo faraonsko kraljico, kakor veliki kamni, ki so skupaj zacementirani v Piramido za obred Asarjeve Smrti, tako poveži besede in dejanja, tako da bo v vsem ena Misel, O Meni tvoji sreči Adonaju.

Verz 58. »Slišal sem«: jaz, pisar. Primerjaj verz 48.

Pomen števila LXV je bil že razložen na mnogih mestih. Metafore v tem besedilu so nekaj posebnega. Zlato – fino zlato – pretolčeno s finim zlatom za oblikovanje diadema za čaščenje neveste in kraljice. To je referenca na Adepta v njegovem odnosu z Adonajem.

Metafora kamna, po drugi strani, se nanaša na Tifaret. (Tekst predpostavlja, da je Velika Piramida v Gizah dejansko namenjena za Tempelj Inicijacije, v katerem je on prav primerno proslavljal Ritual Umorjenega Boga.) Za celotno simboliko kamna glej Kabalo in prostozidarske rituale, idr.

Besede in dejanja, so, pravilno odeta v eno, izgubila svojo surovost in postala čista Misel. (Velike začetnice TH/hought/, M/e/, A/donai/ lahko beremo kot AmeT, »resnica.«)

59. Jaz pa sem odvrnil z besedami: Storjeno je po Tvoji besedi. In je bilo dovršeno. In tisti, ki berejo knjigo in o njej razpravljajo, so prešli v pusto deželo Jalovih Besed. Tisti pa, ki so zapečatili knjigo v svojo kri, so izbranci Adonaja, in Adonajeva misel je bila Beseda in Dejanje; in so se nastanili v Deželi, ki jo daljni popotniki imenujejo Ničnost.

Verz 59. Intelektualna kritika te Knjige vodi v jalovo kontroverznost – pustota pedanterije. Treba jo je ceniti kot pesem (zapečateno v kri) in vzeto za hrano samega najnotranjčjšega življenja. Tisti, ki to store, postanejo izbrani kandidati za Znanje in Občevanje Svetega Angela Varuha. Njihova Aspiracija (Misel) se nato izkristalizira v Besedo in Dejanje: tako dovršijo Operacijo Svete Magike.

»Dežela«: referenca na Nuit. Oni se začnejo zavedati, da so Zvezde v Vsemirju.

60. O dežela onstran medu in dišave ter vseh popolnosti! V njej bom prebival s svojim Gospodom za vedno.

Verz 60. Tu je ideja življenja Adepta v samem sebi:

61. In Gospod Adonaj uživa v meni, jaz pa nosim Kupo Njegove sreče utrujenim v staro sivo deželo.

Verz 61. In tu, referenca njegovim sotrudnikom. Moja lastna magijska kariera bodi primerna razlaga teh dveh verzov.

62. Tiste, ki pijejo iz nje, uniči bolezen; gnus se jih polasti, in njihova muka je kakor gost črn dim iz zlega doma.

63. Toda izbranci so pili iz nje ter postali kakor moj Gospod, moj lepi, moj zaželeni. Ni takega vina, kakor je to vino.

64. Zbrani so skupaj kakor žareče srce, kakor Ra, ki je zbral svoje oblake okrog Sebe zvečer v stopljeno morje radosti; in kača, ki je Rajeva krona, jih povezuje z zlatim pasom smrtnih poljubov.

Verzi 62 – 64. Ta doktrina je najbolj smrtonosen strup za nevredne. (Celo krščanski mistiki imajo blede predstavo o tem »jedenju in pitju v prekletstvo samih sebe.«)¹⁾

Čudno, da tekst ne omenja posebne narave zmote: očitno je edino pomembno to, ali smo »izbrani«, ali pa nismo (verz 63).

Beseda »utrujenim« je pomembna, ter simboli stagnacije in pasivnosti: (a) »se jih polasti«, (b) »gost«, (c) »črn«, (d) »dim«,

1) Korintčanom, 11:29.

(e) »doma«. Kontrast temu so stigme Dosežka v verzu 64, vse ognjeno, aktivno, in strastno, celo v sferi vsakodnevnosti, v zvezi z idejo počitka – »zvečer«. Krona Sonca samega je njihov »pas« – pas »smrtnih poljubov«, tako poistovečujoč smrt z ljubeznijo, kreativno energijo.

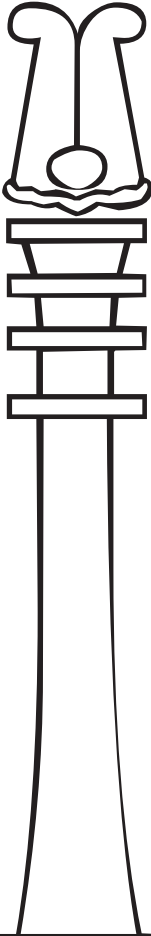
Misterij postane jasen ob namigu v verzu 59. Biti »izbran« je stvar naše Volje, da se za to odločimo. Če je ta Knjiga tuja študentu, ga bo popolnoma zastрупila; on jo mora »zapečatiti« v svojo lastno kri; in nato, piti jo kakor Vino, ki je istovetno s samim življenjem, da ga omami in samoosvesti kot Gospoda Adonaja, Dušo Knjige same.

65. Tak je tudi konec Knjige, in Adonaj je okoli nje na vseh straneh kakor Gromska Strela, in Pilon, in Kača, in Falos, in v sredini je On, kakor Ženska, ki izbrizgava zvezdno mleko iz svojih prsnih bradavic; da, zvezdno mleko iz svojih prsnih bradavic.

Verz 65. Primerjaj verz 14: meditiraj točno o tej primernosti prvega pojava tega posebnega simbola ravno na tem mestu.

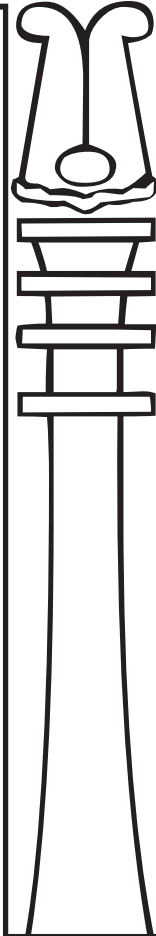
Simbolika se zdaj zaključí z uvedbo Nuit v sredino. Primerjaj sličen pojav črke *šin* (שׁ) v Tetragrammatonu JHVH (יהוה).

Katera črka torej predstavlja Nuit, ki bo pretvorila ADNI (אדני), kakor tudi *šin* (שׁ) pretvori JHVH (יהוה)? Običajna njena črka je *he* (ה), »Zvezda«, ATU XVII, Vodnar. Tako zadobimo Pentagrammaton ADHNI, čigar vrednost je 70, Oin (יׁ), Oko, Set ali Saturn, ATU XV »Vrag«.

LIBER VIII

RITUAL PRIMEREN ZA
INVOKACIJO
AUGOEIDEJA
(TJ. SVETLOBNEGA
BITJA, ANGELA,
ADONAJA GOSPODA,
LVX, ETC., ETC.)

A.:A.:
Publikacija v Razredu D

000. Svetloba prehaja v temo, in tema se spreminja v svetlobo. Tako se svetloba poroči s svetlobo, in otrok njune ljubezni je tista druga tema, v kateri prebivajo tisti, ki so izgubili ime in obliko. Zato sem razvnel tistega, ki ni imel razumevanja, in sem v Knjigo Zakona napisal skrivnosti resnice, ki so kakor zvezda in kača in meč.

00. Tistemu pa, ki končno razume, razodevam skrivnosti resnice na tak način, da bo tudi tazadni od majhnih otrok svetlobe lahko pritekla h kolenom matere in bil priveden do razumevanja.

0. In tako naj ravna tisti, ki bo prispel do misterija poznavanja in občevanja svojega Svetega Angela Varuha:

1. Najprej naj si uredi sobo s stenami in stropom bele barve, na tleh pa naj bo preproga s črno-belimi kvadrati ter z robovi modre in zlate barve.

2. Če se nahaja v mestu naj bo soba brez oken, če pa na deželi, potem je bolje, da je okno na stropu. Ali pa naj bo, če je mogoče, ta ritual izveden v templju, ki je pripravljen za ritual prehoda skozi Tuat.

3. S stropa naj visi lampa, v kateri se nahaja rdeča steklena posodica, v kateri bo gorelo olivno olje. To lampo naj očisti in pripravi po molitvi ob sončnem zahodu. Pod lampo naj bo oltar, kvadraten, čigar višina naj bo za tri polovice širine ali dve širini.

4. Na oltarju naj stoji polkrožni kadilnik s tremi nogami, srebrn, znotraj katerega je bakrena polkrožna posoda, ter z mrežo na vrhu iz srebrnega filigrana, na kateri naj gori kadilo, narejeno iz štirih delov olibanuma in dveh delov stakte, enega dela aloinega lesa ali cedarjevega ali sandalovega. In to zadostuje.

5. In naj ima pripravljeno kristalno stekleničko v oltarju s svetim oljem za maziljenje, ki je narejen iz mire in cimeta in galangala.

6. In čeprav je lahko višjega ranga od Stažista, naj vseeno nosi obleko Stažista, zavoljo ognjene zvezde Ra Hoor Khuita odkrito (na prsih; op.p.) ter zakrito (na hrbtu; op.p.) modrega navzdol obrnjenega trikotnika Nuit in rdečega pokončnega trikotnika Hadita – ob čemer sem jaz zlati *Tau* (♁) v sredini njune poroke. Lahko nosi namesto tega tudi tesno oprijeto obleko iz tkane svile, purpurno in zeleno, in povrh nje ogrinjalo brez rokavov, živo modre barve, posuto z zlatimi okrasnimi cekini s škrlatom v njih sredini.

7. In naj si naredi palico iz mandljevca ali iz leske, ki jo bo sam odrezal ob zori na Enakonočje ali Solsticij, ali na Telovo ali za enega od praznikov, ki so določeni v Knjigi Zakona.

8. Na zlato ploščo naj sam lastnoročno vgravira Sveto Sedmero Tabelo ali Sveto Dvanajstero Tabelo ali nek drug poseben izum. Tabela naj bo kvadratna znotraj kroga, ki naj bo krilat, in naj si jo s trakom iz modre svile zaveže okrog glave na čelo.

9. Nadalje naj nosi še načelek iz lovorja ali vrtnic ali bršljana ali rute, ki ga naj vsak dan po jutranji molitvi ob zori zažge v ognju kadilnika.

10. Sprva naj moli trikrat dnevno, ob zahodu, ob polnoči in ob zori. In če bo zmožel, naj moli še štirikrat med vzhodom in zahodom sonca.

11. Molitev naj traja najmanj uro, in naj jo podaljšuje ter naj se vname v molitvi. Tako naj kliče svojega Svetega Angela Varuha enajst tednov, in v vsakem primeru naj zadnji teden moli sedemkrat na dan.

12. Med tem časom naj tudi spesni primerno invokacijo s tako modrostjo in razumevanjem, ki ju bo deležen s Krone, in naj jo napiše z zlatimi črkami na vrh oltarja.

13. Kajti vrh oltarja naj bo iz belega dobro spoliranega lesa, na sredino pa naj postavi rdeči trikotnik iz hrastovine, pobarvan škrlatno, na katerem naj stojijo tri noge kadilnika.

14. Nadalje naj prepíše svojo invokacijo na čist pergament z indijskim črnilom in naj jo okraši po navdihu ter v skladu s svojo domišljijo, oblikujoč jo z lepoto.

15. In prvi dan dvanajstega tedna naj vstopi v tempelj ob

zori ter naj izvede svojo molitev, ob čemer naj najprej zažge svoj pergament z invokacijo v ognju svetilke.

16. Potem bo med njegovo molitvijo sobo napolnila bela svetloba nevzdržnega Blišča in dišava nevzdržne sladkobe. In pojavil se bo njegov Sveti Angel Varuh, da, njegov Sveti Angel Varuh, tako da ga bo vsega zaodel Misterij Svetosti.

17. Ves ta dan bo ostal v radosti poznavanja in občevanja Svetega Angela Varuha.

18. In naj v templju ostane tri dni, od zore do mraka, ter naj upošteva nasvet, ki mu ga bo dal njegov Angel, nakar naj pretrpi vse to, kar mu bo določeno.

19. Potem naj se za deset dni umakne, kakor bo poučen, zaradi polnosti te združitve, kajti moral bo uskladiti svet znotraj sebe s svetom zunaj.

20. Po koncu enaindevetdesetih dni pa naj se vrne v svet, kjer bo izvedel delo, ki mu ga bo določil Angel.

21. In več od tega ni potrebno povedati, saj bo njegov Angel prijazen do njega, pokazavši mu, na kakšen način ga lahko najpopolneje prikliče. In tistemu, ki je Mojster ni potrebno nič drugega, kakor dolgo le bo nadaljeval s spoznavanjem in občevanjem Angela, tako da bo končno prispel v Mesto Piramid.

Glej, dvaindvajset je poti Drevesa, toda ena je Kača Modrosti; deset je neizrekljivih emanacij, toda eden Ognjeni Meč.

Pazi! Obstaja konec življenja in smrti, konec vdihavanja in izdihavanja. Resnično, Očetova Hiša je mogočna grobnica in vanjo je zagrebel vse vam znane stvari.

DODATEK A
KORRESPONDENCE

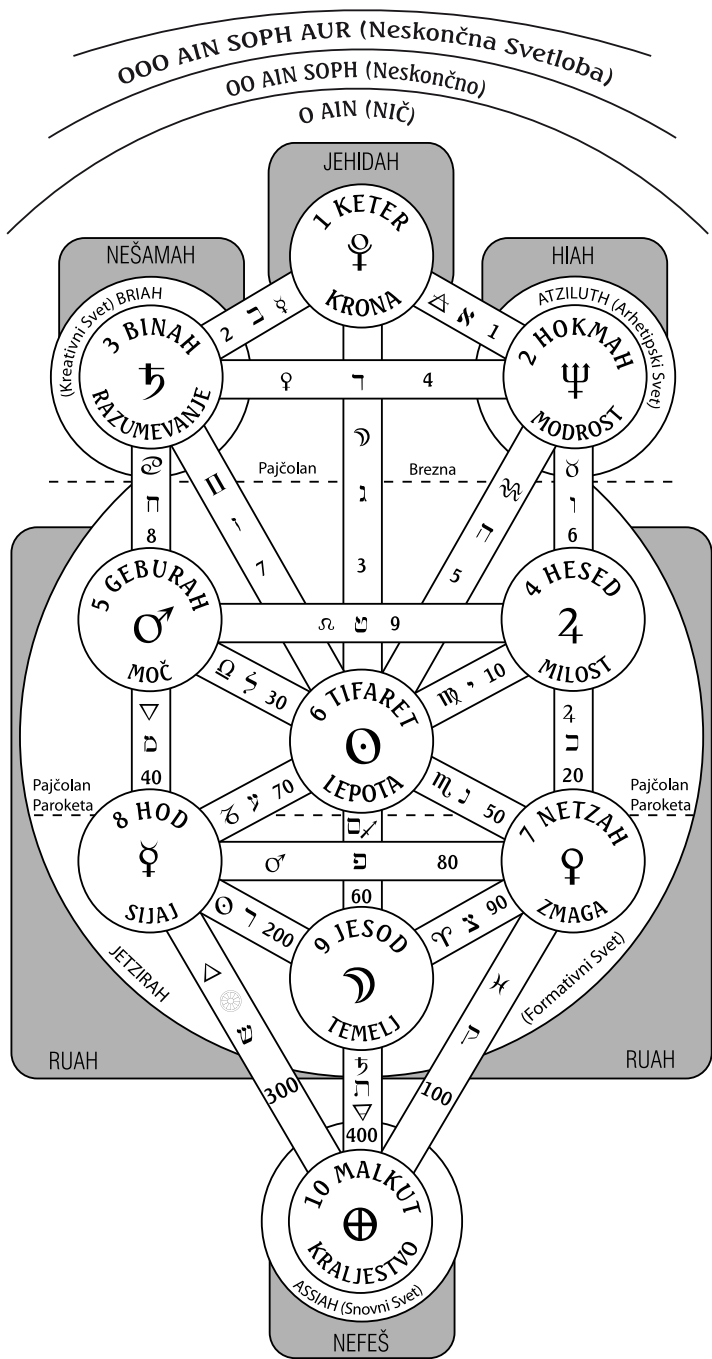

DIAGRAM 1/B: DREVO ŽIVLJENJA, S KORESPONDENCAMI SEFIR, POTI IN DELOV DUŠE

TABELA KORESPONDENC IZ LIBRA 777 (IZVLEČKI): TAROT NA DREVESU ŽIVLJENJA

KLJUČNA SKALA	CLXXIX. ŠTEVILA NA ADUTH	XIV. GLAVNI ATRIBUTI TAHUTIJEVE KNJIGE	CLXXVII. ASTROLOŠKI IN ELEMENTARNI ATRIBUTI COL. CLXXV	SEFIRE IN POTI	CLXXV. HEBREJSKE ČRKE	POMEN HEBREJSKIH ČRK	CLXXVI. ŠTEVILČNA VREDNOST HEBR. ČRK	LATINSKE ČRKE
1		Štirje Asi	Pluton ♃	Keter				
2		Štiri Dvojke Vitezi	Neptun ♆	Hokmah				
3		Štiri Trojke Kraljice	Saturn ♄	Binah				
4		Štiri Štirice	Jupiter ♃	Hesed				
5		Štiri Petice	Mars ♂	Gevurah				
6		Štiri Šestice-Štirje Princi	Sonce ☉	Tifaret				
7		Štiri Sedmice	Venera ♀	Netsah				
8		Štiri Osmice	Merkur ☿	Hod				
9		Štiri Devetke	Luna ☾	Jesod				
10		Štiri Desetke- Štiri Princese	Elementi. Zemlja ⊕	Malkut				
11	0	Norec	♁ Zrak	ALeF	א	Vol	1	A
12	I	Čarovnik	♀ Merkur	BeIT	ב	Hiša	2	B
13	II	Prvosvečenica	☾ Luna	GiMeL	ג	Kamela	3	G
14	III	Carica	♀ Venera	DaLeT	ד	Vrata	4	D
15	XVII	Zvezda	♃ Vodnar	HeH	ה	Okno	5	H,E
16	V	Hierofant	♈ Bik	VaV	ו	Klin	6	V,U
17	VI	Ljubimca	♊ Dvojček	ZaIN	ז	Meč	7	Z
18	VII	Kočija	♋ Rak	HeIT	ח	Ograja	8	H (ostri)
19	XI	Sla	♌ Lev	TeIT	ט	Kača	9	T
20	IX	Puščavnik	♍ Devica	JVD	י	Roka	10	J, I,Y
21	X	Kolo Usode	♃ Jupiter	KaF	כ פ	Dlan	20, 500	K
22	VIII	Uravnovešenje	♎ Tehnica	LaMeD	ל	Volovski Bič	30	L
23	XII	Obešenec	♏ Voda	MeIM	מ מ	Voda	40, 600	M
24	XIII	Smrt	♏ Škorpion	NUN	נ נ	Riba	50, 700	N
25	XIV	Veščina	♐ Strelec	SaMeKh	ס	Podpornik	60	S
26	XV	Vrag	♑ Kozorog	AoIN	ע	Oko	70	O
27	XVI	Stolp	♏ Mars	PeH	פ פ	Usta	80, 800	P, F
28	IV	Car	♈ Oven	TsaDI	צ ד	Trnek	90, 900	Ts, C
29	XVIII	Luna	♋ Ribi	QoF	ק	Zatilje	100	Q
30	XIX	Sonce	☉ Sonce	ReIŠ	ר	Glava	200	R
31	XX	Eon	♁ Ogenj	ŠIN	ש	Zob	300	Š
32	XXI	Vesolje	♄ Saturn	TaV	ת	Križ Tau	400	Th
32 bis			♁ Zemlja	TaV	ת		400	
31 bis			♁ Duh	ŠIN	ש		300	

TABELA STOPENJ REDA A.:A.: IN OSTALI KABALISTIČNI ATRIBUTI

KLJUČNA SKALA	STOPNJE REDA		DELI DUŠE	ASTROLOŠKI IN ELEMENTARNI ATRIBUTI	SEFIRE	
1	10° = 1 ^o	Ipsissimus	Jehidah	Pluton ♃	Keter	
2	9° = 2 ^o	Magus	Hiah	Neptun ♆	Hokmah	
3	8° = 3 ^o	Magister Templi	Nešamah	Saturn ♄	Binah	
4	7° = 4 ^o	Adeptus Exemptus	}	Jupiter ♃	Hesed	
5	6° = 5 ^o	Adeptus Major		Mars ♂	Gevurah	
6	5° = 6 ^o	Adeptus Minor		Ruah	Sonce ☉	Tifaret
7	4° = 7 ^o	Philosophus		Venera ♀	Netsah	
8	3° = 8 ^o	Practicus		Merkur ☿	Hod	
9	2° = 9 ^o	Zelator	}	Luna ☾	Jesod	
10	1° = 10 ^o	Neophyte		Nefeš	Elementi. ⊕ Zemlja	Malkut

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

133.1

CROWLEY, Aleister, 1875-1947

Knjiga srca ovitega s kačo : s komentarji / Aleister Crowley ; [prevedel
Janez Trobentar]. - 1. izd. - Maribor : Ibis, 2012

Dostopno tudi na: <http://www.telema.si>. - Prevod dela: The
commentaries of LXV

ISBN 978-961-92897-4-7

ISBN 978-961-92897-9-2 (pdf)

258091520

ISBN 978-961-92897-4-7

